

พฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2550

พฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
ของ
นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ
พฤษภาคม 2550

นางเยาว์ เกียรติวิชัยงาม. (2550). พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการชมรายการ
โทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามตัวแปรเพศ ชั้นปีการศึกษา
สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรีของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 197 คน เพศหญิง 203 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ
.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.) ค่าที (t-test) ค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งนิสิตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์เป็น
ประจำวัน 3 – 4 ชั่วโมงต่อวัน ช่วงเวลาที่รับชมส่วนใหญ่ คือ 18.01 – 24.00 น.
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่าง
กัน
4. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่
แตกต่างกัน
5. นิสิตระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่าง
กัน

THE TELEVISION PROGRAMME VIEWING BEHAVIOUR OF
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
NONGYAO KIATWICHAINGAM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Science degree in Recreation Management
At Srinakharinwirot University
May 2007

Nongyao Kiatwichaingam. (2007). *The Television Programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University Students*. Master Thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Asst. Prof. Kanokwadee Pheungpothong, Asst. Prof. Chairaje Saiphant.

The purpose of this research was to study and compare the television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students. Classified by gender, academic grade, education and residential situation. The sample group used in this research was 400 undergraduates of Srinakharinwirot University which comprised 197 male and female 203 selected by Multi-stage Random Sampling. The Reliability Statistics was equal .95 by Cronbach's Alpha Based on standardized items. The research instrument was a questionnaire. The statistical methods applied in data analysis were percentage, means, standard deviation, Independent Sample t-Test and F-test.

The results of the research were as follows:

1. The television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students totally and in particular were in medium level. The majority of Srinakharinwirot University students viewed 3 - 4 hours of television programme per day and the primetime was 06.01-12.00 pm.
2. Gender had a significant impact upon the television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students
3. Academic grade had no significant impact upon the television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students.
4. Education had no significant impact upon the television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students.
5. Residential situation had no significant impact upon the television programme viewing behaviour of Srinakharinwirot University students.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยคามอนุเคราะห์และให้คำแนะนำเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิทย์ พึ่งโพธิ์ทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวากาญจน์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาแก่ผู้วิจัย ในการให้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุภารัตน์ วรทอง อาจารย์จุมพล ลัมพาภิวัฒน์ นายอานนท์ รุ่งเรืองบางชัน อาร์ท ไตเรคเตอร์ บริษัทดุติสก์ และนางสาวรัสมิ สุขใส ผู้สื่อข่าวบริษัทไทยเคไอ จำกัด ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งอาจารย์และเจ้าหน้าที่ภาควิชาสันทนการทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนนิสิตปริญญาดัริมหาวิทยาลัยศรีนครินทรโรฒ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขออ้อมระลึกถึงคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน และถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยให้มีความรู้ ความสามารถ จนทำให้ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

นงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่จะศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร.....	7
ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์.....	13
ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร.....	24
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	31
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	108
สรุปผลการวิจัย.....	111
อภิปรายผล.....	121
ข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไป.....	123
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	128
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดตามสาขาวิชา คณะวิชา และชั้นปี.....	32
2	แสดงผลการจับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละสาขาวิชา.	33
3	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะวิชาที่เป็นตัวแทนสาขาวิชา..	34
4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และที่พักอาศัย.....	38
5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์.....	40
6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์.....	43
7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์.....	46
8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ	48
9	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ.....	51
10	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ.	54
11	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	56
12	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	61
13	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา.....	66
14	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา.....	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

15	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	74
16	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	79
17	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย.....	82
18	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย.....	87
19	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์จำแนกตามที่พักอาศัย.....	92
20	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปร เพศ.....	95
21	แสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปร เพศ..	96
22	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	97
23	แสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	98
24	แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	99

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

25	แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	100
26	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	101
27	แสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	102
28	แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	103
29	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามที่พักอาศัย.....	104
30	แสดงเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามที่พักอาศัย.....	105
31	แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย.....	106
32	แสดงผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย.....	107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กิจกรรมนันทนาการ เริ่มมีขึ้นมาพร้อมกับวิวัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยโบราณ จนกระทั่งมาถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคแต่ละสมัย และในแต่ละภูมิภาคของโลก โดยเฉพาะในสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมนั้นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุการเกิดความเครียดทางด้านจิตใจได้ทั้งสิ้น ฉะนั้น กิจกรรมนันทนาการ จึงเป็นทางเลือกอย่างหนึ่งของประชาชน ที่ต้องการได้รับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน

นันทนาการ (Recreation) หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภาระกิจงานประจำโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และเป็นกิจกรรมที่ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมือง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา กิจกรรมนันทนาการมีมากมายหลายรูปแบบ หลายประเภท ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความถนัด ความชอบ และความต้องการกิจกรรมนันทนาการของแต่ละบุคคล การชมรายการโทรทัศน์ก็ถือว่าเป็นการทำกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการใช้เวลาว่างหลังจากการทำภารกิจงานประจำ และเป็นการกระทำโดยความสมัครใจ สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย สร้างความเพลิดเพลิน บันเทิงใจ ลดความตึงเครียด นอกจากนี้ยังสามารถเพื่อพูนความรู้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต มีความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบันได้อีกด้วย

ปัจจุบันยุคโลกาภิวัตน์ การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างง่ายดาย มีเทคโนโลยีทำให้สามารถถ่ายทอดเหตุการณ์หรือเรื่องราวส่งผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ละคร ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต แล้วสามารถแพร่ภาพขยายไปได้อย่างรวดเร็วทั่วโลก ทุกประเทศสามารถติดต่อสื่อสารกัน รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของส่วนตัวประจำวัน ธุรกิจ การค้าขายต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ทันถึงเหตุการณ์ต่อกัน โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่ในการสื่อสารโดยสามารถนำสาระต่างๆ ไปให้ผู้คนจำนวนมากรับรู้ได้ในเวลาเดียวกัน และเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากในสังคมไทย

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทภาพและเสียงที่มนุษย์เรารู้จักและคุ้นเคย ในสมัยก่อนที่จะมีโทรทัศน์เกิดขึ้น วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อมวลชนที่ให้ความบันเทิง และข่าวสารแก่ประชาชน รองลงมาจากหนังสือพิมพ์ แต่หลังจากเกิดโทรทัศน์ขึ้น โทรทัศน์ได้เข้ามามีบทบาทในด้านความบันเทิงและข่าวสารต่างๆ ได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะโทรทัศน์นอกจากจะได้ยินเสียงแล้ว ผู้รับสารยังสามารถเห็นภาพ และภาพนั้นก็ยิ่งเคลื่อนไหวได้อีกด้วย (อรุณีประภา หอมเศรษฐี, 2531: 165)

โทรทัศน์สามารถส่งสารได้ทั้งโดยใช้คำพูด และสามารถส่งภาพออกอากาศให้ผู้ชม ไม่จำเป็นต้องนึกภาพเหตุการณ์หรือสิ่งของต่างๆเอาเอง ภาพจะปรากฏขึ้นบนจอ มีการเคลื่อนไหว

มีคำพูดประกอบ ซึ่งทำให้ผู้รับสารมีความเข้าใจง่ายกว่าสื่ออื่นๆ เช่น ในการโฆษณาสินค้า เมื่อภาพสินค้าปรากฏบนจอ ผู้ชมก็ทราบและรู้จักสินค้าได้ทันทีโดยไม่ต้องนึกเอาเองจากคำอธิบายเพียงอย่างเดียว (นภาภรณ์ อัจฉริยะกุล. 2535: 401)

สื่อโทรทัศน์เราได้ทั้งฟังและเห็น และได้เห็นภาพที่ไม่ใช่ภาพนิ่ง มีสีสันเหมือนธรรมชาติและชีวิตจริง หรืออาจจะเป็นภาพลวงตาที่จำลองโดยเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เรียกกันว่า Multimedia Virtual Reality ดังนั้น คุณภาพในด้านความสามารถของสื่อ ที่ส่งสื่อเข้าสู่ความสัมผัสของเรานั้น สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ถึงขนาดให้ผู้รับสื่อติดใจเสียเวลารับสื่อเพิ่มมากขึ้น และเรียกได้ว่าอยู่ภายใต้อำนาจภาพการจูงใจของสื่อระดับเสพติด ซึ่งสื่อที่สำคัญที่สุด ก็คือทางทีวีนั่นเอง (อานันท์ ปันยารชุน. 2541: 178)

ด้วยเหตุที่โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาท และมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี สามารถโน้มน้าวใจประชาชนให้เกิดประชาติจนรูปแบบต่างๆ และปลูกฝังทัศนคติต่างๆต่อผู้ชม เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิด ทุกเพศทุกวัย สามารถปลูกฝังนิสัยและทัศนคติให้กับผู้ดูอย่างซ้ำๆ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปของสังคมนั้นๆ ได้ดีอีกด้วย ดังนั้น สื่อมวลชนทุกประเภทไม่ว่าจะเป็น วิทยู หนังสือพิมพ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์ เป็นสิ่งที่สามารถเสริมสร้างให้เกิดความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ในขณะเดียวกัน ก็สามารถจุดรั้งให้สังคมเสื่อมโทรมลงได้เช่นกัน

เนื่องจากรายการโทรทัศน์มีมากมายหลายประเภท การเลือกชมรายการโทรทัศน์จึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะสามารถปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติต่างๆ ต่อผู้ชมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชมที่เป็นเด็ก เยาวชน วัยรุ่นหรือผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ใหญ่จึงควรมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำ และคัดสรรเฉพาะรายการที่เหมาะสมกับวัยของผู้ชม เพราะรายการโทรทัศน์สามารถก่อให้เกิดผลในด้านความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึก เช่น กลัว วิดกกังวล รวมทั้งสร้างกำลังใจ หรือบางทีก็อาจทำลายขวัญและกำลังใจได้ นอกจากนี้ยังส่งผลในด้านพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งการเร่งเร้าให้ลงมือกระทำ หรือหยุดยั้งการกระทำ รวมทั้งก่อให้เกิดการกระทำในด้านดี เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น หรือในด้านไม่ดี เช่น ความรุนแรงก้าวร้าวต่างๆได้ และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้ศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดให้มีการศึกษาหลายระดับ ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก มากมายหลายสาขาวิชา และนักศึกษาก็มีความหลากหลายทางลักษณะประชากรศาสตร์ และมีลักษณะของที่พักอาศัยที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่แตกต่างกัน และการชมรายการโทรทัศน์ก็ถือว่าเป็นการทำกิจกรรมนันทนาการที่สามารถทำได้ง่าย ไม่จำกัดอายุ เพศ และการศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 เนื่องจากนิสิตระดับปริญญาตรีเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุของวัยรุ่นที่กำลังจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนิสิตนักศึกษา ผู้สามารถกำหนดพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ต่างๆ ได้ทราบถึง

พฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้ ไปปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการเลือกชมรายการโทรทัศน์ ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสามารถพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการเลือกชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตในระดับปริญญาตรี และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นรากฐานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2549 ไม่นับนิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,012 คน (กองบริการการศึกษา. 2549: 1)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2549 ได้มาโดยการสุ่มแบบขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan 1970: 610)(เทเวศร์ พิริยะพณท์. 2545: 128) จากประชากรจำนวน 11,012 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน ในการวิจัยครั้งนี้จะเก็บ 400 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ชั้นปีที่ศึกษา
 - 1.3 สาขาวิชาที่ศึกษา
 - 1.4 ที่พักอาศัย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งมีความต้องการเลือกรับสื่อต่างๆ ตามแบบเฉพาะที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล
2. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ หมายถึง การแสดงออกหรือการกระทำเพื่อตัดสินใจในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์
 - 2.2 ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง
 - 2.3 ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์
3. รายการโทรทัศน์ หมายถึง เนื้อหาสาระที่นำเสนอในโทรทัศน์ ได้แก่
 - 3.1 รายการประเภทข่าว ได้แก่ ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการศึกษา ข่าวสังคมและบันเทิง ข่าวอาชญากรรม และข่าวกีฬา
 - 3.2 รายการประเภทความคิดเห็น ได้แก่ การสัมภาษณ์ การอภิปราย และการเล่าข่าว
 - 3.3 รายการประเภทความรู้ ได้แก่ การบรรยายการสอน สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน การสอนทักษะต่างๆ การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และสารคดี
 - 3.4 รายการประเภทบันเทิง ได้แก่ ละคร ภาพยนตร์ เพลงหรือดนตรี การแข่งขันกีฬา และปิกนิก (variety show)
 - 3.5 การโฆษณา ได้แก่ โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง และโฆษณาเพื่อสังคม
4. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายถึง ผู้ลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549

5. **เพศ** หมายถึง ลักษณะทางกายภาพที่สามารถแสดงถึงลักษณะเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น

1.1 ชาย

1.2 หญิง

6. **สาขาวิชา** หมายถึง สาขาวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 ประกอบด้วยคณะวิชาต่างๆ ในสาขาวิชา แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา ดังนี้ (วฤษฎ์ ฤกษ์เมธ. 2546: 10)

6.1 สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

6.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะพลศึกษา

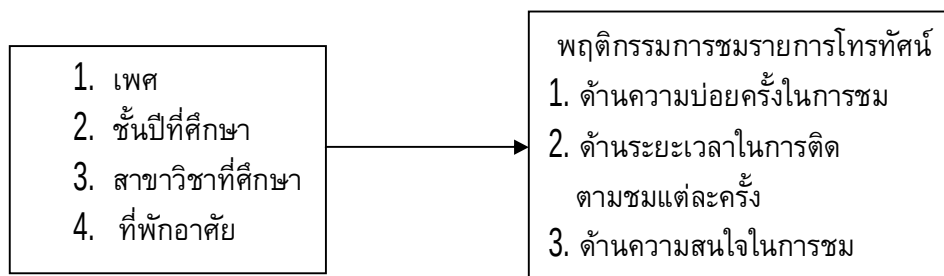
6.3 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์

7. **ชั้นปีที่ศึกษา** หมายถึง ระดับชั้นปี 1 – ปี 4 ที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
4. นิสิตระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำเอาแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ เพื่อให้การดำเนินงานการวิจัยครั้งนี้เป็นไปอย่างถูกต้อง ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร
2. ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์
5. ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ
6. แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร
7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในต่างประเทศ
 - งานวิจัยในประเทศ

1. ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร

การเปิดรับข่าวสาร และการสื่อสารเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความต้องการของตนรวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ความต้องการการสื่อสารจากมนุษย์นั้น เนื่องมาจากความไม่แน่ใจเรื่องใดหนึ่งมากเท่าใดก็จะมีความต้องการข่าวสารเพิ่มขึ้นเท่านั้น โดยการแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐาน 4 ประการของมนุษย์ คือต้องการรู้ในเหตุการณ์ ต้องการคำแนะนำในการปฏิบัติให้ถูกต้อง และต้องการข่าวสารนั้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้ตนเอง (Alkin.1973)

โดยผู้รับข่าวสารมีพฤติกรรม的开รับสื่อและข่าวสาร ตามแบบเฉพาะของแต่ละคน แตกต่างกันไป แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลหนึ่งได้มีการเลือกรับสื่อนั้น เกิดจากปัจจัยพื้นฐานหลายประการดังนี้ (ชวรัตน์ ชิต.2523)

1. ความเหงา เป็นเหตุผลทางจิตวิทยาที่ว่าปกติคนเราไม่ชอบที่จะอยู่ตามลำพังเนื่องจากเกิดความรู้สึกสันนิวิตกกังวล หวาดกลัว และการเฝ้าเฉยจากสังคม จึงชอบหรือพยายามที่จะรวบรวมกลุ่มเพื่อสังสรรค์กับบุคคลได้โดยตรง สิ่งที่ดีที่สุดคือการอยู่กับสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร
2. ความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น

สื่อมวลชนจึงถือเอาความอยากรู้ อยากเห็นเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเสนอข่าว ปกติมนุษย์อยากรู้ อยากเห็นโดยเริ่มจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเองที่สุด ไปจนถึงสิ่งที่อยู่ห่างตัวเองมากที่สุดตามลำดับ ทั้งนี้ใช้เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นจะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อมเท่านั้น แต่เป็นความอยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่เกิดขึ้นในแง่ต่างๆ เช่น สาเหตุของเหตุการณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น รวมทั้งผลกระทบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่นด้วย

3. **ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง (Self – Aggrandizement)** โดยพื้นฐานมนุษย์เป็นผู้เห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสารจึงต้องการแสวงหา และใช้ข่าวสารบางอย่างที่จะใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดของตนบรรลุผล เพื่อให้ข่าวสารที่ได้มาเสริมบารมี เพื่อให้ได้ข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้รับความสะดวกสบายรวมทั้งให้ได้ข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิง

4. **ลักษณะเฉพาะของสื่อมวลชน** โดยทั่วไป นอกจากองค์ประกอบเกี่ยวกับ อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือองค์ประกอบอื่นที่ไม่สามารถเห็นเด่นชัด เช่น ทักษะคติ ความคาดหวัง ความกลัว ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการใช้สื่อและสื่อมวลชน แต่ละอย่างก็มีลักษณะเฉพาะที่ผู้รับข่าวสารแต่ละคน แสวงหา และที่ได้ใช้ประโยชน์ไม่เหมือนกัน ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละอย่าง จึงมีส่วนทำให้ผู้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีจำนวน และองค์ประกอบแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพราะว่าผู้รับข่าวสารแต่ละคนย่อมจะหันเข้าหาลักษณะเฉพาะบางอย่างจากสื่อที่จะสนองความต้องการ และทำให้ตนเองเกิดความพึงพอใจ

2. ทฤษฎีการเลือกและแสวงหาข่าวสาร

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schram.1973) กล่าวถึงหลักทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารว่า ขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least Effect) และผลที่จะได้ (Promise of Reward) ซึ่งอยู่ในรูปของสูตรการเลือกรับข่าวสารดังนี้

$$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดหวัง}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$$

จากสูตรนี้จะเห็นได้ว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อยเช่น ข่าวสารต่าง ๆ ที่อยู่ ใกล้ตัว สามารถเลือกรับได้ง่าย และมีสารประโยชน์ต่อตนเอง ในการเลือกนั้น อาจมีสาเหตุอื่นอีก เช่น ประสบการณ์ต่างกัน ความสามารถในการประเมิน สารประโยชน์ของข่าวสาร สถานภาพ ตลอดจนสภาวะทางสังคม และ จิตใจของแต่ละคนด้วย

กระบวนการเลือกเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เราซึ่งแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะคติ ความรู้สึกนึกคิด ฯลฯ ของแต่ละบุคคลซึ่งประกอบด้วยกลั่นกรอง 3 ขั้นตอนดังนี้ (พีระ จิระโสภณ.2535)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention)

หมายถึงการที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง เช่นเลือกฟังวิทยุสถานีใดสถานีหนึ่ง เลือกชมโทรทัศน์ ช่องใดช่องหนึ่ง หรือเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ ฉบับใดฉบับหนึ่ง ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับนี้ได้มีการศึกษาวิจัยกันอย่างมากมาย และพบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ เช่น ทศนคติเดิมของผู้รับสารตามทฤษฎีความไม่ลงรอยของความรู้ความเข้าใจ (Theory of Cognitive Dissonance) ของ เฟสติงเจอร์ (Festinger, 1975) ที่กล่าวว่าบุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่แล้ว จะเกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือความไม่สบายใจที่เรียกว่า "Cognitive Dissonance" ดังนั้น เมื่อบุคคลใดจะตัดสินใจเรื่องใดที่มีความได้เปรียบเสียเปรียบ บุคคลนั้นก็จะยอมที่จะแสวงหาข่าวสารที่ขัดกับสิ่งที่กระทำลงไป

2. การเลือกรับรู้และตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation)

เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้วก็เชื่อว่าข่าวสารนั้นจะถูกรับรู้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารทั้งหมด ผู้รับสารแต่ละคนอาจตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันที่ส่งผ่านสื่อมวลชนไม่ตรงกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวังตามสภาวะร่างกายหรืออารมณ์ ในขณะนั้น เช่น การลดค่าเงินบาท บางคนมองว่าดีแต่บางคนมองว่าเป็นผลเสีย

3. การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสาร

เฉพาะที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ และทัศนคติของตนเอง และมักจะลืมในสิ่งที่ตนไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วยได้ง่ายกว่าจากงานวิจัยของ ออลพอร์ท และ โพสแมน (Allport and Postman) ที่ศึกษาถึงการถ่ายทอดข่าวลือจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งพบว่าผู้รับสารมักจะถ่ายทอดเรื่องราวต่อไปยังคนอื่นไม่ครบถ้วนเหมือนที่รับมา ทั้งนี้เพราะแต่ละคนเลือกจดจำเฉพาะส่วนที่ตนเองเห็นว่าน่าสนใจเท่านั้น ส่วนที่เหลือมักจะถูกลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอด

เอตคิน (Atkin, 1973) กล่าวว่าบุคคลจะเลือกรับข่าวสารใดจากสื่อมวลชนนั้นขึ้นอยู่กับการคาดคะเนเปรียบเทียบระหว่างผลรางวัลตอบแทน (Reward Value) กับการลงทุนลงแรง (Expenditure) และพันธะผูกพัน (Liabilities) ที่จะตามมาถ้าผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับสูงกว่าการลงทุนลงแรง หรือการต้องใช้ความพยายามที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจแล้วบุคคลย่อมแสวงหาข่าวสารนั้น (Information Ignoring) อย่างเช่น ที่เรายอมดูโฆษณา ก็เพราะว่าหมั้นไปช่องไหนก็เจอแต่โฆษณาหรือที่เกี่ยวเปลี่ยนช่อง การต้องการแสวงหาข่าวสาร หรือต้องการสื่อมวลชนของปัจเจกบุคคลนั้นคือ ต้องการได้รับข่าวสาร (Information) และความบันเทิง (Entertainment)

ฟรีดสัน (Friedson) ไรเลย์ (Riley) และ ฟลาวเวอร์แมน (Flowerman) มีความเห็นว่าการแรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิกภายในสังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจในการ

เปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตน ปรากฏการณ์นี้ เมอร์ตัน (Merton) ไรท์ (Wright) และแวนเพลส (Waples) เรียกว่าพฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร หมายถึงผู้รับข่าวสารจะเลือกรับข่าวสารสื่อใดนั้นเป็นไปตามบทบาท และสถานภาพในสังคม และเหตุผลในการรับข่าวสารก็เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนา ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม (อ้างใน ยุบล เบญจรงค์กิจ.2534)

สรุปได้ว่าการเลือกและแสวงหาข่าวสารนั้น นอกจากเพื่อสนองทัศนคติหรือความคิด และความเข้าใจที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังเป็นการแสวงหาเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ทางอื่น ๆ เช่น เพื่อให้มีความรู้ ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งเพื่อสนองความสนใจส่วนบุคคล และเพื่อความบันเทิงใจด้วย การที่บุคคลใดจะตัดสินใจแสวงหาข่าวสารหรือเจียมเนื้อเจียมตัวต่อข่าวสาร ขึ้นอยู่กับการประเมินเปรียบเทียบถึงความพยายามที่ใช้ และผลตอบแทนในการที่จะรับรู้ข่าวสารใด ๆ ด้วย

3. ทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

ผู้รับสาร (Receiver) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของกระบวนการสื่อสาร ถ้าผู้ส่งสารหรือแหล่งข่าวสารไม่สามารถส่งข่าวสารไปถึงผู้รับข่าวสารแล้ว ก็เปรียบเสมือนว่าผู้ส่งสารพูด (หรือเขียน) กับตนเองนั่นเอง (ซวรัตน์ เชิดชัย.2527) การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ส่งสาร ส่งสารออกไปแล้วมีผู้รับสารกล่าวคือ เมื่อมีผู้เขียนก็ต้องมีผู้อ่าน เมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟัง ในการส่งสารออกไปนั้น ผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงผู้รับสารอยู่เสมอเพราะผู้รับสารจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการสื่อสาร หากผู้รับสารเข้าใจสารของผู้ส่งสารการสื่อสารก็ประสบความสำเร็จ ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับสารไม่เข้าใจสารของผู้ส่งสาร การสื่อสารก็ล้มเหลว ดังนั้น ผู้ส่งสารจะต้องทำการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเตรียมตัวเตรียมสารเตรียมสื่อให้เหมาะสมกับผู้รับสารของตน เพื่อให้การสื่อสารเป็นที่เข้าใจของผู้รับสารซึ่งการที่จะทำเช่นนั้นได้ผู้ส่งสารจะต้องสามารถวิเคราะห์ผู้รับสารของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ 2 ประการคือ (ปรเม สตะเวทิน.2529)

1. เพื่อทราบว่าเป็นผู้ส่งสารเป้าหมายของเรา ผู้รับสารเหล่านี้มีลักษณะอย่างไร มีความต้องการอย่างไร มีความสนใจอะไร มีความรู้ขนาดไหน มีทัศนคติและค่านิยมอย่างไร จะตีความหมายของสารอย่างไรจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสารอย่างไร
2. เมื่อเราทราบว่าเป็นผู้รับสารเป้าหมายของเราเป็นใครแล้ว เราจะได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อเตรียมปรับการสื่อสารของเราให้เหมาะสมกับผู้รับสารเป้าหมายนั้นๆ ดังนั้นการวิเคราะห์ผู้รับสารจึงเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสาร เพื่อการวางแผนในการสร้างสารให้เหมาะสมและรู้วิธีการที่จะส่งสารนั้นไปยังผู้รับสาร การรู้วิธีก็คือ ต้องรู้ความต้องการของผู้รับสารและปรับสารและวิธีการส่งให้ตรงกับความต้องการของผู้รับสารจำนวนของผู้รับสารอาจจะมีตั้งแต่คนเดียว 2-3 คน กลุ่มย่อย จนกระทั่งใหญ่ จำนวนร้อย จำนวนพัน จำนวนหมื่น หรือแม้กระทั่งเป็นจำนวนหลายล้าน เช่น การสื่อสารมวลชนในกรณีนี้ที่ผู้รับสารมีเป็นจำนวนมากวิธีวิเคราะห์ลักษณะผู้รับสารที่ดีที่สุด คือการศึกษา

ลักษณะทางประชากร เช่น จำแนกตามอายุ เพศ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษาและศาสนา เป็นต้น (รจิตลักษณ์ แสงอุไร.2530)

ลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร มีดังนี้

1. อายุ

อายุเป็นลักษณะประการหนึ่งที่ไว้วิเคราะห์ผู้รับสาร รายงานจากการวิจัยพบว่า คนเราเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้นโอกาสที่จะเปลี่ยนใจหรือถูกโน้มน้าวให้เปลี่ยนใจจะน้อยลง นอกจากนั้นอายุยังเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในเรื่องความคิดและพฤติกรรม กล่าวคือโดยทั่วไปแล้วคนหนุ่มสาวมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีกว่าคนสูงอายุ ผู้ที่มีอายุมากมักเป็นคนที่ยึดถือการปฏิบัติ มีความรอบคอบสุขุมระมัดระวังมากกว่าคนหนุ่มสาว สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะคนที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์มากผ่านความยากลำบากและความผิดหวังในชีวิตมาแล้ว เพราะฉะนั้นการดำเนินชีวิตปัจจุบันควรมีอัตราการเสี่ยงน้อยที่สุดหรือไม่เลย (รจิตลักษณ์ แสงอุไร.2530)

นอกจากนั้นกลุ่มคนที่อายุต่างกันลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่อายุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าเพื่อความบันเทิงแต่คนที่อายุน้อยมักจะสนใจเรื่องตลก ข่าวสาร หรือดนตรีสมัยใหม่ เป็นต้น

2. เพศ

การวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ผู้หญิงจึงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ นอกจากนั้นรายงานจากการวิจัย พบว่า ผู้หญิงมักถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย ผู้ชายให้เหตุผลและจดจำข่าวได้มากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงเป็นเพศที่ยังถึงจิตใจของคนได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้ชายมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำกว่าผู้หญิง และผู้หญิงมักจะโทษตัวเองเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่นๆ แต่ไม่โทษตนเอง

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายความว่า อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว การวิจัยทางนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า สถานะทางสังคม และเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างมากต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน มีประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม ความคิด และเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกัน ย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลกต่างกัน มีแนวความคิดอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักคำนึงถึงยศถาบรรดาศักดิ์ และคนทำงานเอกชน

4. การศึกษา

คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ใน

สาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันออกไป คนที่มีการศึกษาสูง หรือความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมาก เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางหลายเรื่อง มีความเข้าใจสารได้ดี แต่มักเป็นคนไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ

ข้อควรคำนึงในการวิเคราะห์การศึกษาของผู้รับสาร คือ จะต้องไม่ยึดถือ เฉพาะพื้นฐานการศึกษาที่ได้จากสถาบันการศึกษาของผู้รับสารนั้น เพราะการแสวงหาความรู้นั้น สามารถทำได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตจากแหล่งอื่นๆ เช่น จากสื่อมวลชน จากตำราต่างๆ นอกจากนี้การขาดโอกาสในการใช้ความรู้ก็เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ความรู้ ความสามารถของคนลดลงได้ เช่น การวิเคราะห์ผู้รับสารที่เป็นชาวชนบท ซึ่งไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือต่อหลังจากออกจากโรงเรียน

5. ศาสนา

การนับถือศาสนาเป็นลักษณะอีกประการหนึ่ง ของผู้รับสารที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้รับสารทั้งในด้านทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรม ศาสนาได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนและกิจกรรมในชีวิตของคนตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย กล่าวกันว่าศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของคนทั้งในด้านความเชื่อทางศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

การประเมินผู้รับสาร

การประเมินผู้รับข่าวสาร เป็นวิธีวิเคราะห์หรือวัดผู้รับข่าวสารอีกแบบหนึ่ง แต่เป็นการวิเคราะห์หลังจากที่ได้ออกข่าวสารไปแล้ว เป็นความพยายามของสื่อมวลชนเพื่อจะเรียนรู้เกี่ยวกับผู้รับสารให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น จำนวน ลักษณะและความสนใจ เป็นต้น ข้อมูลที่ได้มาจากการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อสื่อมวลชนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยให้สื่อสารที่จะให้บริการเนื้อหา หรือรายการแก่ผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

การประเมินผู้รับสารนั้นอาจดูได้ในหลายลักษณะ เช่น ดูการเปิดรับสื่อ การใช้เวลากับสื่อชนิดต่าง ๆ ความสนใจลักษณะข่าวสาร หรือลักษณะรายการที่ชื่นชอบ เป็นต้น การประเมินผู้รับสารนั้น อาจแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบผู้รับสาร (Audience Composition)

เป็นการศึกษาถึงประเภทและจำนวนของผู้รับสื่อ เป็นการประเมินรูปแบบของความสนใจ การศึกษาวิธีนี้จะให้ข้อมูลหลายอย่าง เช่น แนวโน้มการโยกย้ายการเปิดรับจากสื่อชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง ประเภทของผู้รับสารของสื่ออย่างหนึ่งในเวลาต่างกันโดยแยกเป็น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา รวมทั้งชนิดของเนื้อหาที่เหมาะสมกับสื่ออย่างหนึ่งในลักษณะหนึ่ง

2. การวิเคราะห์การใช้และการสนองความต้องการของผู้รับ (Gratification Research)

จุดมุ่งหมายของวิธีการนี้ก็เพื่อหาเหตุผลเบื้องหลังรูปแบบของการใช้และความสนใจของผู้รับที่มีต่อสื่อต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้ทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมมาประกอบการอธิบายด้วย

3. การศึกษาเฉพาะกรณีเป็นการศึกษาเฉพาะเรื่องเฉพาะสื่อ ซึ่งจะให้ได้ข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการเรื่องนั้น ๆ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การประเมินรายการและการใช้เครื่องรับวิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์

ลักษณะและหน้าที่ของสื่อโทรทัศน์

ในบรรดาสื่อมวลชนแต่ละประเภทย่อมมีลักษณะต่างกัน และสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง มีคุณลักษณะที่แตกต่างกับสื่อมวลชนประเภทอื่นดังนี้ คือ (บำรุง สุขพรรณ, 2522:1-3)

1. เนื้อที่ - เวลา สิ่งพิมพ์ ภาพนิ่ง และศิลปวัตถุเป็นเครื่องมือประเภทเนื้อที่ รายการโทรทัศน์เป็นเครื่องมือประเภทเวลา การสนทนากันซึ่งหน้า การพูดโทรศัพท์ก็เป็นเครื่องมือประเภทเวลา

2. ขนาดของเครื่องมือสื่อมวลชนเหล่านี้มีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย ตัวอย่างเช่นการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้อ่านอาจหวนกลับมาอ่านตอนที่ตนยังไม่เข้าใจได้ แต่ผู้ดูรายการโทรทัศน์ไม่มีโอกาสที่จะฟังสิ่งที่ผ่านไปแล้วได้ โทรทัศน์เสนอข่าวสารได้รวดเร็วกว่าหนังสือพิมพ์ แต่ทุกคนรับสารได้น้อยกว่าตา (หูรับได้ 11% ตารับได้ 83%) และคำหรือประโยคยาก ๆ อาจฟังแล้วไม่เข้าใจ หนังสือพิมพ์อาจพลิกกลับไปอ่านทบทวนหรือค้นหาความได้ภายหลัง

3. การมีส่วนร่วม ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้เครื่องมือสื่อสารมวลชนมากน้อยแตกต่างกันไปตามชนิดของเครื่องมือ ถ้ามีส่วนร่วมมากมักจะเกิดความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในสังคม ถ้ามีส่วนร่วมน้อยก็มักจะเป็นแต่ฝ่ายรับอย่างเดียวหรือทั้งหมด ถ้าเราแบ่งเครื่องมือตามระดับที่ประชาชนมีส่วนร่วมด้วยจากมากไปหาน้อยก็ได้ดังนี้

- การสนทนาเป็นส่วนตัว
- กลุ่มอภิปราย
- โทรศัพท์
- การประชุมกันอย่างเป็นทางการ
- ภาพยนตร์เสียง
- โทรทัศน์
- วิทยุ
- โทรเลข
- การติดต่อกันทางจดหมายส่วนตัว
- จดหมายแบบทางการ
- หนังสือพิมพ์
- แผ่นป้ายโฆษณา
- นิตยสาร

- หนังสือ

4. ความเร็ว โทรทัศน์นำหน้าที่ในเรื่องของความเร็ว เครื่องมือสื่อสารสัมพันธ์ที่มีความเร็วมาก เป็นประโยชน์ในด้านการเสนอข่าวสาร ส่วนที่มีความเร็วน้อยมักใช้ในการเสนอเรื่องหนัก ๆ ซึ่งมีแก่นสารให้ขบคิดและใคร่ครวญ

5. ความถาวร หนังสือดูเหมือนจะนำหน้าที่ในเรื่องความถาวร ต่อไปก็เป็นภาพยนตร์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ เครื่องมือที่มีความถาวรมักจะใช้ในการเสนอหลักการและความหมายที่แน่นอน ส่วนเครื่องมือที่มีความถาวรมักจะใช้ในการเสนอข่าวสาร และชักจูงและโน้มน้าวจิตใจ

แม็คควอล (McQuail) และคณะ (1972) กล่าวถึงหน้าที่สำคัญของโทรทัศน์ในการตอบสนองความต้องการของผู้ชม 4 ประการ คือ

1. Self - rating Appeal คือ ผู้ชมได้พบเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างในตัวเอง เช่น ปัญหาของตน บุคลิกภาพของตน

2. Basic for Social Interaction คือ เมื่อชมโทรทัศน์แล้วทำให้คนภายในครอบครัวมีการปะทะสังสรรค์กันมากขึ้น มีการพูดคุยกัน ถกเถียง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตลอดจนมีการแข่งขันตอบปัญหา ทำให้ครอบครัวมีความสนใจร่วมกัน

3. Excitement คือ เพื่อความตื่นเต้น เช่น ผู้ชมจะเดาว่าเหตุการณ์ในโทรทัศน์จะเป็นเช่นไร ใครจะเป็นผู้แพ้ ผู้ชนะเช่น การตอบปัญหา การแข่งขันกีฬา นอกจากนี้ยังเป็นการหนีจากโลกของความจริงที่สับสนวุ่นวาย ดึงเครียดทางอารมณ์

4. Education Appeal การดูโทรทัศน์ทำให้เพิ่มความรู้เกี่ยวกับตนเอง และโลกภายนอก ก่อให้เกิดการปรับปรุงตนเอง มีการปรับตัวที่ดีขึ้น เพราะข่าวสารที่ได้รับช่วยให้ทันโลกทันเหตุการณ์ ทำให้มีความรู้ความสามารถมากกว่าเดิม

คุณสมบัติของโทรทัศน์

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่รวมทั้งภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์เอาไว้ด้วยกัน แต่สื่อโทรทัศน์ก็ยังมีคุณสมบัติที่ทำให้แตกต่างจากสื่ออื่น ๆ คือ

1. ทำให้เหมือนจริงและจับใจได้ ทำให้เกิดความเชื่อและเลื่อมใสและถูกชักจูงให้คล้อยตามได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ

2. ทำให้ผู้ดูเกิดความทรงจำติดตาได้นาน

3. ภาพที่แสดงชักพาให้เด็ก และแม้ผู้ใหญ่เองเหมือนว่าเป็นจริง ทั้ง ๆ ที่ได้เสนอโดยผิดเพี้ยนความจริงไปบ้างเล็กน้อยก็ตาม

4. ภาพจะช่วยปลูกอารมณ์ฝันของเด็กได้ง่าย และสร้างรอยประทับใจเด็กได้ดีกว่าผู้ใหญ่ (บำรุง สุขพรรณ, 2522: 5) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของโทรทัศน์ ดังนี้ คือ

1) วิทย์โทรทัศน์คุณลักษณะเท่ากับการรวมเอาสื่อมวลชนทั้ง 3 ประเภทเข้าด้วยกัน คือทั้งภาพยนตร์ วิทย์กระจายเสียงและหนังสือพิมพ์ ดังนั้นทุกครั้งที่ออกอากาศจึงได้รับความนิยมมากกว่าสื่อมวลชนอย่างอื่นมาสู่ผู้ฟังถึงบ้านไม่ต้องไปที่โรงภาพยนตร์ โดยเหตุนี้ผู้ปกครองจึงได้ดูร่วมกับเด็กมากกว่าการดูภาพยนตร์ตามโรง ฉะนั้นจึงโอกาสอธิบาย และชี้แจงแก่เด็ก สามารถควบคุมการดูของเด็กได้

2) โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความดึงดูดใจได้มากกว่าวิทยุเพราะมีทั้งภาพ และเสียงยังเป็นโทรทัศน์ก็ทวีแรงจูงใจมากขึ้น

3) โทรทัศน์สามารถเสนอรายการบางรายการได้ดีกว่าวิทยุกระจายเสียง ซึ่งวิทยุกระจายเสียงอาจทำไม่ได้ เช่น รายการสารคดีท่องเที่ยว

4) โทรทัศน์สามารถทำให้ผู้ชมมีมโนภาพ ได้ถูกต้อง เช่นเมื่อกล่าวถึงสิ่งที่คุณบางคนไม่เคยพบเห็น แต่ก็มีภาพให้ดูทำให้ผู้ดูเข้าใจในสิ่งนั้นและเกิดมโนภาพได้ถูกต้อง

5) ผู้ชมสามารถรับข่าวสารเรื่องราว จากโทรทัศน์ๆได้ดี เพราะผู้ชมโทรทัศน์สามารถรับทั้งการฟังและการได้เห็นภาพ

ประเภทของรายการโทรทัศน์

ลักษณะของการจัดรายการโทรทัศน์ โดยทั่วไปที่เป็นหลักสากลนั้น มีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน คือ (อุพาร เนืองจำนงค์, หน้า 43)

1. ให้ข่าวสาร
2. ให้การศึกษา หรือ ส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรม
3. ให้ความบันเทิง

ในประเทศไทยเรานั้น ทางกองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ที่มีชื่อเรียกย่อ ๆ ว่า กกช. ได้วางระเบียบบังคับไว้ให้สถานีวิทยุและโทรทัศน์ทุกสถานี ในเมืองไทยยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพียง 2 ประเภทเท่านั้น คือ

1. ให้ความรู้
2. ให้ข่าวสาร

ด้านความบันเทิง กกช. ไม่ได้วางกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ เพราะถือว่าสถานีทุกแห่งคงมุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชมอยู่แล้ว

ในต่างประเทศนั้น เขาระบุไว้เป็นที่แน่นอนว่า สถานีจะต้องให้ความรู้ ให้ข่าวสาร ให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังผู้ชมแบ่งออกเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยกำหนดขั้นต่ำสุดของเปอร์เซ็นต์ไว้ให้สำหรับรายการประเภทความรู้ และข่าวสารด้านการบันเทิงนั้น ถือว่าสถานีส่วนใหญ่เน้นหนักเรื่องให้ความบันเทิงอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเปอร์เซ็นต์ไว้ให้เป็นการตายตัว

รายการบันเทิง

รายการบันเทิงนั้นอาจจะแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท เช่น

1. ประเภทเพลงหรือดนตรี
2. ประเภทละครหรือภาพยนตร์
3. ประเภทเบ็ดเตล็ด

รายการสาระความรู้

ถ้าไม่มีการวางกำหนดกฎเกณฑ์ให้สถานีย่อยเสนอรายการประเภทสาระความรู้ไว้บ้างแล้ว รับรองได้ว่าทุกสถานีจะไม่มีรายการประเภทนี้ ถ้าจำเป็นต้องมีก็มักจะบรรจุไว้ในช่วงเวลาที่ไม่ว่างของคนดูคือในเวลา 16.00 - 17.00 ซึ่งช่วงเวลานี้ คนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยว่างมานั่งดูทีวีหรือไม่กำลังอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเดินทางกลับหลังจากเสร็จภาระกิจประจำวัน

รายการประเภทส่งเสริมความรู้ นั้น ถ้าสถานีคิดถึงเปอร์เซ็นต์ผู้ชมเป็นสำคัญ ก็จะทำให้รายการประเภทนี้ไม่มีทางแพร่ภาพออกอากาศได้ รายการประเภทนี้ต้องไม่พิจารณาถึงจำนวนผู้ชมเป็นสำคัญ ต้องพิจารณาถึงการให้สิ่งเป็นสาระแก่ผู้เป็นสำคัญหรือความรับผิดชอบต่อฐานสื่อมวลชนที่ดี ที่จะต้องช่วยยกระดับของบุคคลในสังคมให้สูงขึ้น

รายการสำหรับเด็ก

ยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ เช่น ทาง กทช.บังคับไว้ว่าเวลา 18.00 - 18.30 น. ให้ทางสถานีทุกช่องเสนอรายการสำหรับเด็ก โดยบังคับลงไปให้แน่นอนว่ารายการนั้นต้องผลิตในประเทศ เมื่อเป็นเช่นนั้นสถานีโทรทัศน์บางช่อง ก็มองเห็นจุดโหว่ของข้อบังคับนี้ จึงใช้ช่วงเวลาดังกล่าวฉายหนังการ์ตูนเพราะไม่ต้องเสียเงินลงทุนทำรายการ และหนังสือการ์ตูนก็สามารถหาโฆษณาได้ง่ายด้วย (อุพาร เนืองจำนงค์, หน้า 43-44)

บทบาทของโทรทัศน์กับการพัฒนาการศึกษา

สำเนา วรากร อดีตหัวหน้าภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กล่าวว่า "เดิมนั้นเรามักเข้าใจกันว่าการเรียนรู้จะมีเฉพาะภายในห้องเรียน และด้วยสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนเท่านั้นที่มีอยู่ในห้องเท่านั้น แต่ต่อมาก็ได้ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ก็เป็นแหล่งของการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ ในการดำรงชีวิตของเด็กเหมือนกัน"

ฉะนั้นการศึกษาในปัจจุบันได้แบ่งเวลาให้ผู้เรียนจากประสบการณ์มากกว่าจะเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้น เมื่อคำนึงการศึกษาตามแนวคิดในเรื่องการศึกษาในห้องเรียน ที่ต้องการให้บุคคลได้มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย จึงเห็นความจำเป็นที่ต้องหาวิธีที่จะอำนวยโอกาสของการศึกษาให้กว้างขึ้น และการมี

ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสูงที่จะช่วยให้การศึกษาแก่คนทั้งภาพ และได้ยินทั้งเสียงพร้อมทั้งมีการเคลื่อนไหวด้วย จึงสามารถให้ความรู้แก่ประชาชนได้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ ไปจนถึงกระบวนการที่สลับซับซ้อน และเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนโดยตรงของครูผู้สอน (อนันต์ธนา อังกินันท์และคณะ, 2525: 141)

ซึ่งบทบาทและคุณค่าของโทรทัศน์ที่มีต่อการพัฒนาการศึกษา มีดังนี้ คือ

1. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ๆ ในเวลาเดียวกันได้
2. โทรทัศน์เป็นการผสมผสาน ส่วนที่ดีที่สุดของวิทยุ และส่วนที่ดีที่สุดของภาพยนตร์เข้าด้วยกัน

3. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ของการเรียนรู้ได้หลายประการ เพราะสามารถ

เสนอความคิดที่สำคัญให้แก่ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการทำภาพยนตร์และโทรทัศน์เข้ามาช่วย

4. โทรทัศน์สามารถช่วยในการสร้างทัศนคติต่าง ๆ ให้กับผู้ดู ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำสิ่งต่าง ๆ ออกเผยแพร่ จะได้คำนึงถึงเป็นอย่างมากว่า จะมีผลต่อผู้ดู โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเด็กอย่างไร

5. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถให้ข่าวสารที่สำคัญได้ โดยไม่จำเป็นว่าผู้รับจะต้องมีความสามารถทางภาษาสูง หรือจะต้องอยู่ ณ สถานที่เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย

6. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่ช่วยขยายความสัมพันธ์ส่วนตัวของครูที่เก่ง ๆ หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งเฉพาะไปยังผู้เรียนได้มาก ๆ

7. โทรทัศน์มีส่วนช่วยให้เกิดการปรับปรุง และพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ในสังคม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ได้เห็นตัวอย่างที่ดีในโทรทัศน์ ทำให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิดในการที่จะนำมาเป็นแบบอย่างต่อไป

8. โทรทัศน์มีความรวดเร็วในการเสนอข่าว อาจจะเป็นลักษณะการถ่ายทอดข่าวสด เช่น การชกมวยชิงแชมป์เปียนโลก การอภิเษกสมรสระหว่างเจ้าฟ้าชายชาร์ลกับเลดี้ไดอาน่า การเดินทางของนักบินอวกาศ ไปยังดวงจันทร์ในลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และเกิดการเรียนรู้สูง

9. โทรทัศน์สามารถนำเอาอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ มาใช้ประกอบได้ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ เข้ามาช่วยเป็นการทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

บาร์ง สุขพรรณ (2522: 10 - 11) กล่าวว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือการศึกษาได้ทุกระดับ นั่นคือ การศึกษาระดับประถม ระดับอุดมศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งการศึกษาแต่ละระดับมีประโยชน์ดังนี้ คือ

1. ระดับประถมและมัธยม ในระดับนี้โทรทัศน์อาจจะทำหน้าที่เกี่ยวข้องอยู่ 4 ประการ คือ
 - เพิ่มพูนความสมบูรณ์แก่บทเรียนที่ครูสอนในชั้น เช่น ให้ตัวอย่างหรือแนะนำเรื่องใหม่ที่ไม่ว่ายในหนังสือด้านเชื่อมโยงโรงเรียนกับโลกภายนอก

- สอนวิชาโดยตรงอันเป็นวิชาที่ครูสอนปกติไม่มีความสามารถเท่า
- นับเป็นเครื่องมือสำคัญในการอบรมครูประจำการ
- เป็นโรงเรียนทางอากาศ ในกรณีที่ท้องถิ่นนั้นไม่มีโรงเรียน

2. ระดับอุดมศึกษา การใช้โทรทัศน์ในระดับนี้ ในบางประเทศได้แก้ปัญหาคูสอนไม่พอ หรือนักศึกษาที่นั่งไม่พอให้มีโอกาสเรียนมหาวิทยาลัยได้ โดยเรียนจากโทรทัศน์หรือที่เรียกกันว่า มหาวิทยาลัยทางอากาศ ในเรื่องนี้ญี่ปุ่นอังกฤษ สหรัฐอเมริกาและรัสเซีย ได้รับความสำเร็จมาแล้ว

3. การศึกษาผู้ใหญ่ เนื่องจากการศึกษาเป็นขบวนการตลอดชีวิต ดังนั้นผู้ใหญ่ก็ควรจะได้อีก โอกาสได้รับการศึกษา ไม่ว่าเขาจะอยู่แห่งใด โทรทัศน์จะเป็นเครื่องมือในการให้การศึกษาอันสำคัญ ซึ่งจะทำหน้าที่ ให้การศึกษาหลายด้าน เช่น

- แพร่กระจายความรู้ต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันเป็นจุดของการทำลาย การผูกขาดความรู้ เฉพาะกลุ่ม โทรทัศน์เป็นเครื่องมือแพร่กระจายความรู้ไปสู่คนทุกกลุ่มทุกระดับ เศรษฐกิจ และสังคม ในยุคปัจจุบันอยู่ในยุควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิทยา เพื่อจะให้มนุษย์เข้าใจโลกที่เราอาศัยอยู่การให้ความรู้ และเทคโนโลยีวิทยาการแพร่ไปสู่คนทุกคน จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นการค้นคว้าทดลองต่าง ๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเกษตรกรรม ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากมิให้แพร่กระจายไปยังคนหมู่มาก แล้วก็ย่อมจะได้ผลน้อย โทรทัศน์จะแพร่กระจายการค้นพบใหม่ ๆ ไปยังหมู่ประชาชน ทำให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ชีวิตประจำวันได้

- การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมือง โทรทัศน์จะช่วยให้ประชาชนได้คุ้นเคย และรู้เรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศชาติตลอดจนกิจการต่าง ๆ นับว่าเป็นการกระตุ้นให้คนชาติเกิด ความสามัคคีกับเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะอย่างมีแบบแผน

นอกจากนี้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา นั้น เป็นลักษณะเฉพาะในการนำความรู้ที่จะทำ ให้บุคคลดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นพลเมืองดีของชาติ

อิทธิพลของโทรทัศน์

อิทธิพลโทรทัศน์ หมายถึง ผลกระทบของโทรทัศน์ที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นแก่ สังคมและวัฒนธรรมการเปลี่ยนแปลงนี้บางอย่างเป็นลักษณะค่อยเป็นค่อยไป และบางอย่างเป็นอย่าง รวดเร็ว อนันต์ธนา อังกินันท์และคณะ(2525 : 59) ได้อธิบายถึงความมีอิทธิพลของโทรทัศน์ไว้ คือ

1. ขณะออกอากาศ โทรทัศน์จะได้รับความนิยมมากกว่าสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะ ผู้ชมจะได้ชมทั้งภาพและได้ยินเสียงในเวลาเดียวกัน นอกจากนั้นถ้าเป็นโทรทัศน์สีก็จะช่วยให้ผู้ชม ได้เห็นความสวยงามเหมือนตามธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

2. โทรทัศน์เปรียบเสมือนวิทยุ หนังสือพิมพ์ และภาพยนตร์ มารวมกันคือได้ยินเสียงและ ส่งได้ไกลเหมือนวิทยุได้เห็นทั้งภาพและยินเสียงเหมือนภาพยนตร์ และมีลักษณะในการเสนอทั้ง ภาพและข่าวเหมือนกับหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้หากโทรทัศน์ที่ได้มีการเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวก

ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมแล้ว ก็จะนำรายการสดมาออกได้เหมือนกับข่าวทางหนังสือพิมพ์ ซึ่งส่งไปยังผู้ชมที่อยู่ในบ้านได้

3. โทรทัศน์สามารถเข้าถึงผู้ดูที่อยู่ทางบ้านได้เป็นอย่างดี และนับวันจะมีอิทธิพลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของรายการโทรทัศน์ และคุณสมบัติของเครื่องส่ง และเครื่องรับโทรทัศน์ ปัจจุบันรายการทางโทรทัศน์ได้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก เช่น ข่าวสารประเทศจากดาวเทียมซึ่งสามารถรับภาพที่สถานีเมื่อเวลาตีสี่และนำออกฉายเมื่อเวลา 6 โมงเช้า นอกจากนั้นยังมีรายการสดที่น่าสนใจอีกมากมาย เช่น การถ่ายทอดมวยหรือฟุตบอลผ่านดาวเทียม การถ่ายทอดสดภายในประเทศ ตลอดจนภาพยนตร์เรื่องยาวที่เคยฉายตามโรงภาพยนตร์ใหญ่ ๆ มาแล้ว ผู้ชมสามารถดูโทรทัศน์อยู่กับบ้านได้ โดยไม่ต้องเสียค่าเดินทางและค่าเข้าชมเหมือนอย่างภาพยนตร์หรือการดูกีฬาต่าง ๆ เช่นมวย หรือฟุตบอล

4. ผู้ปกครองหรือบิดามารดาสามารถดูโทรทัศน์ไปพร้อมกับเด็ก จึงมีโอกาสนอธิบายชี้แจงหรือตอบคำถามที่เด็กสงสัยได้ ทำให้การเรียนรู้ของเด็กมีลักษณะเป็น "ขบวนการสองทาง" ซึ่งทำให้การเรียนรู้ของเด็กได้พัฒนาอย่างรวดเร็วขึ้น ผิดกับการดูภาพยนตร์จะไม่มีโอกาสทำเช่นนั้นได้

และสำหรับอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์ ที่มีพลังต่อสังคมนั้น ก่อให้เกิดการพัฒนาในสังคมทางด้านต่าง ๆ ที่จะนำมากล่าวถึงคือ

สร้างพลังทางเศรษฐกิจ

ประการแรก : คือการใช้สื่อโทรทัศน์นี้เพื่อส่งเสริมสภาพคล่องทางการค้าให้แก่วงการธุรกิจอุตสาหกรรมสินค้าหรือธุรกิจใด เมื่อใช้โทรทัศน์เป็นสื่อประชาสัมพันธ์การขายก็จะประสบผลสำเร็จเป็นสื่อที่ชักจูงการซื้อ การดำเนินการ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา เกิดการตื่นตัวทางเศรษฐกิจการลงทุน เมื่อชนในชาติมีการซื้อขายกันมาก สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปย่อมเติบโตก้าวหน้า รายได้ประชาชาติจะสูงขึ้น

ประการที่สอง : สื่อโทรทัศน์ช่วยกลั่นกรองคุณภาพ เมื่อเกิดการแข่งขันผลิตสินค้าที่ผลิตจะต้องมีคุณภาพมีการคุ้มครองประโยชน์ของผู้บริโภค มีการสร้างมาตรฐานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

สร้างพลังทางความคิด

สื่อมวลชนด้านโทรทัศน์สามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจอย่างได้ผล เพราะสาธิตหรือแสดงให้เห็นประจักษ์ได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงพร้อมกัน นอกจากนั้นยังมีความทันต่อเหตุการณ์สูง พัฒนาการของข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั่วโลกย่อมก่อให้เกิดสำนึกขึ้นในจิตใจของมวลชนสามารถวิเคราะห์ผลตามไป ทำให้มวลชนเป็นนักคิด รู้จักใช้ดุลยพินิจไตร่ตรอง และในที่สุดสามารถตัดสินใจได้ว่าสิ่งใดไม่ดี

สร้างพลังทางวัฒนธรรม

รายการโทรทัศน์ผลิตออกมาโดยใช้ "ศาสตร์ทางวิทยุและโทรทัศน์" และการใช้ "ศิลปะของการแสดง" ประกอบกัน ระดับรสนิยมของมวลชนของแต่ละประเทศสามารถประเมินได้ทางหนึ่งจาก

รายการโทรทัศน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการประเภทบันเทิง และรายการทางวัฒนธรรมเพราะรายการเหล่านี้จำลองชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนและความสนใจร่วมของมวลชนออกมาบนจอโทรทัศน์ (รักษัศกร วัฒนพานิช และคณะ, 2530 : 461 - 462)

5. ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการ เริ่มมีขึ้นมาพร้อมกับวิวัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยโบราณ จนกระทั่งมาถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคแต่ละสมัยและในแต่ละภูมิภาคของโลก โดยเฉพาะในสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มักจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมนั้นๆ ซึ่งเป็นสาเหตุการเกิดความเครียดทางด้านจิตใจได้ทั้งสิ้น ฉะนั้น กิจกรรมนันทนาการ จึงเป็นทางเลือกอย่างหนึ่งของประชาชน ที่ต้องการได้รับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ความหมายของนันทนาการ

นันทนาการ เป็นคำมาจากคำเดิมว่า "สันตนาการ" ซึ่งพระยาอนุมานราชธน หรือเสถียรโกเศศ ได้บัญญัติไว้เมื่อปี พ.ศ.2507 และตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า "Recreation" มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของนันทนาการไว้หลากหลายซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ซูชีพ เยวพัฒน์ (2543: 21) ให้ความหมายของนันทนาการว่า นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจงานประจำโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมที่ทำต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมืองเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จนรู้สึกมีความสุขสดชื่นกลับคืนมาสู่สภาวะปกติ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549: ออนไลน์) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้ในหลายความหมาย ดังนี้

1. นันทนาการ หมายถึง การทำให้ชีวิตสดชื่น โดยการเสริมสร้างพลังงานขึ้นใหม่ หลังจากที่ใช้ร่างกายใช้พลังงานแล้วเกิดเป็นความเหนื่อยเมื่อยล้าทางร่างกาย จิตใจและทางสมอง เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะช่วยขจัด หรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทางด้านร่างกายและจิตใจ ในความหมายนี้ นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคลได้อย่างแท้จริง

2. นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ต่างๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่าง โดยไม่มีการบังคับหรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนานหรือความสนุกสนาน และกิจกรรมนั้นๆ จะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น กิจกรรมศิลปหัตถกรรม การอ่าน-เขียน กิจกรรมอาสาสมัคร ศิลปวัฒนธรรม งานอดิเรก เกม กีฬา การละคร ดนตรี กิจกรรมเข้าจังหวะ และนันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง

3. นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) หรือประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างเป็นสื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล

4. นันทนาการ หมายถึง เป็นสถาบันทางสังคมหรือแหล่งศูนย์กลางของสังคม เพื่อให้บุคคล หรือสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแล้วก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางร่างกายและพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม ซึ่งโดยปกติรัฐมีหน้าที่จัดแหล่งนันทนาการในรูปแบบต่างๆ เช่น สวนสาธารณะในเมือง สวนหย่อม ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดสำหรับประชาชน ดนตรีสำหรับประชาชน วนอุทยาน และอุทยานแห่งชาติ

กรรณิการ์ ไวยสุธา (2549: 7-8) ได้สรุปความหมายว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจและสมัครใจที่จะกระทำ ก่อให้เกิดความสนุกสนานและผ่อนคลายจากสภาวะความเครียด และก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม โดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ประเพณีและวัฒนธรรม

จิรนน สีสม (2549: 10) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่บุคคลกระทำด้วยความสมัครใจและความพอใจเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและมีวัตถุประสงค์เพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนานบันเทิงใจ มิใช่เพื่อเป็นอาชีพหรือเป็นงานที่ทำอยู่เป็นปกติ เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์

ซึ่งจากความหมายที่กล่าวถึงข้างต้นสรุปได้ว่า นันทนาการ คือ กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจงานประจำ โดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมที่ต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายบ้านเมือง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

จุดมุ่งหมายของนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549: ออนไลน์) ได้แสดงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาอารมณ์ กิจกรรมนันทนาการเป็นกระบวนการเสริมสร้าง และพัฒนาอารมณ์ของบุคคลและชุมชน โดยอาศัยกิจกรรมต่างๆ เป็นสื่อกลางในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระ การเข้าร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ และกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ สามารถก่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน

2. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ กิจกรรมนันทนาการ ช่วยสร้างประสบการณ์ใหม่ให้แก่ผู้ร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะความหลากหลายกิจกรรม เช่น การท่องเที่ยว ทักษะศึกษา การเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ในสถานที่และทรัพยากรท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และพื้นฐานเดิมของบุคคลหรือชุมชน

3. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ หรือกิจกรรมบางอย่างที่เคย

เข้าร่วมมาแล้ว แต่ผู้เข้าร่วมอยากสร้างความประทับใจ หรือความทรงจำเดิม ก็จะเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ทั้งสิ้น

4. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม กิจกรรมนันทนาการ จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและชุมชน ฝึกให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนด้วยความสนใจและสมัครใจ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม รู้จักสิทธิและหน้าที่ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในฐานะองค์กรของสังคม

5. เพื่อส่งเสริมการแสดงออก กิจกรรมนันทนาการหลายประเภท เป็นการส่งเสริมให้บุคคลได้แสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด สร้างสรรค์ การระบายอารมณ์ การเลียนแบบสถานการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทำให้สามารถเรียนรู้และรู้จักตนเองมากขึ้น สร้างความมั่นใจ ความเข้าใจและการควบคุมตนเอง

6. เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ สุขภาพ ความสามารถของบุคคล สุขภาพและสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ความสมดุลทางกายและจิต สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ของสังคมทุกเพศและวัย นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มประชากรทุกกลุ่มด้วย

7. เพื่อส่งเสริมความเป็นมนุษยชาติ กิจกรรมนันทนาการจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรม และพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจของคนทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ตามความสนใจและความต้องการของบุคคล เช่น การจัดกิจกรรมนันทนาการนานาชาติ คือ มหกรรมกีฬาโอลิมปิก ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีและมีมิตรภาพของมวลมนุษยชาติ

8. เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี กิจกรรมนันทนาการเป็นการให้การศึกษาแก่เยาวชนในด้านการช่วยเหลือตนเอง รู้จักสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย และการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มและสังคมได้เป็นอย่างดี เป็นการพัฒนาบทบาทของการเป็นพลเมืองดี ไม่เห็นแก่ตัว ช่วยเหลือสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ ส่งผลให้สังคมอบอุ่น และเพิ่มพูนคุณภาพชีวิต

ลักษณะของกิจกรรมนันทนาการ

1. เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่เป็นผู้กระทำ หรือเป็นผู้ถูกกระทำ และมีรูปแบบที่หลากหลาย
2. เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ มีแรงจูงใจ โดยมีได้ถูกบังคับ และไม่หวังผลตอบแทนใดๆ
3. สามารถจัดได้โดยไม่จำกัดเวลา
4. เป็นกิจกรรมที่สามารถยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

5. เป็นกิจกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม ทั้งนี้เพราะ ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา เป็น ขอบข่ายการดำเนินชีวิตของชุมชน ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการจะต้องเป็นที่ยอมรับของคน ในสังคมนั้นๆ

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ (2549: ออนไลน์) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรม นันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการเพื่อการเรียนรู้และทักษะ เป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมความสามารถ และ ทักษะ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เช่น การอ่านหนังสือ การ เล่านิทาน การอ่าน การเขียน การพูด การไต่ว่าที่ อ่านกลอน ทักษะศึกษาตามโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑ์ และกิจกรรมที่เป็นทักษะ เช่น การจัดสวน การตกปลา แกะสลัก งานศิลปะ และงานหัตถกรรมต่างๆ ฯลฯ

2. นันทนาการเพื่อความบันเทิง เป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสังคม เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม ส่งเสริมการแสดงออก สร้างมนุษย สัมพันธ์ และสะท้อนภาพความเป็นอยู่ของสังคมหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน การสร้างความรู้สึ ก เช่น การดูโทรทัศน์ ดูภาพยนตร์ ดูละคร เล่นดนตรี เต้นรำ เล่นเกมส์ สังสรรค์ พักผ่อนชายทะเล สวนสัตว์ สวนสนุก งานเทศกาล งานประเพณี ถือเป็นกิจกรรมทางวัฒนธรรมของมนุษย์ที่มี ประวัติศาสตร์มาเป็นเวลาอันยาวนาน

3. นันทนาการเพื่อสุขภาพ สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุกคน จุดมุ่งหมายของนันทนาการ ประการหนึ่ง ก็เพื่อพัฒนาสุขภาพกาย และสุขภาพจิตของคนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้น กิจกรรม นันทนาการเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นพร้อมกับความสนใจในสุขภาพของคนใน ปัจจุบันคือ นันทนาการเพื่อสุขภาพ เช่น เต้นรำ ร้องเพลง กีฬานิตต่างๆ ออกกำลังกาย เต้น แอโรบิคการฝึกสมาธิ โยคะ

4. นันทนาการเพื่อการบำบัด เป็นการนำกิจกรรมในแง่ของการบันเทิงและนันทนาการเพื่อ สุขภาพมาใช้กับผู้ป่วย เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ผ่อนคลายความเครียด และได้เคลื่อนไหว เช่น การบริหารกาย กลุ่มสัมพันธ์ เกมส์ งานฝีมือ ดูโทรทัศน์ ดนตรี ละคร

5. นันทนาการเพื่อสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม การให้และการ รับ ความร่วมมือของชุมชน อันจะก่อให้เกิดความพึงพอใจ และการพัฒนาจิตใจของบุคคลและสังคม เช่น สมาคม มูลนิธิ องค์กร อาสาสมัคร สภาเกษตรกรไทย ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติ ฯลฯ

6. นันทนาการกับศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาศาสตร์ทางด้านนันทนาการมีขอบเขตและ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์สาขาต่างๆ อย่างกว้างขวาง หรือเรียกว่า นันทนาการเป็นการศึกษา แบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

6. แนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการรับสาร

การศึกษาเรื่องความต้องการเกี่ยวกับสื่อ หรือเหตุผลในการใช้สื่อนั้น มีต้นแบบมาจากงานวิจัยของ แคทซ์และคณะ (Katz and other.1973) ซึ่งเป็นการศึกษาจากข้อมูลที่เก็บจากผู้ใช้อสื่อในประเทศอิสราเอล เขาได้สร้างมาตรวัดความต้องการทางจิตใจและสังคมมนุษย์ (The Social and Psychological Needs) ด้วยการนำองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบมารวมกัน กลายเป็นความต้องการในด้านต่างๆ คือ

1. แบบหรือลักษณะความต้องการ (Mode) เช่น
 - 1.1 ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
 - 1.2 ต้องการให้ลดลง
 - 1.3 ต้องการให้ได้มา
2. ลักษณะจุดประสงค์ของการติดต่อของมนุษย์ต่อสิ่งภายนอก (Connection) คือ
 - 2.1 การติดต่อเพื่อรับข่าวสาร ความรู้
 - 2.2 การติดต่อเพื่อความพึงพอใจ เพื่อประสบการณ์ทางอารมณ์
 - 2.3 การติดต่อเพื่อความเชื่อถือ ความมั่นใจ ความมั่นคง และสถานภาพ
 - 2.4 การติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์
3. บุคคลหรือสิ่งภายนอกที่มนุษย์โยงการติดต่อไปสู่ได้ (Reference) คือ
 - 3.1 ตนเอง
 - 3.2 ครอบครัว
 - 3.3 เพื่อนฝูง
 - 3.4 สังคม รัฐบาล
 - 3.5 ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม
 - 3.6 โลก
 - 3.7 สิ่งภายนอกอื่นๆ ที่มีความหมายน้อยลง

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้ แคทซ์ และคณะ ได้นำมาสร้างข้อความแสดงความต้องการ (Needs) ของบุคคลขึ้น 35 ข้อความชี้ให้เห็นถึงความต้องการต่างๆ ของบุคคลที่สื่อสนองความพอใจให้ได้ข้อความที่สร้างขึ้นได้จากการรวบรวม 3 องค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน เช่น ความต้องการที่จะเพิ่มพูนการติดต่อเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับครอบครัว หรือกล่าวง่ายๆ คือ ความต้องการที่ใช้เวลาอยู่กับครอบครัวของตน ความต้องการที่จะลดการติดต่อกับตัวเองหรือความต้องการที่จะหลีกหนี (Escape) จากสภาวะที่เป็นจริงในโลก ซึ่งสื่อเพื่อความบันเทิงจะสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้ การศึกษาวิจัยในระยะต่อมาได้ดำเนินรอยตามแนวทางของแคทซ์ ในความพยายามที่จะค้นคว้าหาเหตุผลหรือแรงจูงใจหรือความต้องการที่คนบริโภคสื่อจนกระทั่งพัฒนาเป็นชุดของตัวแปรความต้องการหรือความพึงพอใจในการใช้สื่อหลายแบบ ต่อส่วนใหญ่แล้วมีความ

คล้ายคลึงกันอยู่และที่น่าสนใจคือ การจำแนกชุดตัวแปรความพึงพอใจของ บลัมเลอร์ (Blumler.1985) ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1. ความเบี่ยงเบน (Diversion) : ซึ่งจะออกมาในรูปของการใช้สื่อเพื่อหลบหนีปัญหา เพื่อหลีกเลี่ยงจากงานประจำและเพื่อผ่อนคลายอารมณ์
2. มนุษย์สัมพันธ์ (Personal Relation) : เช่น การใช้สื่อเพื่อให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่น เพื่อให้มีโอกาสได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับคนในครอบครัว
3. เอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (Person Identity) : ได้แก่ การอ้างอิงบุคคล (Person Reference) การค้นหาความจริง (Reality Exploration) และเพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแรงเสริม ย้ำความเชื่อของตน เป็นต้น
4. ติดตามข่าวสาร (Surveillance) : (ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ: อ้างอิงจาก ชิบจิตนิยม.2534:14) ได้ศึกษาชุดตัวแปรความต้องการที่ผู้รับสารต้องการจากสื่อมวลชนที่แมคเควล (McQuail) และคณะสร้างไว้และได้ปรับปรุงขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้สื่อมวลชนโดยผู้รับสาร ดังนี้
 1. ความต้องการสารสนเทศ
 - 1.1 เพื่อทราบถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง สภาพปัจจุบันที่อยู่รอบตัวและสภาพปัจจุบันของสังคมและโลก
 - 1.2 เป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อแนะนำในการปฏิบัติหรือความคิดเห็นในการตัดสินใจ
 - 1.3 สนองความอยากรู้อยากเห็นและสนองความสนใจ
 - 1.4 ให้การเรียนรู้เป็นการศึกษาด้วยตนเอง
 - 1.5 สร้างความรู้สึกที่มั่นคง
 2. ความต้องการสร้างควมมีเอกลักษณ์ให้แก่บุคคลอื่นๆ(ในสื่อมวลชน)
 - 2.1 ให้แรงเสริมแก่ค่านิยมส่วนบุคคล
 - 2.2 ให้ตัวแบบทางพฤติกรรม
 - 2.3 แสดงออกร่วมกับค่านิยมของคนอื่น
 - 2.4 มองทะลุเข้าไปภายในตนเอง
 3. ความต้องการรวมตัวและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.1 มองทะลุเข้าไปในสภาพแวดล้อมของผู้อื่น
 - 3.2 แสดงออกร่วมกับผู้อื่น
 - 3.3 นำไปใช้ในการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
 - 3.4 ใช้แทนเพื่อน
 - 3.5 ช่วยในการดำเนินบทบาททางสังคม
 - 3.6 สร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อน และสังคม

4. ความต้องการความบันเทิง

- 4.1 การหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ
- 4.2 การผ่อนคลาย
- 4.3 ได้วัฒนธรรมที่เป็นของแท้ ได้ความสนุกสนานทางสุนทรียะ
- 4.4 ไม่มีอะไรทำให้เวลาว่างให้หมดไป
- 4.5 ปลดปล่อยอารมณ์
- 4.6 เป็นการกระตุ้นทางเพศ

จากผลการวิจัยต่างๆชี้ให้เห็นว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ การรับฟังวิทยุ และการชมรายการโทรทัศน์ของแต่ละบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุผล 6 ประการคือ (เสรี วงษ์.2529; อ้างอิงจาก ชิบ จิต. 2534:15)

1. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) โดยติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์รอบตัวที่จะได้รู้ว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้นเพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทันสมัย และเรียนรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรรู้
2. เพื่อต้องการคำแนะนำ (Guidance) ในการปฏิบัติให้ถูกต้องและช่วยในการตัดสินใจในแต่ละวัน เพื่อความอยู่รอดในระบบของสังคมและการเมืองที่เป็นอยู่)
3. เพื่อนำเอาไปใช้ในการสนทนา (Participate Communication)
4. เพื่อความตื่นเต้น (Excitement) เพื่อสร้างความรู้สึว่าได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นด้วย
5. เพื่อเสริมความคิดเห็น (Reinforcement) ช่วยเสริมความคิดให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป
6. เพื่อความบันเทิง (Entertainment) เพื่อความเพลิดเพลิน รวมทั้งผ่อนคลายอารมณ์ (Emotional Release)

ผลของการสื่อสารมวลชนในแนวทฤษฎีนี้จึงขึ้นอยู่กับความต้องการหรือแรงจูงใจที่มาจากปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ใช้สื่อที่มีต่อข่าวสารต่างๆ ที่ส่งผ่านมาทางสื่อมวลชน ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการใช้ข่าวสารสนองตอบความพึงพอใจด้วยเหตุผลที่ต่างกัน

7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถือกำเนิดมาจากโรงเรียนฝึกหัดชั้นสูง อันสืบเนื่องมาจากพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ซึ่งเล็งเห็นความสำคัญของการฝึกหัดครู จึงทรงมีพระราชปรารภให้สร้างโรงเรียนสำหรับฝึกหัดครูโดยเฉพาะ ดังนั้นศาสตราจารย์ ม.ล.ปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น จึงสนองพระราชปรารภ โดย

จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงที่ถนนประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2492 ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ ได้ยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 กิจการของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ดำเนินไปอย่างกว้างขวาง จนในที่สุด ได้มีการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานนามว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อ่านว่า สี-นะ-คะ-ริน-วิ-โรด) ซึ่งหมายความว่า "มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร" เขียนชื่อย่อว่า มศว. เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า "SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY"

นับเป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิทยาเขตมากที่สุดในสมัยนั้น คือ 8 วิทยาเขต เมื่อแรกเริ่มยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมีคณะวิชา 5 คณะ คือ คณะพลศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

ต่อมาวิทยาเขตต่างๆ ได้พัฒนาและเจริญเติบโต ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย คือ วิทยาเขตบางแสน ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตพิษณุโลก ได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตมหาสารคาม ได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตสงขลา ได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ และยังมีความร่วมมือทางวิชาการและกิจกรรมนิสิต โดยใช้ชื่อเรียกว่า "เครือข่ายสามสัมพันธ์" ปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกอบด้วย 12 คณะคือ 1. คณะมนุษยศาสตร์ 2. คณะสังคมศาสตร์ 3. คณะศึกษาศาสตร์ 4. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 5. คณะแพทยศาสตร์ 6. คณะทันตแพทยศาสตร์ 7. คณะเภสัชศาสตร์ 8. คณะพยาบาลศาสตร์ 9. คณะสหเวชศาสตร์ 10. คณะพลศึกษา 11. คณะวิทยาศาสตร์ 12. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 2 สถาบัน 3 สำนักงาน สำนักงานอธิการบดี และบัณฑิตวิทยาลัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

พาล์มกรีน และเรย์เบิร์น (Palmgreen and Rayburn, 1979) วิจัยเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจในการชมโทรทัศน์ด้านการศึกษารัฐเคนตักกี ด้วยการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ จากกลุ่มตัวอย่างชายหญิงรวม 526 คน โดยวัดค่าความคาดหวังจากการดูโทรทัศน์ว่ารายการโทรทัศน์ จะให้การผ่อนคลายความเครียด การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ การใช้ประโยชน์ในการใช้สื่อสัมพันธ์ การช่วยให้ลืมนปัญหาต่างๆ เพื่อเป็นการฆ่าเวลา เพื่อเป็นการแก้เหงา และเพื่อความบันเทิง เขาพบว่าความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ชมมีความแตกต่างกันสูง และมีความสัมพันธ์กันเชิงลบ คือความคาดหวังสูง – ความพึงพอใจต่ำ หรือ ความคาดหวังต่ำ – ความพึงพอใจสูง

โรนอลด์ เจ คอมเพซี (Ronald J. Compesi, 1980) ศึกษาผู้ชมรายการโทรทัศน์ภาคกลางวัน โดยใช้วิธีการจัดกลุ่มของความพึงพอใจที่ได้รับจากผู้ชมทั้งหมด 52 รายการเพื่อจัดรวมเป็น 7 กลุ่มใหญ่ๆ และตีความหมาย ความสำคัญของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ หาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มปัจจัยบนฐานของค่าเฉลี่ยปัจจัยทั้งหมด ได้ผลคือ กลุ่มปัจจัยที่จัดแบ่งได้เป็น 7 กลุ่มใหญ่ๆ คือผู้ชมที่ชมเพื่อ 1. ได้รับความบันเทิง 2. ชมเพราะเป็นนิสัยเป็นกิจวัตรอย่างหนึ่งในชีวิตประจำวัน 3. ดูเพราะอยู่ในช่วงเวลาที่สะดวกจะดู 4. ดูเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการติดต่อกับคนอื่น รวมทั้งการดูกับเพื่อนและการนำไปพูดคุยกับเพื่อนด้วย 5. ดูเพื่อเป็นการพักผ่อนหรือหลีกเลี่ยงปัญหา เพื่อลดความตึงเครียด 6. เพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย ดูเพราะเบื่อหรือไม่มีอะไรทำ หรือไม่มีรายการที่มีค่าพอจะดูในเวลาเดียวกันนั้น 7. ดูเพื่อสำรวจความจริง หรือเพื่อหาคำแนะนำเพื่อช่วยแก้ปัญหาของผู้ดู หรือใช้เป็นแหล่งอ้างอิงที่เป็นบุคคลช่วยให้ผู้ดูเข้าใจชีวิตของตนเองและชีวิตของคนอื่นๆ หรือใช้สะท้อนความเป็นจริงทางสังคม กลุ่มของความพึงพอใจต่างๆ เหล่านี้ จะช่วยเป็นประโยชน์ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นรายการชุดนั้นชมรายการเหล่านั้นเพื่อตอบสนองความพึงพอใจด้านใดบ้าง

เวนเนอร์ (Wenner, 1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังหรือ ความพึงพอใจที่ได้รับ จากการชมรายการโทรทัศน์ โดยการวัดค่าการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจในด้านความต้องการ เฝ้าสังเกตเพื่อติดตามข่าวสาร ด้านความบันเทิง/พักผ่อนหย่อนใจ การใช้ประโยชน์ระหว่างบุคคล ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยอ้อม รวม 12 รายการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สุ่มตัวอย่างผู้ชมทางโทรทัศน์จากเมืองไอโอวา รัฐไอโอวา จำนวน 306 คน พบว่าความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ กับความคาดหวังจากการชมรายการโทรทัศน์ โดยความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ดังกล่าวจะมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องเดียวกัน และไม่มี ความสัมพันธ์กับความคาดหวังในเรื่องต่างกัน

งานวิจัยในประเทศ

วัชรียา อานามวัฒน์ (2533) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อการใช้ประโยชน์ และตอบสนองความต้องการ พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสื่อโทรทัศน์ คือกลุ่มเพศหญิงมีปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันมากกว่ากลุ่มเพศชาย และกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในแต่ละวันที่แตกต่างกัน

ตรีรัตน์ นิลรัตน์ (2536) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้ เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นักศึกษาชอบดูละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาตลก สนุกสนาน โดยดูร่วมกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด นักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันมีลักษณะการดูละครโทรทัศน์ต่างกัน นักศึกษาที่เรียนต่างสาขากัน ภูมิลำเนาต่างกัน อาชีพบิดาต่างกัน รับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนา

บุคลิกภาพต่างกัน และลักษณะการดู ระดับการติดตามดู ระดับความตั้งใจดูละครโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเองด้านบุคลิกภาพสติปัญญาและจริยธรรม ส่วนปริมาณการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงบุคลิกภาพสติปัญญาและจริยธรรม ส่วนปริมาณการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปใช้พัฒนาตนเอง

วิดา เกียวกุล (2537) ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวสารทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกันมีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

ลำยอง ดวงคำ (2542) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนในภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ อาจารย์คนไทยทุกคนที่ทำหน้าที่สอน ณ วิทยาลัยโยนก จังหวัดลำปาง จำนวนทั้งสิ้น 76 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับระดับการนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
2. พฤติกรรมการดูโทรทัศน์แต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับระดับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน
3. อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการสอนและคณะที่สังกัดแตกต่างกันมีการนำเนื้อหาสาระของรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน
4. พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ประเภทข่าว สามารถนำมาอธิบายการนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้มากที่สุด

จรัส ภายโรจน์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทราบค่าความสำคัญของปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการชมภาพยนตร์และพฤติกรรมระหว่างและหลังการชมภาพยนตร์ ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาที่ศึกษา รองลงมาได้แก่ ภาพยนตร์ตัวอย่าง ความสะดวกในการเดินทาง ที่จอดรถ การเข้าสังคมในหมู่เพื่อนและภูมิสำเนา สำหรับการทดสอบสมมติฐานได้ผลดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาที่ศึกษาและภูมิสำเนา มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
2. ปัจจัยด้านภาพยนตร์ คือ ภาพยนตร์ตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต
3. ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์ ได้แก่ ที่จอดรถและความสะดวกสบายในการเดินทาง มี

ความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

4. ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต คือ การเข้าสังคมในหมู่เพื่อน มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ของนิสิต

5. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ คือ เพศ ประเภทของภาพยนตร์ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกัน เป็นผลให้พฤติกรรมระหว่างชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการทานขนมขบเคี้ยวหรือเครื่องดื่มแตกต่างกัน

6. ประเภทของภาพยนตร์ที่ต่างกัน เป็นผลให้พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการเลียนแบบภาพยนตร์ และความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ที่ต่างกันเป็นผลให้พฤติกรรมหลังการชมภาพยนตร์ของนิสิตในเรื่องการวิพากษ์วิจารณ์ภาพยนตร์ที่ชมแตกต่างกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทยเกี่ยวกับพฤติกรรมและการชมรายการโทรทัศน์ พอสรุปได้ว่า การศึกษา อายุ และเพศ และปัจจัยในด้านต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและความต้องการ ในการชมรายการโทรทัศน์ เพื่อที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และตอบสนองความพึงพอใจของตนเองแตกต่างกันไป จึงเป็นที่มาทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นการศึกษา และเปรียบเทียบ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 โดยไม่นับรวม นิสิตโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่น จำนวน 11,012 คน (กองบริการ การศึกษา. 2549: 1)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2549 โดยการเทียบตารางหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545: 128) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้ วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ดังนี้

1. จับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นตัวแทนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาวิชา ๆ ละ 50%
2. คัดสรรส่วนร้อยละจำนวนนิสิตจากคณะวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละ สาขาวิชา จำแนกตามชั้นปี

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดตามสาขาวิชา คณะวิชาและชั้นปี

สาขาวิชา/คณะ	ชั้นปี				รวม
	1	2	3	4	
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์					
มนุษยศาสตร์	513	590	386	344	1,833
สังคมศาสตร์	497	521	459	428	1,905
ศึกษาศาสตร์	109	102	116	286	613
ศิลปกรรมศาสตร์	327	251	227	195	1,000
รวม	1,446	1,464	1,188	1,253	5,351
วิทยาศาสตร์สุขภาพ					
แพทยศาสตร์	126	121	125	91	463
ทันตแพทยศาสตร์	52	68	42	28	190
เภสัชศาสตร์	80	75	58	87	300
พยาบาลศาสตร์	89	51	39	49	228
สหเวชศาสตร์	62	53	30	50	195
พลศึกษา	361	271	257	238	1,127
รวม	770	639	551	543	2,503
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี					
วิทยาศาสตร์	573	593	545	418	2,129
วิศวกรรมศาสตร์	250	289	247	243	1,029
รวม	823	882	792	661	3,158
รวมทั้งสิ้น	3,039	2,985	2,531	2,457	11,012

ตาราง 2 ผลการจับฉลากหาคณะวิชาที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างตัวแทนในแต่ละสาขาวิชา

สาขาวิชา/คณะ	ผลการจับฉลากหาคณะวิชา ที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง	สัดส่วนการเป็น ตัวแทน
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
1. มนุษย์ศาสตร์	1. มนุษย์ศาสตร์	50%
2. สังคมศาสตร์	2. สังคมศาสตร์	
3. ศีกษาศาสตร์		
4. ศิลปกรรมศาสตร์		
วิทยาศาสตร์สุขภาพ		
1. แพทยศาสตร์	1. แพทยศาสตร์	50%
2. ทันตแพทยศาสตร์	2. เภสัชศาสตร์	
3. เภสัชศาสตร์	3. พลศึกษา	
4. พยาบาลศาสตร์		
5. สหเวชศาสตร์		
6. พลศึกษา		
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		
1. วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	50%
2. วิศวกรรมศาสตร์		
รวมคณะวิชาที่เป็นตัวแทน	6 คณะวิชา	

ตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะวิชาที่เป็นตัวแทนสาขาวิชา

สาขาวิชา/คณะ	ประชากร / สาขา / ชั้นปีที่					กลุ่มตัวอย่าง/ชั้นปีที่				
	1	2	3	4	รวม	1	2	3	4	รวม
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์										
มนุษยศาสตร์	513	590	386	344	1,833	26	26	21	22	95
สังคมศาสตร์	497	521	459	428	1,905	24	24	25	26	99
รวม	1,010	1,111	845	772	3,738	50	50	46	48	194
วิทยาศาสตร์สุขภาพ										
แพทยศาสตร์	126	121	125	91	463	6	7	5	4	22
เภสัชศาสตร์	80	75	58	87	300	4	3	3	3	13
พลศึกษา	361	271	257	238	1,127	17	14	13	12	56
รวม	567	467	440	416	1,890	27	24	21	19	91
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี										
วิทยาศาสตร์	573	593	545	418	2,129	30	33	27	25	115
รวมทั้งสิ้น	2,150	2,171	1,830	1,606	7,757	107	107	94	92	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

สำหรับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อวัดความต้องการเลือกตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นคะแนน และกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5
มาก	มีค่าคะแนน	4
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3
น้อย	มีค่าคะแนน	2
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1

การแปลความหมาย

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์แปรผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ช่วงคะแนน	ระดับพฤติกรรมการชม
4.50 – 5.00	มากที่สุด = ทุกวัน / มากกว่า 4 ชม.
3.50 – 4.49	มาก = 5-6 วัน / 3-4 ชม.
2.50 – 3.49	ปานกลาง = 3-4 วัน / 2-3 ชม.
1.50 – 2.49	น้อย = 1-2 วัน / น้อยกว่า 1 ชม.
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด = ไม่ชมเลย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาตำราเอกสาร รายงานการวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบ เสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไข

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้
2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95
3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสืออนุญาตไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะวิชาเพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละร้อย

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลส่วนตัวตอนที่ 1 ของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มโดยหาค่าที (t-test) และทำการเปรียบเทียบโดยหาค่าเอฟ (F-test) ในกรณีที่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธี LSD(Least significant difference's method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ (%)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1 ทดสอบค่าที (t-test)
 - 2.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test)
 - 2.3 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ กรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธี LSD(Least significant difference's method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 3 ขั้นตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ (Percentage)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที(t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบเอฟ(F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 400 คน นำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science) และเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวโดยทั่วไปของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และที่พักอาศัย (n=400)

สถานภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	197	49.25
หญิง	203	50.75
รวม	400	100.00
2. ชั้นปีที่ศึกษา		
ปี 1	107	26.75
ปี 2	107	26.75
ปี 3	94	23.50
ปี 4	92	23.00
รวม	400	100.00
3. สาขาวิชาที่ศึกษา		
สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	194	48.50
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	91	22.75
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	115	28.75
รวม	400	100.00
4. ที่พักอาศัย		
บ้าน	177	44.25
หอพักมหาวิทยาลัย	64	16.00
หอพักเอกชน	159	39.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1. เพศ นิสิตเป็นเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75
2. ชั้นปีที่ศึกษา นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และ นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00
3. สาขาวิชาที่ศึกษา นิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75
4. ที่พักอาศัย นิสิตที่พักอาศัยที่บ้าน จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.25 หอพักมหาวิทยาลัย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 หอพักเอกชน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ (n=400)

ประเภทของรายการโทรทัศน์	ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว					
-ข่าวการเมือง	f 93 % 23.30	49 12.30	101 25.30	121 30.30	36 9.00
-ข่าวเศรษฐกิจ	f 47 % 11.80	41 10.30	89 22.30	169 42.30	54 13.50
-ข่าวกีฬา	f 103 % 25.80	47 11.80	95 23.80	107 26.80	48 12.00
-ข่าวการศึกษา	f 50 % 12.50	43 10.80	113 28.30	136 34.00	58 14.50
-ข่าวอาชญากรรม	f 78 % 19.50	63 15.80	125 31.30	97 24.30	37 9.30
-ข่าวสังคมและการเมือง	f 138 % 34.50	95 23.80	79 19.80	65 16.30	23 5.80
รวม	f 509 % 21.23	338 14.13	602 25.13	695 29.00	256 10.68
2. รายการประเภทความรู้					
-บรรยายการสอน	f 16 % 4.00	30 7.50	83 20.80	159 39.80	112 28.00
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f 29 % 7.30	47 11.80	114 28.50	146 36.50	64 16.00
-การสอนทักษะต่างๆ	f 32 % 8.00	54 13.50	124 31.00	130 32.50	60 15.00
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f 32 % 8.00	57 14.30	115 28.80	132 33.00	64 16.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของรายการโทรทัศน์		ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-สารคดีท่องเที่ยว	f	65	73	137	96	29
	%	16.30	18.30	34.30	24.00	7.30
-สารคดีทั่วไป	f	65	80	117	90	48
	%	16.30	20.00	29.30	22.50	12.00
รวม	f	239	341	690	753	377
	%	9.98	14.23	28.78	31.38	15.71
3. รายการประเภทความคิดเห็น						
-การสัมภาษณ์	f	67	81	141	84	27
	%	16.80	20.30	35.30	21.00	6.80
-การอภิปราย	f	27	57	115	129	72
	%	6.80	14.30	28.80	32.30	18.00
-การเล่าข่าว	f	110	88	112	71	19
	%	27.50	22.00	28.00	17.80	4.80
รวม	f	204	226	368	284	118
	%	17.03	18.86	30.70	23.70	9.86
4. รายการประเภทบันเทิง						
-ละคร	f	166	83	62	66	23
	%	41.50	20.80	15.50	16.50	5.80
-ภาพยนตร์	f	104	57	80	134	25
	%	26.00	14.30	20.00	33.50	6.30
-เพลงหรือดนตรี	f	125	87	110	58	20
	%	31.30	21.80	27.50	14.50	5.00
-การแข่งขันกีฬา	f	87	70	86	100	57
	%	21.80	17.50	21.50	25.00	14.30
-ป๊อปปูล่า (variety show)	f	93	81	85	94	47
	%	23.30	20.30	21.30	23.50	11.80
รวม	f	575	378	423	452	172
	%	28.78	18.94	21.16	26.60	8.64

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเภทของรายการโทรทัศน์		ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
5. การโฆษณา						
-โฆษณาสินค้าและ	f	152	75	88	64	21
บริการต่างๆ	%	38.00	18.80	22.00	16.00	5.30
-โฆษณาเพื่อบอกเล่า	f	106	77	96	92	29
หรือชี้แจง	%	26.50	19.30	24.00	23.00	7.30
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	101	69	90	103	27
	%	25.30	17.30	22.50	28.30	6.80
รวม	f	359	221	274	259	77
	%	31.43	20.26	22.83	22.43	6.46

จากตาราง 5 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิงอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ 28.78 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.70 ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทข่าว นิสิตพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ 29.00

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก(5-6 วัน) ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 22.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 21.80 ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ (n=400)

ประเภทของรายการโทรทัศน์		ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว						
-ข่าวการเมือง	f	16	51	125	171	37
	%	4.00	12.80	31.30	42.80	9.30
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	12	34	93	209	52
	%	3.00	8.50	23.30	52.30	13.00
-ข่าวกีฬา	f	28	42	115	175	40
	%	7.00	10.50	28.80	43.80	10.00
-ข่าวการศึกษา	f	8	46	112	180	54
	%	2.00	11.50	28.00	45.00	13.50
-ข่าวอาชญากรรม	f	16	55	133	159	37
	%	4.00	13.80	33.30	39.80	9.30
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	41	93	122	126	18
	%	10.30	23.30	30.50	31.50	4.50
รวม	f	151	321	700	1,020	238
	%	5.05	15.56	29.20	42.53	9.93
2. รายการประเภทความรู้						
-บรรยายการสอน	f	11	40	95	176	78
	%	2.80	10.00	23.80	44.00	19.50
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	9	55	110	174	52
	%	2.30	13.80	27.50	43.50	13.00
-การสอนทักษะต่างๆ	f	11	46	122	175	46
	%	2.80	11.50	30.50	43.80	11.50
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	12	46	111	179	52
	%	3.00	11.50	27.80	44.80	13.00
-สารคดีท่องเที่ยว	f	22	79	146	124	29
	%	5.50	19.80	36.50	31.00	7.30

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของรายการโทรทัศน์		ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
-สารคดีทั่วไป	f	21	62	135	139	43
	%	5.30	15.50	33.80	34.80	10.80
รวม	f	86	328	719	967	300
	%	3.61	13.68	29.98	40.31	12.51
3. รายการประเภทความคิดเห็น						
-การสัมภาษณ์	f	29	62	143	133	33
	%	7.30	15.50	35.80	33.30	8.30
-การอภิปราย	f	25	46	74	185	70
	%	6.30	11.50	18.50	46.30	17.50
-การเล่าข่าว	f	47	73	131	119	30
	%	11.80	18.30	32.80	29.80	7.50
รวม	f	101	181	348	437	133
	%	8.46	15.10	29.03	36.46	11.10
4. รายการประเภทบันเทิง						
-ละคร	f	82	97	140	56	25
	%	20.50	24.30	35.00	14.00	6.30
-ภาพยนตร์	f	61	82	133	100	24
	%	15.30	20.30	33.30	25.00	6.00
-เพลงหรือดนตรี	f	79	83	122	103	13
	%	19.00	20.80	30.50	25.80	3.30
-การแข่งขันกีฬา	f	47	73	122	120	38
	%	11.80	18.30	30.50	30.00	9.50
-ป๊อปปูล่า (variety show)	f	52	61	121	118	48
	%	13.00	15.30	30.30	29.50	12.00
รวม	f	321	396	638	497	148
	%	15.92	19.74	31.92	24.86	7.42

ตาราง 6 (ต่อ)

ประเภทของรายการโทรทัศน์		ระดับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
5. การโฆษณา						
-โฆษณาสินค้าและ	f	49	70	116	140	25
บริการต่างๆ	%	12.30	17.50	29.00	35.00	6.30
-โฆษณาเพื่อบอกเล่า	f	32	73	94	172	29
หรือชี้แจง	%	8.00	18.30	23.50	43.00	7.30
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	35	65	107	163	30
	%	8.80	16.30	26.80	40.80	7.50
รวม	f	116	208	317	475	84
	%	9.43	17.36	26.43	39.60	7.03

จากตาราง 6 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 31.92 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ การโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็นนิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 42.53, 40.31, 39.60 และ 36.46 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก (3-4 ชม.) ได้แก่รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมาได้แก่รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.30 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 19.80 ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ (n=400)

ความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์		ระดับความสนใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง	f	180	137	63	18	2
	%	45.00	34.30	15.80	4.50	.50
2. เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด	f	165	150	73	9	3
	%	41.30	37.50	18.30	2.30	.80
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้	f	79	155	129	35	2
	%	19.80	38.80	32.30	8.80	.50
4. เพื่อสำรวจความเป็นจริง	f	63	132	159	42	4
	%	15.80	33.00	39.80	10.50	1.00
5. เพื่อหาคำแนะนำในการ แก้ไขปัญหา	f	37	104	183	65	11
	%	9.30	26.00	45.80	16.30	2.80
6. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทาง สังคมในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น	f	46	148	141	52	13
	%	11.50	37.00	35.30	13.00	3.30
7. เพื่อความรอบรู้และทันต่อ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ ปัจจุบัน	f	112	170	105	13	-
	%	28.00	42.50	26.30	3.30	-
8. เพื่อศึกษาและนำไปใช้ ประโยชน์ในการดำรงชีวิต	f	55	180	122	38	5
	%	13.80	45.00	30.00	9.50	1.30
9. เพื่อเป็นประโยชน์ในการ เลือกซื้อสินค้าและบริการ	f	54	128	117	79	22
	%	13.50	32.00	29.30	19.80	5.50
10. เพื่อเป็นหัวข้อสนทนา ในกลุ่มเพื่อน	f	52	127	131	63	27
	%	13.00	31.80	32.80	15.80	6.80
11. เพื่อตามแฟชั่น	f	64	85	101	84	66
	%	16.00	21.30	25.30	21.00	16.50
12. เพื่อฆ่าเวลา	f	71	112	135	55	27
	%	17.80	28.00	33.80	13.80	6.80
รวม	f	978	1,628	1,459	553	182
	%	20.40	33.93	30.40	11.55	3.81

ตาราง 7 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 33.93 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 38.80 ตามลำดับ

ตาราง 8 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ(n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชาย(n=197)					หญิง(n=203)				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว											
-ข่าวการเมือง	f	43	25	55	58	16	50	24	46	63	20
	%	21.80	12.70	27.90	29.40	8.10	24.60	11.80	22.70	31.00	9.90
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	18	28	35	91	25	29	13	54	78	29
	%	9.10	14.20	17.80	46.20	12.70	14.30	6.40	26.60	38.40	14.30
-ข่าวกีฬา	f	63	28	46	41	19	40	19	49	66	29
	%	32.00	14.20	23.40	20.80	9.60	19.70	9.40	24.10	32.50	14.30
-ข่าวการศึกษา	f	20	23	54	64	36	30	20	59	72	22
	%	10.20	11.70	27.40	32.50	18.30	14.80	9.90	29.10	35.50	10.80
-ข่าวอาชญากรรม	f	28	27	67	49	26	50	36	58	48	11
	%	14.20	13.70	34.00	24.90	13.20	24.60	17.70	28.60	23.60	5.40
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	46	42	47	42	20	92	53	32	23	3
	%	23.40	21.30	23.90	21.30	10.20	45.30	26.10	15.80	11.30	1.50
รวม	f	218	173	304	345	142	291	165	298	350	11
	%	18.45	14.63	25.73	29.18	12.01	23.88	13.55	24.48	28.71	9.36
2. รายการประเภทความรู้											
-บรรยายการสอน	f	12	20	46	69	50	4	10	37	90	62
	%	6.10	10.20	23.40	35.00	25.40	2.00	4.90	18.20	44.30	30.50
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	16	28	60	64	29	13	19	54	82	35
	%	8.10	14.20	30.50	32.50	14.70	6.40	9.40	26.60	40.40	17.20
-การสอนทักษะต่างๆ	f	16	24	71	54	32	16	30	53	76	28
	%	8.10	12.20	36.00	27.40	16.20	7.90	14.80	26.10	37.40	13.80
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	14	24	53	69	37	18	33	62	63	27
	%	7.10	12.20	26.90	35.00	18.80	8.90	16.30	30.50	31.00	13.30
-สารคดีท่องเที่ยว	f	27	34	69	49	18	38	39	68	47	11
	%	13.70	17.30	35.00	24.90	9.10	18.70	19.20	33.50	23.20	5.40
-สารคดีทั่วไป	f	30	42	47	50	28	35	38	70	40	20
	%	15.20	21.30	23.90	25.40	14.20	17.20	18.70	34.50	19.70	9.90
รวม	f	115	172	346	355	184	74	169	344	398	183
	%	9.71	14.51	29.28	30.03	13.90	10.18	13.88	28.23	32.61	15.01
3. รายการประเภทความคิดเห็น											
-การสัมภาษณ์	f	25	36	79	45	12	42	45	62	39	15
	%	12.70	18.30	40.10	22.80	6.10	20.70	22.20	30.50	19.20	7.40
-การอภิปราย	f	9	28	61	70	29	18	29	54	59	43
	%	4.60	14.20	31.00	35.50	14.70	8.90	14.30	26.60	29.10	21.20

ตาราง 8 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชาย(n=197)					หญิง(n=203)				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-การเล่าข่าว	f	40	41	57	49	10	70	47	55	22	9
	%	20.30	20.80	28.90	24.90	5.10	34.50	23.20	27.10	10.80	4.40
รวม	f	74	105	203	164	51	130	81	171	84	67
	%	12.53	17.76	33.33	27.73	8.63	21.36	19.90	28.06	19.70	11.00
4. รายการประเภทบันเทิง											
-ละคร	f	65	36	35	45	16	101	47	27	21	7
	%	33.00	18.30	17.80	22.80	8.10	49.80	23.20	13.30	10.30	3.40
-ภาพยนตร์	f	46	25	46	65	15	58	32	34	69	10
	%	23.40	12.70	23.40	33.00	7.60	28.60	15.80	16.70	34.00	4.90
-เพลงหรือดนตรี	f	49	43	63	32	10	76	44	47	26	10
	%	24.90	21.80	32.00	16.20	5.10	37.40	21.70	23.20	12.80	4.90
-การแข่งขันกีฬา	f	57	41	43	35	21	30	29	43	65	36
	%	28.90	20.80	21.80	17.80	10.70	14.80	14.30	21.20	32.00	17.70
-ปิกนิกะ(variety show)	f	31	34	40	61	31	62	47	45	33	16
	%	15.70	17.30	20.30	31.00	15.70	30.50	23.20	22.20	16.30	7.90
รวม	f	248	179	227	238	93	327	199	196	214	79
	%	25.18	18.18	22.96	24.16	9.44	32.22	19.64	19.32	21.08	7.76
5. การโฆษณา											
-โฆษณาสินค้าและบริการต่าง	f	64	29	62	31	11	88	46	26	33	10
	%	32.50	14.70	31.50	15.70	5.60	43.30	22.70	12.80	16.30	4.90
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	41	35	60	47	14	65	42	36	45	15
	%	20.80	17.80	30.50	23.90	7.10	32.00	20.70	17.70	22.20	7.40
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	37	32	59	55	14	64	37	31	58	13
	%	18.80	16.20	29.90	27.90	7.10	31.50	18.20	15.30	28.60	6.40
รวม	f	142	96	181	123	39	217	125	93	136	38
	%	24.03	16.23	30.63	22.50	6.60	35.60	20.53	15.26	22.36	6.20

ตาราง 8 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ เพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทข่าวอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.18 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.71 รายการประเภทความรู้ นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.03 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.61 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.06

รายการประเภทบันเทิง นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25.18 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.22 และรายการโฆษณา นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.63 ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน)คิดเป็นร้อยละ 35.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก(5-6 วัน) ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา และรายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 24.30 ส่วน 3 ลำดับแรกที่ นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และป๊อปปูล่า คิดเป็นร้อยละ 23.20

ตาราง 9 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ(n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์	ชาย(n=197)					หญิง(n=203)				
	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว										
-ข่าวการเมือง	f 10 % 5.10	29 14.70	68 34.50	70 35.50	20 10.20	6 3.00	22 10.80	57 28.10	101 49.80	17 8.40
-ข่าวเศรษฐกิจ	f 6 % 3.00	22 11.20	48 24.40	94 47.70	27 13.70	6 3.00	12 5.90	45 22.20	115 56.70	25 12.30
-ข่าวกีฬา	f 22 % 11.20	24 12.20	71 36.00	63 32.00	17 8.60	6 3.00	18 8.90	44 21.70	112 55.20	23 11.30
-ข่าวการศึกษา	f 4 % 2.00	28 14.20	53 26.90	78 39.60	34 17.30	4 2.00	18 8.90	59 29.10	102 50.20	20 9.90
-ข่าวอาชญากรรม	f 9 % 4.60	28 14.20	67 34.00	70 35.50	23 11.70	7 3.40	27 13.30	66 32.50	89 43.80	14 6.90
-ข่าวสังคมและการเมือง	f 21 % 10.70	46 23.40	48 24.40	67 34.00	15 7.60	20 9.90	47 23.20	74 36.50	59 29.10	3 1.50
รวม	f 72 % 6.10	177 13.36	307 30.03	442 37.38	136 11.51	49 4.05	144 11.83	315 28.35	578 47.64	102 8.38
2. รายการประเภทความรู้										
-บรรยายการสอน	f 4 % 2.00	25 12.70	54 27.40	75 38.10	39 19.80	7 3.40	15 7.40	41 20.20	101 49.80	39 19.20
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f 4 % 2.00	32 16.20	59 29.90	79 40.10	23 11.70	5 2.50	23 11.30	51 25.10	95 46.80	29 14.30
-การสอนทักษะต่างๆ	f 4 % 2.00	28 14.20	66 33.50	77 39.10	22 11.20	7 3.40	18 8.90	56 27.60	98 48.30	24 11.80
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f 3 % 1.50	28 14.20	55 27.90	81 41.10	30 15.20	9 4.40	18 8.90	56 27.60	98 48.30	22 10.80
-สารคดีท่องเที่ยว	f 9 % 4.60	42 21.30	72 36.50	57 28.90	17 8.60	13 6.40	37 18.20	74 36.50	67 33.00	12 5.90
-สารคดีทั่วไป	f 10 % 5.10	31 15.70	70 35.50	64 32.50	22 11.20	11 5.40	31 15.30	65 32.00	75 36.90	21 10.80
รวม	f 34 % 2.86	186 15.71	376 31.78	433 36.63	153 12.95	52 4.25	147 11.66	343 28.16	534 43.85	147 12.13
3. รายการประเภทความคิดเห็น										
-การสัมภาษณ์	f 12 % 6.10	40 20.30	68 34.50	59 29.90	18 9.10	17 8.40	22 10.80	75 36.90	74 36.50	15 7.40
-การอภิปราย	f 12 % 6.10	23 11.70	42 21.30	91 46.20	29 14.70	13 6.40	23 11.30	32 15.80	94 46.30	41 20.20

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์	ชาย(n=197)					หญิง(n=203)				
	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
-การเล่าข่าว	f 18 % 9.10	42 21.30	58 29.40	56 28.40	23 11.70	29 14.30	31 15.30	73 36.00	63 31.00	7 3.40
รวม	f 42 % 7.10	105 17.76	168 28.40	206 34.83	70 11.83	59 9.70	76 12.46	180 29.56	231 37.93	63 10.33
4. รายการประเภทบันเทิง										
-ละคร	f 34 % 17.30	44 22.30	65 33.00	38 19.30	16 8.10	48 23.60	53 26.10	75 36.90	18 8.90	9 4.40
-ภาพยนตร์	f 26 % 13.20	41 20.80	61 31.00	56 28.40	13 6.60	35 17.20	41 20.20	72 35.50	44 21.70	11 5.40
-เพลงหรือดนตรี	f 33 % 16.80	42 21.30	58 29.40	56 28.40	8 4.10	46 22.70	41 20.20	64 31.50	47 23.20	5 2.50
-การแข่งขันกีฬา	f 26 % 13.20	47 23.90	72 36.50	37 18.80	15 7.60	21 10.30	26 12.80	50 24.60	83 40.90	23 11.30
-ปิกนิกะ(variety show)	f 19 % 9.60	25 12.70	54 27.40	64 32.50	35 17.80	33 16.30	36 17.70	67 33.00	54 26.60	13 6.40
รวม	f 136 % 14.02	199 20.20	310 31.46	251 25.48	87 8.84	183 18.02	197 19.40	328 32.30	246 24.26	41 6.00
5. การโฆษณา										
-โฆษณาสินค้าและบริการต่าง	f 25 % 12.70	34 17.30	58 29.40	67 34.00	13 6.60	24 11.80	36 17.70	58 28.60	73 36.00	12 5.90
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f 15 % 7.60	40 20.30	40 20.30	89 45.20	13 6.60	17 8.40	33 16.30	54 26.60	83 40.90	16 7.90
-โฆษณาเพื่อสังคม	f 15 % 7.60	36 18.30	51 25.90	79 40.10	16 8.10	20 9.90	29 14.30	56 27.60	84 41.40	14 6.90
รวม	f 55 % 9.30	110 18.63	149 25.20	235 39.76	42 2.10	61 10.03	98 16.10	168 27.60	240 39.43	42 6.90

ตาราง 9 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ เพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทข่าวอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.38 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.64 รายการประเภทความรู้ นิสิตเพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.63 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 43.85 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.)

เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.83 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.93 รายการประเภทบันเทิง นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 31.46 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.30 และรายการโฆษณา นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.76 ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน)คิดเป็นร้อยละ 39.43

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก(3-4 ชม.) ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 23.90 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.40 และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.30 ตามลำดับ ส่วน 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 22.70 ตามลำดับ

ตาราง 10 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามเพศ(n=400)

ความสนใจในการชม รายการโทรทัศน์		ชาย(n=197)					หญิง(n=203)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง	f	66	74	45	10	2	114	63	18	8	-
	%	33.50	37.60	22.80	5.10	1.00	56.20	31.00	8.90	3.90	-
2. เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด	f	68	75	46	5	3	97	75	27	4	-
	%	34.50	38.10	23.40	2.50	1.50	47.80	36.90	13.30	2.00	-
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้	f	41	68	69	17	2	38	87	60	18	-
	%	20.80	34.50	35.00	8.90	1.00	18.70	42.90	29.60	8.90	-
4. เพื่อสำรวจความเป็นจริง	f	33	55	76	33	-	30	77	83	9	4
	%	16.80	27.90	38.60	16.80	-	14.80	37.90	40.90	4.40	2.00
5. เพื่อหาคำแนะนำในการ แก้ไขปัญหา	f	14	51	88	38	6	23	53	95	27	5
	%	7.10	25.90	44.70	19.30	3.00	11.30	26.10	46.80	13.30	2.50
6. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทาง สังคมในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น	f	19	72	69	31	6	27	76	72	21	7
	%	9.60	36.50	35.00	15.70	3.00	13.30	37.40	35.50	10.30	3.40
7. เพื่อความรอบรู้และทันต่อ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ ปัจจุบัน	f	56	78	55	8	-	56	92	50	5	-
	%	28.40	39.60	27.90	4.10	-	27.60	45.30	24.60	2.50	-
8. เพื่อศึกษาและนำไปใช้ ประโยชน์ในการดำรงชีวิต	f	25	86	60	23	3	30	94	62	15	2
	%	12.70	43.70	30.50	11.70	1.50	14.80	46.30	30.50	7.40	1.00
9. เพื่อเป็นประโยชน์ในการ เลือกซื้อสินค้าและบริการ	f	16	49	64	56	12	38	79	53	23	10
	%	8.10	24.90	32.50	28.40	6.10	18.70	38.90	26.10	11.30	4.90
10. เพื่อเป็นหัวข้อสนทนา ในกลุ่มเพื่อน	f	14	60	65	41	17	38	67	66	22	10
	%	7.10	30.50	33.00	20.80	8.60	18.70	33.00	32.50	10.80	4.90
11. เพื่อตามแฟชั่น	f	19	30	44	65	48	45	55	57	28	18
	%	9.60	15.20	22.30	28.40	24.40	22.20	27.10	28.10	13.80	8.90
12. เพื่อฆ่าเวลา	f	27	45	74	32	19	44	67	61	23	8
	%	13.70	22.80	37.60	16.20	9.60	21.70	33.00	30.00	11.30	6.80
รวม	f	398	743	755	359	118	580	885	704	203	64
	%	16.82	31.43	31.94	14.82	4.97	23.81	36.31	28.90	8.32	2.86

ตาราง 10 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมเพศชายมีพฤติกรรมการชม
อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก
พบว่า นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมในการชม เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิด

เป็นร้อยละ 43.70 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 38.10 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการชม เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 45.30 และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 42.90 ตามลำดับ

ตาราง 11 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์	ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																				
-ข่าวการเมือง	f 25	12	29	29	12	13	14	25	41	14	36	7	19	26	6	19	16	28	25	4
	% 23.40	11.20	27.10	27.10	11.20	12.10	13.10	23.40	38.30	13.10	38.30	7.40	20.20	27.70	6.40	20.70	17.40	30.40	27.20	4.30
-ข่าวเศรษฐกิจ	f 9	22	23	31	22	8	4	29	53	13	17	5	19	41	12	13	10	18	44	7
	% 8.40	20.60	21.50	29.00	20.60	7.50	3.70	27.10	49.50	12.10	18.10	5.30	20.20	43.60	12.80	14.10	10.90	19.60	47.80	7.60
-ข่าวกีฬา	f 22	16	30	20	19	27	14	26	27	13	42	7	15	24	6	12	10	24	36	10
	% 20.60	15.00	28.00	18.70	17.80	25.20	13.10	24.30	25.20	12.10	44.70	7.40	16.00	25.50	6.40	13.00	10.90	26.10	39.10	10.90
-ข่าวการศึกษา	f 13	19	32	22	21	7	14	27	46	13	19	5	29	31	10	11	5	25	37	14
	% 12.10	17.80	29.90	20.60	19.60	6.50	13.10	25.20	43.00	12.10	20.20	5.30	30.90	33.00	10.60	12.00	5.40	27.20	40.20	15.20
-ข่าวอาชญากรรม	f 14	21	29	27	16	20	19	33	26	9	26	14	31	20	3	18	9	32	24	9
	% 13.10	19.60	27.10	25.20	15.20	18.70	17.80	30.80	24.30	8.40	27.70	14.90	33.00	21.30	3.20	19.60	9.80	34.80	26.10	9.80
-ข่าวสังคมและการเมือง	f 31	26	29	18	3	28	21	28	26	4	45	23	12	10	4	34	25	10	11	12
	% 29.00	24.30	27.10	16.80	2.80	26.20	19.60	26.20	24.30	3.70	47.90	24.50	12.80	10.60	4.30	37.00	27.20	10.90	12.00	13.00
รวม	f 114	116	172	147	93	103	86	168	219	66	185	61	125	152	41	107	75	137	177	56
	% 18.01	18.08	26.78	22.90	14.53	16.03	13.40	26.16	34.10	10.25	32.81	20.33	22.18	26.95	8.35	19.40	13.60	24.83	32.06	10.13
2. รายการประเภทความรู้																				
-บรรยายการสอน	f 9	20	33	25	20	1	7	17	53	29	5	2	14	44	29	1	1	19	37	34
	% 8.40	18.70	30.80	23.40	18.70	.90	6.50	15.90	49.50	27.10	5.30	2.10	14.90	46.80	30.90	1.10	1.10	20.70	40.20	37.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	9	21	39	17	21	2	7	28	50	20	10	7	23	46	8	8	12	24	33	15
	%	8.40	19.60	36.40	15.90	19.60	1.90	6.50	26.20	46.70	18.70	10.60	7.40	24.50	48.90	8.50	8.70	13.00	26.10	35.90	16.30
-การสอนทักษะต่างๆ	f	12	10	45	21	19	2	20	26	45	14	11	7	29	35	12	7	17	24	29	15
	%	11.20	9.30	42.10	19.60	17.80	1.90	18.70	24.30	42.10	13.10	11.70	7.40	30.90	37.20	12.80	7.60	18.50	26.10	31.50	16.30
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	6	25	31	26	19	9	13	29	45	11	10	10	34	30	10	7	9	21	31	24
	%	5.60	23.40	29.00	24.30	17.80	8.40	12.10	27.10	42.10	10.30	10.60	10.60	36.20	31.90	10.60	7.60	9.80	22.80	33.70	26.10
-สารคดีท่องเที่ยว	f	17	23	39	23	5	15	18	38	31	5	16	18	33	19	8	17	14	27	23	11
	%	15.90	21.50	36.40	21.50	4.70	14.00	16.80	35.50	29.00	4.70	17.00	19.10	35.10	20.20	8.50	18.50	15.20	29.30	25.00	12.00
-สารคดีทั่วไป	f	15	28	31	17	16	17	16	34	31	9	17	21	23	23	10	16	15	29	19	13
	%	14.00	26.20	29.00	15.90	15.00	15.90	15.00	31.80	29.00	8.40	18.10	22.30	24.50	24.50	10.60	17.40	16.30	31.50	20.70	14.10
รวม		f	68	127	218	129	100	46	81	152	88	69	65	159	197	77	56	68	144	172	112
		%	9.91	19.78	38.38	20.10	15.60	7.10	10.93	26.80	13.71	12.21	11.48	27.68	34.91	13.65	10.15	12.31	26.08	31.16	20.30
3. รายการประเภทความคิดเห็น																					
-การสัมภาษณ์	f	13	25	46	20	3	20	23	34	22	8	21	20	23	26	4	13	13	38	16	12
	%	12.10	23.40	43.00	18.70	2.80	18.70	21.50	31.80	20.60	7.50	22.30	21.30	24.50	27.70	4.30	14.10	14.10	41.30	17.40	13.00
-การอภิปราย	f	10	21	38	27	11	4	14	34	38	17	11	12	21	34	16	2	10	22	30	28
	%	9.30	19.60	35.50	25.20	10.30	3.70	13.10	31.80	35.50	15.90	11.70	12.80	22.30	36.20	17.00	2.20	10.90	23.90	32.60	30.40
-การเล่าข่าว	f	19	25	36	1	8	25	21	34	23	4	40	19	18	15	2	26	23	24	14	5
	%	17.80	23.40	33.60	17.80	7.50	23.40	19.60	31.80	21.50	3.70	42.60	20.20	19.10	16.00	2.10	28.30	25.00	26.10	15.20	5.40
รวม		f	42	71	120	48	22	49	58	102	29	63	51	62	75	22	41	46	84	60	45
		%	13.06	22.13	37.36	20.56	6.86	15.26	18.06	31.80	9.03	25.53	18.10	21.96	26.63	7.80	14.86	16.66	30.43	21.73	16.26

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย
4. รายการประเภทบันเทิง																					
-ละคร	f	52	20	17	14	4	34	26	25	18	4	40	16	13	23	2	40	21	7	11	13
	%	48.60	18.70	15.90	13.10	3.70	31.80	24.30	23.40	16.80	3.70	42.60	17.00	13.80	24.50	2.10	43.50	22.80	7.60	12.00	14.10
-ภาพยนตร์	f	37	23	18	25	4	21	15	18	50	3	31	6	23	30	4	15	13	21	29	14
	%	34.60	21.50	16.80	23.40	3.70	19.60	14.00	16.80	46.70	2.80	33.00	6.40	24.50	31.90	4.30	16.30	14.10	22.80	31.50	15.20
-เพลงหรือดนตรี	f	39	23	26	11	8	29	22	41	14	1	37	22	16	16	3	20	20	27	17	8
	%	36.40	21.50	24.30	10.30	7.50	27.10	20.60	38.30	13.10	.90	39.40	23.40	17.00	17.00	3.20	21.70	21.70	29.30	18.50	8.70
-การแข่งขันกีฬา	f	32	22	23	10	20	24	17	25	33	8	26	15	16	29	8	5	16	22	28	21
	%	29.90	20.60	21.50	9.30	18.70	22.40	15.90	23.40	30.80	7.50	27.70	16.00	17.00	30.90	8.50	5.40	17.40	23.90	30.40	22.80
-ปิกนิกะ(variety show)	f	29	23	25	23	7	24	26	29	19	9	24	16	17	26	11	16	16	14	26	20
	%	27.10	21.50	23.40	21.50	6.50	22.40	24.30	27.10	17.80	8.40	25.50	17.00	18.10	27.70	11.70	17.40	17.40	15.20	28.30	21.70
รวม	f	189	111	109	83	43	132	106	138	134	25	158	75	85	124	28	96	86	91	111	76
	%	35.32	20.76	20.38	15.52	8.02	24.66	19.82	25.80	25.04	4.66	33.64	15.96	18.08	26.40	5.96	20.86	18.68	19.76	24.14	16.50
5. การโฆษณา																					
-โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ	f	38	24	29	13	3	34	24	20	27	2	47	16	9	13	9	33	11	30	11	7
	%	35.50	22.40	27.10	12.10	2.80	31.80	22.40	18.70	25.20	1.90	50.00	17.00	9.60	13.80	9.60	35.90	12.00	32.60	12.00	7.60
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	27	22	27	25	6	18	26	25	33	5	34	18	16	16	10	27	11	28	18	8
	%	25.20	20.60	25.20	23.40	5.60	16.80	24.30	23.40	30.80	4.70	36.20	19.10	17.00	17.00	10.60	29.30	12.00	30.40	19.60	8.70

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	24	18	31	28	6	19	20	19	43	6	33	15	16	21	9	25	16	24	21	6
	%	22.40	16.80	29.00	26.20	5.60	17.80	18.70	17.80	40.20	5.60	35.10	16.00	17.00	22.30	9.60	27.20	17.40	26.10	22.80	6.50
รวม	f	89	64	87	66	15	71	70	64	103	13	114	49	41	50	28	85	38	82	50	21
	%	27.70	19.93	27.10	20.56	4.66	22.13	21.80	19.96	32.06	4.06	40.43	17.36	14.53	17.70	9.93	30.80	13.80	29.70	18.13	7.60

จากตาราง 11 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตชั้นปี 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 35.32 และ 27.70 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทความคิดเห็น รายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 38.38, 37.36 และ 26.78 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.30 และการประเภทความรู้ คือ การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และรายการประเภทความคิดเห็น คือ การสัมภาษณ์ และการเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 2 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.80 และ 25.80 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย (1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 39.73, 34.10 และ 32.06 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และป๊อปปูล่า และรายการโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 24.30

นิสิตชั้นปี 3 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา รายการประเภทบันเทิง และรายการประเภทข่าว อยู่ในระดับมากที่สุด (ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 40.43, 33.64 และ 32.81 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.91 และ 26.63 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 23.40 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 22.30 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 4 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 30.80 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.43 ส่วน รายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ และรายการประเภทบันเทิง นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.06, 31.16 และ 24.14 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.80 ตามลำดับ

ตาราง 12 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์	ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																				
-ข่าวการเมือง	f 5	20	37	35	10	2	13	25	50	17	5	9	30	46	4	4	9	33	40	6
	% 4.70	18.70	34.60	32.70	9.30	1.90	12.10	23.40	46.70	15.90	5.30	9.60	31.90	48.90	4.30	4.30	9.80	35.90	43.50	6.50
-ข่าวเศรษฐกิจ	f 4	19	35	34	15	1	8	23	60	15	3	3	14	64	10	4	4	21	51	12
	% 3.70	17.80	32.70	31.80	14.00	.90	7.50	21.50	56.10	14.00	3.20	3.20	14.90	68.10	10.60	4.30	4.30	22.80	55.40	13.00
-ข่าวกีฬา	f 7	19	39	27	15	9	8	37	45	8	8	11	17	52	6	4	4	22	51	11
	% 6.50	17.80	36.40	25.20	14.00	8.40	7.50	34.60	42.10	7.50	8.50	11.70	18.10	55.30	6.40	4.30	4.30	23.90	55.40	12.00
-ข่าวการศึกษา	f 5	23	40	29	10	-	10	32	49	16	1	8	18	56	11	2	5	22	46	17
	% 4.70	21.50	37.40	27.10	9.30	-	9.30	29.90	45.80	15.00	1.10	8.50	19.10	59.60	11.70	2.20	5.40	23.90	50.00	18.50
-ข่าวอาชญากรรม	f 6	19	41	30	11	2	18	36	42	9	6	9	19	55	5	2	9	37	32	12
	% 5.60	17.80	38.30	28.00	10.30	1.90	16.80	33.60	39.30	8.40	6.40	9.60	20.20	58.50	5.30	2.20	9.80	40.20	34.80	13.00
-ข่าวสังคมและการเมือง	f 11	27	38	30	1	10	23	45	27	2	10	17	18	45	4	10	26	21	24	11
	% 10.30	25.20	35.50	28.00	.90	9.30	21.50	42.10	25.20	1.90	10.60	18.10	19.10	47.90	4.30	10.90	28.30	22.80	26.10	12.00
รวม	f 38	127	230	185	62	24	80	198	273	67	32	57	116	318	40	26	57	156	244	69
	% 5.91	19.80	35.81	28.80	9.63	3.73	12.45	30.85	42.53	10.45	5.85	10.11	20.55	56.38	7.10	4.70	10.32	28.25	42.72	12.50
2. รายการประเภทความรู้																				
-บรรยายการสอน	f 7	20	34	29	17	1	9	27	53	17	2	3	15	51	23	1	8	19	43	21
	% 6.50	18.70	31.80	27.10	15.90	.90	8.40	25.20	49.50	15.90	2.10	3.20	16.00	54.30	24.50	1.10	8.70	20.70	46.70	22.80

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	2	22	31	33	19	2	10	28	57	10	4	9	31	45	5	1	14	20	39	18
	%	1.90	20.60	29.00	30.80	17.80	1.90	9.30	26.20	53.30	9.30	4.30	9.60	33.00	47.90	5.30	1.10	15.20	21.70	42.40	19.60
-การสอนทักษะต่างๆ	f	2	10	44	36	15	4	11	31	56	5	4	11	23	45	11	1	14	24	38	15
	%	1.90	9.30	41.10	33.60	14.00	3.70	10.30	29.00	52.30	4.70	4.30	11.70	24.50	47.90	11.70	1.10	15.20	26.10	41.30	16.30
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	3	18	33	37	16	3	12	31	49	12	3	9	24	49	9	3	7	23	44	15
	%	2.80	16.80	30.80	34.60	15.00	2.80	11.20	29.00	45.80	11.20	3.20	9.60	25.50	52.10	9.60	3.30	7.60	25.00	47.80	16.30
-สารคดีท่องเที่ยว	f	4	21	46	30	6	4	28	41	29	5	7	16	26	38	7	7	14	33	27	11
	%	3.70	19.60	43.00	28.00	5.60	3.70	26.20	38.30	27.10	4.70	7.40	17.00	27.70	40.40	7.40	7.60	15.20	35.90	29.30	12.00
-สารคดีทั่วไป	f	3	10	44	35	15	4	24	35	37	7	7	14	28	36	9	7	14	28	31	12
	%	2.80	9.30	41.10	32.70	14.00	3.70	22.40	32.70	34.60	6.50	7.40	14.90	29.80	38.30	9.60	7.60	15.20	30.40	33.70	13.00
รวม	f	21	101	232	200	88	18	94	193	281	56	27	62	147	264	64	20	71	147	222	92
	%	3.26	15.71	36.13	31.13	13.71	2.78	14.63	30.06	43.76	8.71	4.78	11.00	26.08	46.81	11.35	3.63	12.85	26.63	40.20	16.66
3. รายการประเภทความคิดเห็น																					
-การสัมภาษณ์	f	8	24	39	31	5	9	19	34	39	6	8	9	32	36	9	4	10	38	27	13
	%	7.50	22.40	36.40	29.00	4.70	8.40	17.80	31.80	36.40	5.60	8.50	9.60	34.00	38.30	9.60	4.30	10.90	41.30	29.30	14.10
-การอภิปราย	f	10	25	18	43	11	6	9	19	57	16	6	7	20	44	17	3	5	17	41	26
	%	9.30	23.40	16.80	40.20	10.30	5.60	8.40	17.80	53.30	15.00	6.40	7.40	21.30	46.80	18.10	3.30	5.40	18.50	44.60	28.30
-การเล่าข่าว	f	11	25	34	31	6	11	22	34	35	5	13	15	30	25	11	12	11	33	28	8
	%	10.30	23.40	31.80	29.00	5.60	10.30	20.60	31.80	32.70	4.70	13.80	16.00	31.90	26.60	11.70	13.00	12.00	35.90	30.40	8.70

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
รวม	f	29	74	91	105	22	26	50	87	131	27	27	31	82	105	37	19	26	88	96	47
	%	9.03	23.06	28.33	32.73	6.86	8.10	15.60	27.13	40.80	8.43	9.56	11.00	29.06	37.23	13.13	6.86	9.43	31.90	34.76	17.03
4. รายการประเภทบันเทิง																					
-ละคร	f	32	21	32	18	4	19	30	44	9	5	16	22	38	16	2	15	24	26	13	14
	%	29.90	19.60	29.90	16.80	3.70	17.80	28.00	41.10	8.40	4.70	17.00	23.40	40.40	17.00	2.10	16.30	26.10	28.30	14.10	15.20
-ภาพยนตร์	f	19	27	37	19	5	15	33	26	29	4	17	15	40	19	3	10	7	30	33	12
	%	17.80	25.20	34.60	17.80	4.70	14.00	30.80	24.30	27.10	3.70	18.10	16.00	42.60	20.20	3.20	10.90	7.60	32.60	35.90	13.00
-เพลงหรือดนตรี	f	26	28	27	25	1	26	19	41	20	1	14	20	25	31	4	13	16	29	27	7
	%	24.30	26.20	25.20	23.40	.90	24.30	17.80	38.30	18.70	.90	14.90	21.30	26.60	33.00	4.30	14.10	17.40	31.50	29.30	7.60
-การแข่งขันกีฬา	f	13	33	21	25	15	17	16	36	34	4	10	14	39	24	7	7	10	26	37	12
	%	12.10	30.80	19.60	23.40	14.00	15.90	15.00	33.60	31.80	3.70	10.60	14.90	41.50	25.50	7.40	7.60	10.90	28.30	40.20	13.00
-ปฏิกิริยา(variety show)	f	15	18	40	26	8	16	24	37	21	9	12	10	18	40	14	9	9	26	31	17
	%	14.00	16.80	37.40	24.30	7.80	15.00	22.40	34.60	19.60	8.40	12.80	10.60	19.10	42.60	14.90	9.80	9.80	28.30	33.70	18.50
รวม	f	105	127	157	113	33	93	122	184	113	23	69	81	160	130	30	54	66	137	141	62
	%	19.62	23.72	29.34	21.14	6.22	17.40	22.80	34.38	21.12	4.28	14.68	17.24	34.04	27.66	6.38	11.74	14.36	29.80	30.64	13.46
5. การโฆษณา																					
-โฆษณาสินค้าและบริการต่าง	f	19	24	37	24	3	11	22	33	39	2	13	13	21	35	12	6	11	25	42	8
	%	17.80	22.40	34.60	22.40	2.80	10.30	20.60	30.80	36.40	1.90	13.80	13.80	22.30	37.20	12.80	6.50	12.00	27.20	45.70	8.70
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	15	22	30	33	7	3	24	28	47	5	9	19	13	43	10	5	8	23	49	7
	%	14.00	20.60	28.00	30.80	6.50	2.80	22.40	26.20	43.90	4.70	9.60	20.20	13.80	45.70	10.60	5.40	8.70	25.00	53.30	7.60

ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	13	22	35	31	6	7	19	32	44	5	10	12	19	44	9	5	12	21	44	10
	%	12.10	20.60	32.70	29.00	5.60	6.50	17.80	29.90	41.10	4.70	10.60	12.80	20.20	46.80	9.60	5.40	13.00	22.80	47.80	10.90
รวม	f	47	68	102	88	16	21	65	93	130	12	32	44	53	122	31	16	31	69	135	25
	%	14.63	21.20	31.76	27.40	4.096	6.53	20.26	28.96	40.46	3.76	11.33	15.60	18.76	43.23	11.00	5.76	11.23	25.00	48.93	9.06

จากตาราง 12 แสดงว่าพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตชั้นปี 1 มีพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว รายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 36.13, 35.81, 31.76 และ 29.34 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.73 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 26.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.20 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 2 มีพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.38 ส่วนรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว รายการประเภทความคิดเห็น และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 43.76, 42.53, 40.80 และ 40.46 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 28.00 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 26.20 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 3 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.04 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 56.38, 46.81, 43.23 และ 37.23 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 23.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 21.30 และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง คิดเป็นร้อยละ 20.20 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 4 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา รายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 48.93, 42.72, 40.20, 34.76 และ 30.64 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 17.40 ตามลำดับ

ตาราง 13 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์
จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

ความสนใจในการชม รายการโทรทัศน์		ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
		มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง	f	37	42	19	9	-	52	38	17	-	-	47	36	9	2	-	44	21	18	7	2
	%	34.60	39.30	17.80	8.40	-	48.60	35.50	15.90	-	-	50.00	38.30	9.60	2.10	-	47.80	22.80	19.60	7.60	2.20
2. เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด	f	30	45	32	-	-	44	44	17	1	1	47	35	10	2	-	44	26	14	6	2
	%	28.00	42.10	29.90	-	-	41.10	41.10	15.90	.90	.90	50.00	37.20	10.60	2.10	-	47.80	28.30	15.20	6.50	2.20
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้	f	16	42	39	10	-	20	49	36	2	-	26	28	26	14	-	17	36	28	9	2
	%	15.00	39.30	36.40	9.30	-	18.70	45.80	33.60	1.90	-	27.70	29.80	27.70	14.90	-	18.50	39.10	30.40	9.80	2.20
4. เพื่อสำรวจความเป็นจริง	f	10	37	48	8	4	5	47	46	9	-	27	28	27	12	-	21	20	38	13	-
	%	9.30	34.60	44.90	7.50	3.70	4.70	43.90	43.00	8.40	-	28.70	29.80	28.70	12.80	-	22.80	21.70	41.30	14.10	-
5. เพื่อหาคำแนะนำใน การแก้ไขปัญหา	f	10	29	48	15	5	6	28	60	13	-	12	31	30	19	2	9	16	45	18	4
	%	9.30	27.10	44.90	14.00	4.70	5.60	26.20	56.10	12.10	-	12.80	33.00	31.90	20.20	2.10	9.80	17.40	48.90	19.60	4.30
6. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ทางสังคมในการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับผู้อื่น	f	13	35	37	17	5	2	52	40	12	1	17	33	31	10	3	14	28	33	13	4
	%	12.10	32.70	34.60	15.90	4.70	1.90	48.60	37.40	11.20	.90	18.10	35.10	33.00	10.60	3.20	15.20	30.40	35.90	14.10	4.30
7. เพื่อความรอบรู้และทันต่อ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ ปัจจุบัน	f	20	50	34	3	-	27	52	25	3	-	30	42	20	2	-	35	26	26	5	-
	%	18.70	46.70	31.80	2.80	-	25.20	48.60	23.40	2.80	-	31.90	44.70	21.30	2.10	-	38.00	28.30	28.30	5.40	-
8. เพื่อศึกษาและนำไปใช้ ประโยชน์ในการดำรงชีวิต	f	18	42	38	6	3	5	59	36	7	-	19	43	19	13	-	13	36	29	12	2
	%	16.80	39.30	35.50	5.60	2.80	4.70	55.10	33.60	6.50	-	20.20	45.70	20.20	13.80	-	14.10	39.10	31.50	13.00	2.20

ตาราง 13 (ต่อ)

ความสนใจในการชม รายการโทรทัศน์	ชั้นปี 1(n=107)					ชั้นปี 2(n=107)					ชั้นปี 3(n=94)					ชั้นปี 4(n=92)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
9. เพื่อเป็นประโยชน์ในการ เลือกซื้อสินค้าและบริการ	f 10	46	32	14	5	10	41	37	19	-	15	27	21	24	7	19	14	27	22	10
	% 9.30	43.00	29.90	13.10	4.70	9.30	38.30	34.60	17.80	-	16.00	28.70	22.30	25.50	7.40	20.70	15.20	29.30	23.90	10.90
10. เพื่อเป็นหัวข้อสนทนา ในกลุ่มเพื่อน	f 7	42	35	19	4	11	41	40	10	5	16	25	28	22	3	18	19	28	12	15
	% 6.50	39.30	32.70	17.80	3.70	10.30	38.30	37.40	9.30	4.70	17.00	26.60	29.80	23.40	3.20	19.60	20.70	30.40	13.00	16.30
11. เพื่อตามแฟชั่น	f 20	28	30	14	15	16	27	39	21	4	13	16	16	30	19	15	14	16	19	28
	% 18.70	26.20	28.00	13.10	14.00	15.00	25.20	36.40	19.60	3.70	13.80	17.00	17.00	31.90	20.20	16.30	15.20	17.40	20.70	30.40
12. เพื่อฆ่าเวลา	f 21	28	38	11	9	17	38	33	18	1	17	20	37	11	9	16	26	27	15	8
	% 19.60	26.20	35.50	10.30	8.40	15.90	35.50	30.80	16.80	.90	18.10	21.30	39.40	11.70	9.60	17.40	28.30	29.30	16.30	8.70
รวม	f 212	466	432	126	50	215	516	426	115	16	286	364	274	161	43	265	282	329	151	77
	% 16.49	36.31	33.49	9.81	3.89	16.75	40.17	33.17	8.94	0.92	25.35	32.26	24.29	14.25	3.80	24.00	25.54	29.79	13.66	6.97

จากตาราง 13 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตชั้นปี 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 46.70 รองลงมาคือ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ คิดเป็นร้อยละ 43.00 และเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 42.10 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 2 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 48.60 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 3 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 38.30 ตามลำดับ

นิสิตชั้นปี 4 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.79 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด, เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อฆ่าเวลา คิดเป็นร้อยละ 28.30

ตาราง 14 จำนวนและคำร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์
จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(๓=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(๓=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(๓=115)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																
-ข่าวการเมือง	f	50	36	53	40	15	18	8	23	29	13	25	5	25	52	8
	%	25.80	18.60	27.30	20.60	7.70	19.80	8.80	25.30	31.90	14.30	21.70	4.30	21.70	45.20	7.00
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	28	28	51	63	24	6	7	18	44	16	13	6	20	62	14
	%	14.40	14.40	26.30	32.50	12.40	6.60	7.70	19.80	48.40	17.60	11.30	5.20	17.40	53.90	12.20
-ข่าวกีฬา	f	40	28	47	56	23	26	14	22	17	12	37	5	26	34	13
	%	20.60	14.40	24.20	28.90	11.90	28.60	15.40	24.20	18.70	13.20	32.20	4.30	22.60	29.60	11.30
-ข่าวการศึกษา	f	28	15	54	70	27	7	15	25	28	16	15	13	34	38	15
	%	14.40	7.70	27.80	36.10	13.90	7.70	16.50	27.50	30.80	17.60	13.00	11.30	29.60	33.00	13.00
-ข่าวอาชญากรรม	f	50	32	61	43	8	9	14	37	15	16	19	17	27	39	13
	%	25.80	16.50	31.40	22.20	4.10	9.90	15.40	40.70	16.50	17.60	16.50	14.80	23.50	33.90	11.30
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	79	41	39	26	9	23	29	25	10	4	36	25	15	29	10
	%	40.70	21.10	20.10	13.40	4.60	25.30	31.90	27.50	11.00	4.40	31.30	21.70	13.00	25.20	8.70
รวม	f	275	180	305	298	106	89	87	150	143	77	145	71	147	254	73
	%	23.61	15.45	26.18	25.61	9.10	16.31	15.95	27.50	26.21	14.11	21.00	10.26	21.30	36.80	10.58
2. รายการประเภทความรู้																
-บรรยายการสอน	f	8	19	32	77	58	5	6	26	32	22	3	5	25	50	32
	%	4.10	9.80	16.50	39.70	29.90	5.50	6.60	28.60	35.20	24.20	2.60	4.30	21.70	43.50	27.80

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	9	21	59	77	28	11	15	16	31	18	9	11	39	38	18
	%	4.60	10.80	30.40	39.70	14.40	12.10	16.50	17.60	34.10	19.80	7.80	9.60	33.90	33.00	15.70
-การสอนทักษะต่างๆ	f	14	15	65	73	27	7	15	30	24	15	11	24	29	33	18
	%	7.20	7.70	33.50	37.60	13.90	7.70	16.50	33.00	26.40	16.50	9.60	20.90	25.20	28.70	15.70
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	11	32	62	69	20	6	11	25	27	22	15	14	28	36	22
	%	5.70	16.50	32.00	35.60	10.30	6.60	12.10	27.50	29.70	24.20	13.00	12.20	24.30	31.30	19.10
-สารคดีท่องเที่ยว	f	23	39	72	52	8	12	14	32	23	10	30	20	33	21	11
	%	11.90	20.10	37.10	26.80	4.10	13.20	15.40	35.20	25.30	11.00	26.10	17.40	28.70	18.30	9.60
-สารคดีทั่วไป	f	21	45	64	48	16	17	13	21	23	17	27	22	32	19	15
	%	10.80	23.20	33.00	24.70	8.20	18.70	14.30	23.10	25.30	18.70	23.50	19.10	27.80	16.50	13.00
รวม	f	86	171	354	396	157	58	74	150	160	104	95	96	186	197	116
	%	7.38	14.68	30.41	34.01	13.46	10.63	13.56	27.50	29.33	19.06	13.76	13.91	26.93	28.55	16.81
3. รายการประเภทความคิดเห็น																
-การสัมภาษณ์	f	29	43	73	37	12	18	14	32	18	9	20	24	36	29	6
	%	14.90	22.20	37.60	19.10	6.20	19.80	15.40	35.20	19.80	9.90	17.40	20.90	31.30	25.20	5.20
-การอภิปราย	f	13	33	55	61	32	4	8	31	33	15	10	16	29	35	25
	%	6.70	17.00	28.40	31.40	16.50	4.40	8.80	34.10	36.30	16.50	8.70	13.90	25.20	30.40	21.70

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-การเล่าข่าว	f	51	55	53	28	7	16	13	33	20	9	43	20	26	23	3
	%	26.30	28.40	27.30	14.40	3.60	17.60	14.30	36.30	22.00	9.90	37.40	17.40	22.60	20.00	2.60
รวม	f	93	131	181	126	51	38	35	96	71	33	73	60	91	87	34
	%	15.96	22.53	31.30	21.63	8.76	13.93	12.83	35.20	26.03	12.10	21.16	17.40	26.36	25.20	9.83
4. รายการประเภทบันเทิง																
-ละคร	f	77	34	35	30	18	37	19	19	14	2	52	30	8	22	3
	%	39.70	17.50	18.00	15.50	9.30	40.70	20.90	20.90	15.40	2.20	45.20	26.10	7.00	19.10	2.60
-ภาพยนตร์	f	44	28	37	67	18	27	10	25	26	3	33	19	18	41	4
	%	22.70	14.40	19.10	34.50	9.30	29.70	11.00	27.50	28.60	3.30	28.70	16.50	15.70	35.70	3.50
-เพลงหรือดนตรี	f	58	48	52	30	6	24	26	26	9	6	43	13	32	19	8
	%	29.90	24.70	26.80	15.50	3.10	26.40	28.60	28.60	9.90	6.60	37.40	11.30	27.80	16.50	7.00
-การแข่งขันกีฬา	f	24	35	44	57	34	27	19	21	16	8	36	16	21	27	15
	%	12.40	18.00	22.70	29.40	17.50	29.70	20.90	23.10	17.60	8.80	31.30	13.90	18.30	23.50	13.00
-ปิกนิกะ(variety show)	f	48	45	48	33	20	16	18	20	25	12	29	18	17	36	15
	%	24.70	23.20	24.70	17.00	10.30	17.60	19.80	22.00	27.50	13.20	25.20	15.70	14.80	31.30	13.00
รวม	f	251	190	216	217	96	131	92	111	90	31	193	96	99	145	87
	%	25.88	19.56	22.26	22.38	9.90	28.82	20.24	24.42	19.80	6.82	33.56	16.70	16.72	25.22	7.82

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
5. การโฆษณา																
-โฆษณาสินค้าและบริการต่าง	f	77	38	47	28	4	26	10	30	20	5	49	27	11	16	12
	%	39.70	19.60	24.20	14.40	2.10	28.60	11.00	33.00	22.00	5.50	42.60	23.50	9.60	13.90	10.40
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	54	35	54	42	9	18	17	20	28	8	34	25	22	22	12
	%	27.80	18.00	27.80	21.60	4.60	19.80	18.70	22.00	30.80	8.80	29.60	21.70	19.10	19.10	10.40
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	54	27	50	51	12	15	18	23	28	7	32	24	17	34	8
	%	27.80	13.90	25.80	26.30	6.20	16.50	19.80	25.30	30.80	7.70	27.80	20.90	14.80	29.60	7.00
รวม	f	185	100	151	121	25	59	45	73	76	20	115	76	50	72	32
	%	31.76	17.16	25.93	20.76	4.30	21.63	16.50	26.76	27.86	7.33	33.33	22.03	14.50	20.86	9.26

จากตาราง 14 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 31.76 และ 25.88 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.30 และ 26.18 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 24.70 และรายการประเภทบันเทิง คือ ปกิณกะ และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 23.20 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 28.82 รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 35.20 และ 27.50 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 29.33 และ 27.86 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 20.90 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 33.56 และ 33.33 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 26.36 ส่วนรายการประเภทข่าว และรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 36.80 และ 28.55 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ การโฆษณา คือ โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 23.50 และรายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 21.70 ตามลำดับ

ตาราง 15 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(๓=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(๓=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(๓=115)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																
-ข่าวการเมือง	f	7	20	67	88	12	4	13	26	35	13	5	18	32	48	12
	%	3.60	10.30	34.50	45.40	6.20	4.40	14.30	28.60	38.50	14.30	4.30	15.70	27.80	41.70	10.40
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	5	20	47	105	17	2	6	20	47	16	5	8	26	57	19
	%	2.60	10.30	24.20	54.10	8.80	2.20	6.60	22.00	51.60	17.60	4.30	7.00	22.60	49.60	16.50
-ข่าวกีฬา	f	10	19	53	94	18	8	13	32	28	10	10	10	30	53	12
	%	5.20	9.80	27.30	48.50	9.30	8.80	14.30	35.20	30.80	11.00	8.70	8.70	26.10	46.10	10.40
-ข่าวการศึกษา	f	0	20	52	99	23	2	13	29	33	14	6	13	31	48	17
	%	.00	10.30	26.80	51.00	11.90	2.20	14.30	31.90	36.30	15.40	5.20	11.30	27.00	41.70	14.80
-ข่าวอาชญากรรม	f	8	25	67	89	5	4	14	34	22	17	4	16	32	48	15
	%	4.10	12.90	34.50	45.90	2.60	4.40	15.40	37.40	24.20	18.70	3.50	13.90	27.80	41.70	13.00
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	18	47	59	61	9	9	22	34	24	2	14	24	29	41	7
	%	9.30	24.40	30.40	31.40	4.60	9.90	24.20	37.40	26.40	2.20	12.20	20.90	25.20	35.70	6.10
รวม	f	48	151	345	536	84	29	81	175	189	72	44	89	180	295	82
	%	4.13	13.00	29.61	46.05	7.23	5.31	14.85	32.08	34.63	13.20	6.36	12.91	26.08	42.75	11.86

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(๓=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(๓=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(๓=115)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
2. รายการประเภทความรู้																
-บรรยายการสอน	f	7	10	39	103	35	-	11	29	32	19	4	19	27	41	24
	%	3.60	5.20	20.10	53.10	18.00	-	12.10	31.90	35.20	20.90	3.50	16.50	23.50	35.70	20.90
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	2	21	48	93	30	3	11	32	30	15	4	23	30	51	7
	%	1.00	10.80	24.70	47.90	15.50	3.30	12.10	35.20	33.00	16.50	3.50	20.00	26.10	44.30	6.10
-การสอนทักษะต่างๆ	f	2	15	60	94	23	2	13	32	33	11	7	18	30	48	12
	%	1.00	7.70	30.90	48.50	11.90	2.20	14.30	35.20	36.30	12.10	6.10	15.70	26.10	41.70	10.40
-การแสดงให้เห็นส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	4	20	53	99	18	2	8	29	37	15	6	18	29	43	19
	%	2.10	10.30	27.30	51.00	9.30	2.20	8.80	31.90	40.70	16.50	5.20	15.70	25.20	37.40	16.50
-สารคดีท่องเที่ยว	f	8	33	73	72	8	3	19	39	20	10	11	27	34	32	11
	%	4.10	17.00	37.60	37.10	4.10	3.30	20.90	42.90	22.00	11.00	9.60	23.50	29.60	27.80	9.60
-สารคดีทั่วไป	f	4	27	66	83	14	6	12	33	27	13	11	23	36	29	16
	%	2.10	13.90	34.00	42.80	7.20	6.60	13.20	36.30	29.70	14.30	9.60	20.00	31.30	25.20	13.90
รวม	f	27	126	339	544	128	16	74	194	179	83	43	128	186	244	89
	%	2.31	10.81	29.10	46.73	11.00	2.93	13.56	35.56	32.81	15.21	6.25	18.56	26.96	35.35	12.90
3. รายการประเภทความคิดเห็น																
-การสัมภาษณ์	f	14	24	74	68	14	6	12	34	31	8	9	26	35	34	11
	%	7.20	12.40	38.10	35.10	7.20	6.60	13.20	37.40	34.10	8.80	7.80	22.60	30.40	29.60	9.60

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
-การอภิปราย	f	11	23	29	102	29	7	10	21	40	13	7	13	24	43	28
	%	5.70	11.90	14.90	52.60	14.90	7.70	11.00	23.10	44.00	14.30	6.10	11.30	20.90	37.40	24.30
-การเล่าข่าว	f	20	37	73	54	10	6	12	29	37	7	21	24	29	28	13
	%	10.30	19.10	37.60	27.80	5.20	6.60	13.20	31.90	40.70	7.70	18.30	20.90	25.20	24.30	11.30
รวม	f	45	84	176	224	53	19	34	84	108	28	37	63	88	105	52
	%	7.73	14.46	30.20	38.50	9.10	6.96	12.46	30.80	39.60	10.26	10.73	18.26	25.50	30.43	15.06
4. รายการประเภทบันเทิง																
-ละคร	f	45	43	60	28	18	14	24	41	8	4	23	30	39	20	3
	%	23.20	22.20	30.90	14.40	9.30	15.40	26.40	45.10	8.80	4.40	20.00	26.10	33.90	17.40	2.60
-ภาพยนตร์	f	26	39	64	48	17	13	18	32	25	3	22	25	37	27	4
	%	13.40	20.10	33.00	24.70	8.80	14.30	19.80	35.20	27.50	3.30	19.10	21.70	32.20	23.50	3.50
-เพลงหรือดนตรี	f	39	31	73	46	5	11	29	29	18	4	29	23	20	39	4
	%	20.10	16.00	37.60	23.70	2.60	12.10	31.90	31.90	19.80	4.40	25.20	20.00	17.40	33.90	3.50
-การแข่งขันกีฬา	f	15	26	63	64	26	13	29	26	22	1	19	18	33	34	11
	%	7.70	13.40	3.50	33.00	13.40	14.30	31.90	28.60	24.20	1.10	16.50	15.70	28.70	29.60	9.60
-ปิกนิกะ(variety show)	f	21	34	69	48	22	15	6	27	36	7	16	21	25	34	19
	%	10.80	17.50	35.60	24.70	11.30	16.50	6.60	29.70	39.60	7.70	13.90	18.30	21.70	29.60	16.50

ตาราง 15 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
		f	%	f	%	f	f	%	f	%	f	f	%	f	%	f
รวม	f	146	173	329	234	88	66	106	155	109	19	109	117	154	154	41
	%	15.04	17.84	28.12	24.10	9.08	14.52	23.32	34.10	23.98	4.18	18.94	20.36	26.78	26.78	7.14
5. การโฆษณา																
-โฆษณาสินค้าและบริการต่าง	f	17	35	57	78	7	12	14	31	29	5	20	21	28	33	13
	%	8.80	18.00	29.40	40.20	3.60	13.20	15.40	34.10	31.90	5.50	17.40	18.30	24.30	28.70	11.30
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	11	33	46	92	12	10	11	25	39	6	11	29	23	41	11
	%	5.70	17.00	23.70	47.40	6.20	11.00	12.10	27.50	42.90	6.60	9.60	25.20	20.00	35.70	9.60
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	12	28	55	85	14	8	16	26	35	6	15	21	26	43	10
	%	6.20	14.40	28.40	43.80	7.20	8.80	17.60	28.60	38.50	6.60	13.00	18.30	22.60	37.40	8.70
รวม	f	40	96	158	255	33	30	41	82	103	17	46	71	77	117	34
	%	6.90	16.46	27.16	43.80	5.66	11.00	15.03	30.06	37.76	6.23	13.33	20.60	22.30	33.93	9.86

จากตาราง 15 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 28.12 ส่วนรายการโฆษณา รายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 43.80, 46.73, 46.05 และ 38.50 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับ

มาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.10 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 35.56 และ 34.10 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น รายการโฆษณา และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 39.60, 37.76 และ 34.63 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี และการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 31.90 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.40 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 26.78 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 42.75, 35.35, 33.93 และ 30.43 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ การโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจงสินค้า คิดเป็นร้อยละ 25.20 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 23.50 ตามลำดับ

ตาราง 16 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(n=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(n=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(n=115)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง	f	108	56	18	12	-	22	35	30	4	-	50	46	15	2	2
	%	55.70	28.90	9.30	6.20	-	24.20	38.50	33.00	4.40	-	43.50	40.00	13.00	1.70	1.70
2. เพื่อเป็นการพักผ่อนคลายความเครียด	f	97	61	34	1	1	21	41	23	6	-	47	48	16	2	2
	%	50.00	31.40	17.50	.50	.50	23.10	45.10	25.30	6.60	-	40.90	41.70	13.90	1.70	1.70
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้	f	39	74	69	12	-	15	29	35	12	-	25	52	25	11	2
	%	20.10	38.10	35.60	6.20	-	16.50	31.90	38.50	13.20	-	21.70	45.20	21.70	9.60	1.70
4. เพื่อสำรวจความเป็นจริง	f	30	64	84	14	2	14	18	42	15	2	19	50	33	13	-
	%	15.50	33.00	43.30	7.20	1.00	15.40	19.80	46.20	16.50	2.20	16.50	43.50	28.70	11.30	-
5. เพื่อหาคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา	f	12	53	93	30	6	9	19	47	14	2	16	32	43	21	3
	%	6.20	27.30	47.90	15.50	3.10	9.90	20.90	51.60	15.40	2.20	13.90	27.80	37.40	18.30	2.60
6. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	f	19	77	68	26	4	13	25	36	14	3	14	46	37	12	6
	%	9.80	39.70	35.10	13.40	2.10	14.30	27.50	39.60	15.40	3.30	12.20	40.00	32.20	10.40	5.20
7. เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ปัจจุบัน	f	58	83	50	3	-	14	36	33	8	-	40	51	22	2	-
	%	29.90	42.80	25.80	1.50	-	15.40	39.60	36.30	8.80	-	34.80	44.30	19.10	1.70	-
8. เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต	f	22	87	65	17	3	17	31	29	4	-	16	62	28	7	2
	%	11.30	44.80	33.50	8.80	1.50	18.70	34.10	31.90	15.40	-	13.90	53.90	24.30	6.10	1.70

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์(๗=194)					วิทยาศาสตร์สุขภาพ(๗=91)					วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี(๗=115)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ	f	29	68	47	37	13	11	15	41	21	3	14	45	29	21	6
	%	14.90	35.10	24.20	19.10	6.70	12.10	16.50	45.10	23.10	3.30	12.20	39.10	25.20	18.30	5.20
10. เพื่อเป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน	f	30	54	67	27	16	11	21	41	15	3	11	52	23	21	8
	%	15.50	27.80	34.50	13.90	8.20	12.10	23.10	45.10	16.50	3.30	9.60	45.20	20.00	18.30	7.00
11. เพื่อตามแฟชั่น	f	33	42	60	29	30	12	12	24	25	18	19	31	17	30	18
	%	17.00	21.60	30.90	14.90	15.50	13.20	13.20	26.40	27.50	19.80	16.50	27.00	14.80	26.10	15.70
12. เพื่อฆ่าเวลา	f	39	49	68	25	13	12	26	29	18	6	20	37	38	12	8
	%	20.10	25.30	35.10	12.90	6.70	13.20	28.60	31.90	19.80	6.60	17.40	32.20	33.00	10.40	7.00
รวม	f	516	768	723	233	88	171	308	410	156	37	291	552	326	154	57
	%	22.17	32.98	31.05	10.01	3.77	15.67	28.23	37.57	15.21	3.39	21.09	39.99	23.60	11.58	4.12

จากตาราง 16 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.98 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 44.80 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 42.80 และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 39.70 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.57 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 45.10 รองลงมาคือ เพื่อความรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 38.50 ตามลำดับ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.99 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 53.90 รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเพื่อเป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45.20

ตาราง 17 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																
-ข่าวการเมือง	f	46	31	45	31	12	8	7	19	20	10	39	11	37	58	14
	%	26.00	17.50	25.40	24.30	6.80	12.50	10.90	29.70	31.30	15.60	24.50	6.90	23.30	36.50	8.80
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	23	21	41	70	22	3	8	19	23	11	21	12	29	76	21
	%	13.00	11.90	23.20	39.50	12.40	4.70	12.50	29.70	35.90	17.20	13.20	7.50	18.20	47.80	13.20
-ข่าวกีฬา	f	42	22	41	46	26	10	8	17	21	8	51	17	37	40	14
	%	23.70	12.40	23.20	26.00	14.70	15.60	12.50	26.60	32.80	12.50	32.10	10.70	23.30	25.20	8.8
-ข่าวการศึกษา	f	19	19	55	56	28	6	9	18	18	13	25	15	40	62	17
	%	10.70	10.70	31.10	31.60	15.80	9.40	14.10	28.10	28.10	20.30	15.70	9.40	25.20	39.00	10.70
-ข่าวอาชญากรรม	f	44	35	52	32	14	4	10	16	21	13	30	18	57	44	10
	%	24.90	19.80	29.40	18.10	7.90	6.30	15.60	25.00	32.80	20.30	18.90	11.30	35.80	27.70	6.30
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	67	42	32	27	9	11	18	18	14	3	60	35	29	24	11
	%	37.90	23.70	18.10	15.30	5.10	17.20	28.10	28.10	21.90	4.70	37.70	22.00	18.20	15.10	6.90
รวม	f	124	170	266	262	111	42	60	107	117	58	226	108	229	304	87
	%	22.70	16.00	25.06	25.80	10.45	10.95	15.61	27.86	30.46	15.10	23.68	11.30	24.00	31.88	9.11
2. รายการประเภทความรู้																
-บรรยายการสอน	f	5	12	41	73	46	2	10	16	19	17	9	8	26	67	49
	%	2.80	6.80	23.20	41.20	26.00	3.10	15.60	25.00	29.70	26.60	5.70	5.00	16.40	42.10	30.80

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	f	5	22	58	71	21	5	12	12	15	20	19	13	44	60	23
	%	2.80	12.40	32.80	40.10	11.90	7.80	18.80	18.80	23.40	31.30	11.90	8.20	27.70	37.70	14.50
-การสอนทักษะต่างๆ	f	12	26	62	53	24	2	10	22	16	14	18	18	40	61	22
	%	6.80	14.70	35.00	29.90	13.60	3.10	15.60	34.40	25.00	21.90	11.30	11.30	25.20	38.40	13.80
-การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	f	8	32	55	60	22	0	9	18	19	18	24	16	42	53	24
	%	4.50	18.10	31.10	33.90	12.40	.00	14.10	28.10	29.70	28.10	15.10	10.10	26.40	33.30	15.10
-สารคดีท่องเที่ยว	f	25	40	55	46	11	3	10	28	15	8	37	23	54	35	10
	%	14.10	22.60	31.10	26.00	6.20	4.70	15.60	43.80	23.40	12.50	23.30	14.50	34.00	22.00	6.30
-สารคดีทั่วไป	f	23	41	49	44	20	6	9	24	11	14	36	30	44	35	14
	%	13.00	23.20	27.70	24.90	11.30	9.40	14.10	37.50	17.20	21.90	22.60	18.90	27.70	22.00	8.80
รวม	f	78	173	320	347	144	18	60	120	95	91	143	108	250	311	142
	%	7.33	16.30	30.15	32.66	13.56	4.68	15.63	28.76	24.73	23.71	14.95	11.33	26.23	32.58	14.88
3. รายการประเภทความคิดเห็น																
-การสัมภาษณ์	f	31	34	71	29	12	9	12	21	14	8	27	35	49	41	7
	%	17.50	19.20	40.10	16.40	6.80	14.10	18.80	32.80	21.90	12.50	17.00	22.00	30.80	25.80	4.40
-การอภิปราย	f	12	29	46	57	33	1	11	20	22	10	14	17	49	50	29
	%	6.80	16.40	26.00	32.20	18.60	1.60	17.20	31.30	34.40	15.60	8.80	10.70	30.80	31.40	18.20
-การเล่าข่าว	f	45	50	51	20	11	6	3	26	23	6	59	35	35	28	2
	%	25.40	28.20	28.80	11.30	6.20	9.40	4.70	40.60	35.90	9.40	37.10	22.00	22.00	17.60	1.30

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
รวม	f	88	113	168	106	56	16	26	67	59	24	100	87	133	119	38
	%	16.56	21.26	31.63	19.96	10.53	8.36	13.56	34.90	30.73	12.50	20.96	18.23	27.86	24.93	7.96
4. รายการประเภทบันเทิง																
-ละคร	f	66	41	30	30	10	21	16	15	6	6	79	26	17	30	7
	%	37.30	23.20	16.90	16.90	5.60	32.80	25.00	23.40	9.40	9.40	49.70	16.40	10.70	18.90	4.40
-ภาพยนตร์	f	43	27	41	56	10	13	15	11	19	6	48	15	28	59	9
	%	24.30	15.30	23.20	31.60	5.60	20.30	23.40	17.20	29.70	9.40	30.20	9.40	17.60	37.10	5.70
-เพลงหรือดนตรี	f	52	43	52	22	8	14	12	21	10	7	59	32	37	26	5
	%	29.40	24.30	29.40	12.40	4.50	21.90	18.80	32.80	15.60	10.90	37.10	20.10	23.30	16.40	3.10
-การแข่งขันกีฬา	f	30	9	47	38	33	21	7	14	17	5	36	34	25	45	19
	%	16.90	16.40	26.60	21.50	18.60	32.80	10.90	21.90	26.60	7.80	22.60	21.40	15.70	28.30	11.90
-ปิกนิกะ(variety show)	f	41	42	43	34	17	11	10	14	18	11	41	29	28	42	19
	%	23.20	23.70	24.30	19.20	9.60	17.20	15.60	21.90	28.10	17.20	25.80	18.20	17.60	26.40	11.90
รวม	f	232	162	213	180	78	80	60	75	70	35	263	136	135	202	59
	%	26.22	20.58	24.08	20.32	8.78	25.00	18.74	23.44	21.88	10.94	33.08	17.10	16.98	25.42	7.40
5. การโฆษณา																
-โฆษณาสินค้าและ บริการต่างๆ	f	76	38	35	20	8	9	9	28	15	3	67	28	25	29	10
	%	42.90	21.50	19.80	11.30	4.50	14.10	14.10	43.80	23.40	4.70	42.10	17.60	15.70	18.20	6.30

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย	ทุกวัน	5-6วัน	3-4 วัน	1-2วัน	ไม่ชมเลย
-โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง	f	49	37	45	34	12	7	10	20	21	6	50	30	31	37	11
	%	27.70	20.90	25.40	19.20	6.80	10.90	15.60	31.30	32.80	9.40	31.40	18.90	19.50	23.30	6.90
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	47	34	43	39	14	8	10	17	24	5	46	25	30	50	8
	%	26.60	19.20	24.30	22.00	7.90	12.50	15.60	26.60	37.50	7.80	28.90	15.70	18.90	31.40	5.00
รวม	f	172	109	123	93	34	24	29	65	60	14	163	83	86	116	29
	%	32.40	20.53	23.16	17.50	6.40	12.50	15.10	33.90	31.23	7.30	34.13	17.40	18.03	24.30	6.06

จากตาราง 17 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตที่มีที่พักอาศัยที่บ้านมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 32.40 และ 26.22 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.63 และ 25.06 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ปกิณกะ และรายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.70

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 25.00 รายการประเภทความคิดเห็น รายการโฆษณา และรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.90, 33.90 และ 28.76 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.46 และเมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 28.10 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักเอกชนมีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด (ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 34.13 และ 33.08 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 27.86 ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.58 และ 31.88 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทความคิดเห็น คือการสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.00 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.40

ตาราง 18 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(๓=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(๓=64)					หอพักเอกชน(๓=159)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
1. รายการประเภทข่าว																
-ข่าวการเมือง	f	8	23	62	71	13	2	7	19	26	10	6	21	44	74	14
	%	4.50	13.00	35.00	40.10	7.30	3.10	10.90	29.70	40.60	15.60	3.80	13.20	27.70	46.50	8.80
-ข่าวเศรษฐกิจ	f	8	15	32	102	20	1	6	18	27	12	3	13	43	80	20
	%	4.50	8.50	18.10	57.60	11.30	1.60	9.40	28.10	42.20	18.80	1.90	8.20	27.00	50.30	12.60
-ข่าวกีฬา	f	18	13	43	83	20	2	13	21	20	8	8	16	51	72	12
	%	10.20	7.30	24.30	46.90	11.30	3.10	20.30	32.80	31.30	12.50	5.00	10.10	32.10	45.30	7.50
-ข่าวการศึกษา	f	4	14	48	88	23	2	15	14	20	13	2	17	50	72	18
	%	2.30	7.90	27.10	49.70	13.00	3.10	23.40	21.90	31.30	20.30	1.30	10.70	31.40	45.30	11.30
-ข่าวอาชญากรรม	f	5	28	64	72	8	5	12	14	20	13	6	15	55	67	16
	%	2.80	15.80	36.20	40.70	4.50	7.80	28.80	21.90	31.30	20.30	3.80	9.40	34.60	42.10	10.10
-ข่าวสังคมและการเมือง	f	16	50	62	43	6	6	12	20	23	3	19	31	40	60	9
	%	9.00	28.20	35.00	24.30	3.40	9.40	18.80	31.30	35.90	4.70	11.90	19.50	25.20	37.70	5.70
รวม	f	59	143	311	459	90	18	65	106	136	59	44	113	283	425	89
	%	5.55	13.45	29.28	43.21	8.46	4.68	18.60	27.61	35.43	15.36	4.61	11.85	29.66	44.53	9.33

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย
2. รายการประเภทความรู้																
-บรรยายการสอน	f	6	12	42	90	27	-	17	18	14	15	5	11	35	72	36
	%	3.40	6.80	23.70	50.80	15.30	-	26.60	28.10	21.90	23.40	3.10	6.90	22.00	45.30	22.60
-สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน	f	5	22	46	86	18	1	9	23	16	15	3	24	41	72	19
	%	2.80	12.40	26.00	48.60	10.20	1.60	14.10	35.90	25.00	3.40	1.90	15.10	25.80	45.30	11.90
-การสอนทักษะต่างๆ	f	7	20	51	78	21	1	9	27	17	10	3	17	44	80	15
	%	4.00	11.30	28.80	44.10	11.90	1.60	14.10	42.20	26.60	15.60	1.90	10.70	27.70	50.30	9.40
-การแสดงที่ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม	f	5	21	51	85	15	-	9	19	22	14	7	16	41	72	23
	%	2.80	11.90	28.80	48.00	8.50	-	14.10	29.70	34.40	21.90	4.40	10.10	25.80	45.30	14.50
-สารคดีท่องเที่ยว	f	8	40	63	57	9	3	14	25	14	8	11	25	58	53	12
	%	4.50	22.60	35.60	32.20	5.10	4.70	21.90	39.10	21.90	12.50	6.90	15.70	36.50	33.30	7.50
-สารคดีทั่วไป	f	9	30	59	60	19	1	13	4	26	10	11	19	62	53	14
	%	5.10	16.90	33.30	33.90	10.70	1.60	20.30	21.90	40.60	15.60	6.90	11.90	39.00	33.30	8.80
รวม	f	40	145	312	456	109	6	71	116	109	72	40	112	281	402	119
	%	3.76	13.65	29.36	42.93	10.28	1.58	18.51	32.81	28.40	15.40	4.18	11.73	29.46	42.13	12.45
3. รายการประเภทความคิดเห็น																
-การสัมภาษณ์	f	11	28	75	50	13	5	13	22	18	6	13	21	46	65	14
	%	6.20	15.80	42.40	28.20	7.30	7.80	20.30	34.40	28.10	9.40	8.20	13.20	28.90	40.90	8.80

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย
-การอภิปราย	f	11	16	38	83	29	3	14	11	28	8	11	16	25	74	33
	%	6.20	9.00	21.50	46.90	16.40	4.70	21.90	17.20	43.80	12.50	6.90	10.10	15.70	46.50	20.80
-การเล่นข่าว	f	19	39	60	44	15	4	9	22	26	3	24	25	49	49	12
	%	10.70	22.00	33.90	24.90	8.50	6.30	14.10	34.40	40.60	4.70	15.10	15.70	30.80	30.80	7.50
รวม	f	41	83	173	177	157	12	36	55	72	17	48	62	120	188	59
	%	7.70	15.60	32.60	33.33	10.73	6.26	18.76	28.66	37.50	8.86	10.06	13.00	25.13	39.40	12.36
4. รายการประเภทบันเทิง																
-ละคร	f	29	50	63	25	10	12	14	24	7	7	41	33	53	24	8
	%	16.40	28.20	35.60	14.10	5.60	18.80	21.90	37.50	10.90	10.90	25.80	20.80	33.30	15.10	5.0
-ภาพยนตร์	f	24	37	59	46	11	6	15	20	15	8	31	30	54	39	5
	%	13.60	20.90	33.30	26.00	6.20	9.40	23.40	31.30	23.40	12.50	19.50	18.90	34.00	24.50	3.10
-เพลงหรือดนตรี	f	33	37	63	37	7	10	12	22	17	3	36	34	37	49	3
	%	18.60	20.90	35.60	20.90	4.90	15.60	18.80	34.40	26.60	4.70	22.60	21.40	23.30	30.80	1.90
-การแข่งขันกีฬา	f	24	27	43	54	29	7	20	15	20	2	16	26	64	46	7
	%	13.60	15.30	24.30	30.50	16.40	10.90	31.30	23.40	31.30	3.10	10.10	16.40	40.30	28.90	4.40
-ปิกนิก(variety show)	f	24	27	59	52	15	10	2	27	15	10	18	32	35	51	23
	%	13.60	15.3	33.30	29.40	8.50	15.60	3.10	42.20	23.40	15.60	11.30	20.10	22.00	32.10	14.50

ตาราง 18 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชม เลย
รวม	f	134	178	287	214	72	45	63	108	74	30	142	155	243	209	46
	%	15.16	20.12	32.42	24.18	8.32	14.06	19.70	33.76	23.12	9.36	17.86	19.52	30.58	26.28	5.78
5. การโฆษณา																
-โฆษณาสินค้าและ บริการต่างๆ	f	15	32	61	59	10	9	15	15	22	3	25	23	40	59	12
	%	8.50	18.10	34.50	33.30	5.60	14.10	23.40	23.40	34.40	4.70	15.70	14.50	25.20	37.10	7.50
-โฆษณาเพื่อบอกเล่า หรือชี้แจง	f	6	33	51	77	10	12	7	18	23	4	14	33	25	72	15
	%	3.40	18.60	28.80	43.50	5.60	18.80	10.90	28.10	35.90	6.30	8.80	20.80	15.70	45.30	9.40
-โฆษณาเพื่อสังคม	f	10	26	49	76	16	7	17	18	17	5	18	22	40	70	9
	%	5.60	14.70	27.70	42.90	9.00	10.90	26.60	28.10	26.60	7.80	11.30	13.80	25.80	44.00	5.70
รวม	f	31	91	161	212	36	28	39	51	62	12	57	78	105	201	36
	%	5.83	17.13	30.33	39.90	6.73	14.60	20.30	26.53	32.30	6.26	11.93	16.36	22.23	42.13	7.53

จากตาราง 18 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตที่มีที่พักอาศัยที่บ้านมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 32.42 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 43.21, 42.93, 39.90 และ 33.33 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่

รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 28.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 22.60 ตามลำดับ

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการประเภทความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 33.76 และ 32.81 ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น รายการประเภทข่าว และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 37.50, 35.43 และ 32.30 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 31.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ บรรยายการสอน และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 26.60 ตามลำดับ

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักเอกชนมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 30.58 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 44.53, 42.13, 42.13 และ 39.40 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง คิดเป็นร้อยละ 20.80 ตามลำดับ

ตาราง 19 จำนวนและค่าร้อยละของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย (n=400)

ประเภทรายการโทรทัศน์		บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง	f	99	47	27	2	2	17	26	14	7	-	64	64	22	9	-
	%	55.90	26.60	15.30	1.10	1.10	26.60	40.60	21.90	10.90	-	40.30	40.30	13.80	5.70	-
2. เพื่อเป็นการพักผ่อนคลายความเครียด	f	82	59	31	3	2	17	26	20	1	-	66	65	22	5	1
	%	46.30	33.30	17.50	1.70	1.10	26.60	40.60	31.30	1.60	-	41.50	40.90	13.80	3.10	.60
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้	f	22	82	61	10	2	11	23	23	7	-	46	50	45	18	-
	%	12.40	46.30	34.50	5.60	1.10	17.20	35.90	35.90	10.90	-	28.90	31.40	28.30	11.30	-
4. เพื่อสำรวจความเป็นจริง	f	20	78	66	11	2	5	18	31	8	2	38	36	62	23	-
	%	11.30	44.10	37.30	6.20	1.10	7.80	28.10	48.40	12.50	3.10	23.90	22.60	39.00	14.50	-
5. เพื่อหาคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา	f	9	48	90	21	9	6	13	33	10	2	22	43	60	34	-
	%	5.10	27.10	50.80	11.90	5.10	9.40	20.30	51.60	15.60	3.10	13.80	27.00	37.70	21.40	-
6. เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น	f	10	76	64	20	7	7	19	25	10	3	29	53	52	22	3
	%	5.60	42.90	36.20	11.30	4.00	10.90	29.70	39.10	15.60	4.70	18.20	33.30	32.70	13.80	1.90
7. เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน	f	46	75	53	3	-	9	31	20	4	-	57	64	32	6	-
	%	26.00	42.40	29.90	1.70	-	14.10	48.40	31.30	6.30	-	35.80	40.30	20.10	3.80	-
8. เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต	f	14	92	49	17	5	9	21	28	6	-	32	67	45	15	-
	%	7.90	52.00	27.70	9.60	2.80	14.10	32.80	43.80	9.40	-	20.10	42.10	28.30	9.40	-
9. เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ	f	21	65	53	27	11	5	17	20	19	3	28	46	44	33	8
	%	11.90	36.70	29.90	15.30	6.20	7.80	26.60	31.30	29.70	4.70	17.60	28.90	27.70	20.80	5.00

ตาราง 19 (ต่อ)

ประเภทรายการโทรทัศน์	บ้าน(n=177)					หอพักมหาวิทยาลัย(n=64)					หอพักเอกชน(n=159)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. เพื่อเป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน	f 19 % 10.70	65 36.70	56 31.60	26 14.70	11 6.20	6 9.40	20 31.30	22 34.40	13 20.30	3 4.70	27 17.00	42 26.40	53 33.30	24 15.10	13 8.20
11. เพื่อตามแฟชั่น	f 27 % 15.30	40 22.60	46 26.00	41 23.20	23 13.00	7 10.90	13 20.30	17 26.60	16 25.00	11 17.20	30 18.90	32 20.10	38 23.90	27 17.00	32 20.10
12. เพื่อฆ่าเวลา	f 26 % 14.70	52 29.40	67 37.90	22 12.40	10 5.60	14 21.90	12 18.80	16 25.00	15 23.40	7 10.90	31 19.50	48 30.20	52 32.70	18 11.30	10 6.30
รวม	f 395 % 18.59	779 36.67	663 31.21	203 9.55	84 3.94	113 14.72	239 31.11	269 35.05	116 15.10	31 4.03	470 24.62	610 31.95	527 27.60	234 12.26	67 3.50

จากตาราง 19 แสดงว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตที่มีที่พักอาศัยที่บ้านมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 46.30 และเพื่อสำรวจความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 44.10 ตามลำดับ

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมาคือ เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง และเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 40.60 ตามลำดับ

นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักเอกชนมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 42.10 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 40.90 และเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง และเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 40.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามตัวแปร เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา และที่พักอาศัย โดยการวิเคราะห์ค่าที (t-test) และค่า (F-test) ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ (n=400)

พฤติกรรม	ชาย (n=197)			หญิง (n=203)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์	3.01	.76	ปานกลาง	3.16	.75	ปานกลาง
2. ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์	2.76	.72	ปานกลาง	2.74	.65	ปานกลาง
3. ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์	3.40	.61	ปานกลาง	3.70	.63	มาก
รวม	3.05	.81	ปานกลาง	3.20	.82	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพศชายและหญิงมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพศชาย ($\bar{X}=3.05$, S.D.=.81) เพศหญิง ($\bar{X}=3.20$, S.D.=.82) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของเพศหญิง อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง นอกนั้นทุกข้อมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตัวแปร เพศ (n=400)

พฤติกรรม	ชาย (n=197)		หญิง (n=203)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์	3.01	.76	3.16	.75	-2.05*	.041
2. ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์	2.76	.72	2.74	.65	.24	.811
3. ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์	3.40	.61	3.70	.63	-4.80*	.000
รวม	3.05	.81	3.20	.82	-2.46*	.014
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05						

จากตาราง 21 พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ ทั้งเพศหญิงและเพศชาย ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตาม ชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

พฤติกรรม	ชั้นปีที่ 1			ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3			ชั้นปีที่ 4		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์	3.18	.72	ปานกลาง	2.98	.68	ปานกลาง	.23	.82	ปานกลาง	2.94	.79	ปานกลาง
2. ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์	2.93	.68	ปานกลาง	2.78	.61	ปานกลาง	2.67	.71	ปานกลาง	2.57	.69	ปานกลาง
3. ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์	3.51	.59	มาก	3.62	.49	มาก	3.61	.65	มาก	3.45	.80	ปานกลาง
รวม	3.21	.67	ปานกลาง	3.13	.59	ปานกลาง	3.17	.72	ปานกลาง	2.99	.76	ปานกลาง

จากตาราง 22 พบว่าพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาต่างชั้นปี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 ($\bar{X}$ =3.51, S.D.=.59) ชั้นปีที่ 2 ($\bar{X}$ =3.62, S.D.=.49) และชั้นปีที่ 3 ($\bar{X}$ =3.61, S.D.=.65) อยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.89	1.96	3.43*	.017
ภายในกลุ่ม	396	226.57	.57		
รวม	399	232.47			
ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	3	7.27	2.42	5.30*	.001
ภายในกลุ่ม	396	181.08	.45		
รวม	399	188.35			
ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	3	1.86	.62	1.51	.210
ภายในกลุ่ม	396	162.62	.41		
รวม	399	164.49			
รวม					
ระหว่างกลุ่ม	3	5.00	1.66	2.49	.060
ภายในกลุ่ม	396	190.10	.48		
รวม	399	195.10			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่านิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปี มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์และด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
	$\bar{X}$	3.18	2.98	3.23	2.94
ชั้นปี 1	3.18	-	.20	.05	.24*
ชั้นปี 2	2.98		-	.25*	.04
ชั้นปี 3	3.23			-	.29*
ชั้นปี 4	2.94				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตชั้นปีที่ 3 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (n=400)

ชั้นปีที่ศึกษา		ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
	$\bar{x}$	2.93	2.78	2.67	2.57
ชั้นปี 1	2.93	-	.15	.26*	.36*
ชั้นปี 2	2.78		-	.11	.21*
ชั้นปี 3	2.67			-	.10
ชั้นปี 4	2.57				-

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา($n=400$)

พฤติกรรม	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์			วิทยาศาสตร์สุขภาพ			วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความบ่อยครั้ง ในการชมรายการโทรทัศน์	3.11	.71	ปานกลาง	3.00	.75	ปานกลาง	3.10	.84	ปานกลาง
2. ด้านระยะเวลาในการ ติดตามชมรายการโทรทัศน์	2.70	.64	ปานกลาง	2.77	.61	ปานกลาง	2.81	.79	ปานกลาง
3. ด้านความสนใจ ในการชมรายการโทรทัศน์	3.59	.62	มาก	3.37	.61	ปานกลาง	3.62	.66	มาก
รวม	3.13	.66	ปานกลาง	3.05	.65	ปานกลาง	3.18	.76	ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่านิสิตที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกัันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่า ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์($\bar{X}=3.59$, S.D.=.62) และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
($\bar{X}=3.62$, S.D.=.66) อยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (n=400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	.82	.41	.70	.495
ภายในกลุ่ม	397	231.65	.58		
รวม	399	232.47			
ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	.98	.49	1.04	.353
ภายในกลุ่ม	397	187.36	.47		
รวม	399	188.35			
ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	3.88	1.94	4.80*	.009
ภายในกลุ่ม	397	160.60	.40		
รวม	399	164.49			
รวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	1.89	.94	2.19	.285
ภายในกลุ่ม	397	193.20	.48		
รวม	399	195.10			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่านิสิตที่ศึกษาต่างสาขาวิชา มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา (n=400)

สาขาวิชาที่ศึกษา	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
	$\bar{X}$ 3.59	3.37	3.62
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.59 -	.22*	.03
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.37	-	.25*
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	3.62		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ในแต่ละสาขาวิชามีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ พบว่า นิสิตที่ศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่ศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้านจำแนกตาม ที่พักอาศัย (n=400)

พฤติกรรม	บ้าน			หอพักมหาวิทยาลัย			หอพักเอกชน		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความบ่อยครั้ง ในการชมรายการโทรทัศน์	3.12	.68	ปานกลาง	2.83	.70	ปานกลาง	3.15	.84	ปานกลาง
2. ด้านระยะเวลาในการ ติดตามชมรายการโทรทัศน์	2.75	.64	ปานกลาง	2.76	.63	ปานกลาง	2.74	.75	ปานกลาง
3. ด้านความสนใจ ในการชมรายการโทรทัศน์	3.56	.59	มาก	3.37	.58	ปานกลาง	3.61	.70	มาก
รวม	3.17	.64	ปานกลาง	3.00	.63	ปานกลาง	3.19	.76	ปานกลาง

จากตาราง 29 พบว่า นิสิตที่มีที่พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตที่พักอาศัยที่บ้าน ($\bar{X}=3.56$, S.D.=.59) และหอพักเอกชน ($\bar{X}=3.61$, S.D.=.76) อยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามที่พักอาศัย (n=400)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	5.16	2.58	4.50*	.012
ภายในกลุ่ม	397	227.31	.57		
รวม	399	232.47			
ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	.03	.01	.03	.966
ภายในกลุ่ม	397	188.32	.47		
รวม	399	188.35			
ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.77	1.39	3.41*	.034
ภายในกลุ่ม	397	161.71	.40		
รวม	399	164.49			
รวม					
ระหว่างกลุ่ม	2	2.65	1.32	2.20	.111
ภายในกลุ่ม	397	192.44	.48		
รวม	399	195.10			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่าพบนิสิตที่มีที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความบ่อยครั้ง ในการชมรายการโทรทัศน์ และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตามที่พักอาศัย (n=400)

ที่พักอาศัย		บ้าน	หอพักมหาวิทยาลัย	หอพักเอกชน
	$\bar{x}$	3.12	2.83	3.15
บ้าน	3.12	-	.29*	.03
หอพักมหาวิทยาลัย	2.83		-	.32*
หอพักเอกชน	3.15			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนิสิตที่พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์พบว่า นิสิตที่พักอาศัยที่บ้าน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ จำแนกตาม
ที่พักอาศัย (n=400)

ที่พักอาศัย	$\bar{x}$	บ้าน	หอพักมหาวิทยาลัย	หอพักเอกชน
		3.56	3.37	3.61
บ้าน	3.56	-	.19*	.05
หอพักมหาวิทยาลัย	3.37		-	.24*
หอพักเอกชน	3.61			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนิสิตที่
พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์
โดยรวมพบว่า นิสิตที่พักอาศัยที่บ้าน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิต
ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่พักอาศัย
อยู่ในหอพักเอกชน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก
มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Server Research) โดยศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงพฤติกรรมการเลือกชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตในระดับปริญญาตรี และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และเป็นรากฐานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน
4. นิสิตระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (อยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปลองใช้ (Try out) กับนิสิต จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .95

6. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งแต่ละข้อกำหนดคะแนนเป็น 5,4,3,2,1 โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการ
วิเคราะห์แปรผล (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

ช่วงคะแนน	ระดับพฤติกรรมการชม
4.50 – 5.00	มากที่สุด = ทุกวัน / มากกว่า 4 ชม.
3.50 – 4.49	มาก = 5-6 วัน / 3-4 ชม.
2.50 – 3.49	ปานกลาง = 3-4 วัน / 2-3 ชม.
1.50 – 2.49	น้อย = 1-2 วัน / น้อยกว่า 1 ชม.
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด = ไม่ชมเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อติดต่อขอหนังสืออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสืออนุญาตไปยื่นต่อคณบดีทุกคณะเพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำมาวิเคราะห์
2. นำข้อมูลตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัยนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์มาวิเคราะห์หา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ (%) (Percentage)
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (Mean)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 2.1 ทดสอบค่าที (t-test)
 - 2.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test)
 - 2.3 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ กรณีที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยวิธี LSD(Least significant difference's method)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 เป็นเพศชาย จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25
2. ชั้นปีที่ศึกษา ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ดังนี้ นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.75 นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00
3. สาขาวิชาที่ศึกษา ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ดังนี้ นิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75
4. ที่พักอาศัย พบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่พักอาศัยที่บ้านมากที่สุด จำนวน 177 คิดเป็นร้อยละ 44.25 รองลงมาคือ นิสิตที่พักอาศัยที่หอพักเอกชน จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 และน้อยที่สุดคือนิสิตที่พักอาศัยที่หอพักมหาวิทยาลัย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปแบบ จำนวนและค่าร้อยละ สรุปผลได้ดังนี้

1. ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.75 รองลงมาคือนิสิตที่ชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำ 5 – 6 วัน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 นิสิตที่ชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำ 3 – 4 วัน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และน้อยที่สุดคือนิสิตที่ชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำ 1 – 2 วัน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

2. ระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์ นิสิตกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ติดตามชมรายการโทรทัศน์ 3 – 4 ชั่วโมง/วัน จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือนิสิตที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์มากกว่า 4 ชั่วโมง/วัน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 นิสิตที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์ 1 – 2 ชั่วโมง/วัน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และน้อยที่สุดคือนิสิตที่ชมรายการโทรทัศน์ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

3. ช่วงเวลาที่ชมรายการโทรทัศน์ นิสิตกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ชมรายการโทรทัศน์ ช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.75 รองลงมา คือนิสิตที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์ช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 นิสิตที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์ช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 และน้อยที่สุดคือนิสิตที่ติดตามชมรายการโทรทัศน์ช่วงเวลา 24.01 – 06.00 น. จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ สรุปผลได้ดังนี้

นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิงอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 31.43 และ 28.78 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.70 ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทข่าว นิสิตพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 33.00 และ 29.00 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 22.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 21.80 ตามลำดับ

นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 31.92 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ การโฆษณา และรายการ

ประเภทความคิดเห็นนิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 42.53, 40.31, 39.60 และ 36.46 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.30 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 19.80 ตามลำดับ

นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 33.93 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 38.80 ตามลำดับ

พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ เมื่อพิจารณาตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย สรุปผลได้ดังนี้

1. นิสิตเพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทข่าวอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.18 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.71 รายการประเภทความรู้ นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.03 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.61 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.06 รายการประเภทบันเทิง นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25.18 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.22 และรายการโฆษณา นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.63 ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน)คิดเป็นร้อยละ 35.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา และรายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 24.30 ส่วน 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และ ปกิณกะ คิดเป็นร้อยละ 23.20

2. นิสิตเพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์แต่ละครั้ง โดยรวมของรายการประเภทข่าวอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1

ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 37.38 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 47.64 รายการประเภทความรู้ นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.63 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 43.85 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตเพศชาย และเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.83 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.93 รายการประเภทบันเทิง นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 31.46 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 32.30 และรายการโฆษณา นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 39.76 ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน)คิดเป็นร้อยละ 39.43 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 23.90 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.40 และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.30 ตามลำดับ ส่วน 3 ลำดับแรกที่นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 23.60 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 22.70 ตามลำดับ

3. นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตเพศชายมีพฤติกรรมในการชม เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 43.70 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 38.10 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตเพศหญิงมีพฤติกรรมในการชม เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 45.30 และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 42.90 ตามลำดับ

4. นิสิตชั้นปี 1 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 35.32 และ 27.70 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทความคิดเห็น รายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 38.38, 37.36 และ 26.78 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.30 และการประเภทความรู้ คือ การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และรายการประเภทความคิดเห็น คือ การสัมภาษณ์ และการเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว รายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 36.13, 35.81, 31.76 และ 29.34 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.73 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 26.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 25.20 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 46.70 รองลงมาคือ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ คิดเป็นร้อยละ 43.00 และเพื่อเป็นการพักผ่อนคลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 42.10 ตามลำดับ

5. นิสิตชั้นปี 2 มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.80 และ 25.80 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 39.73, 34.10 และ 32.06 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และป๊อปปูล่า และรายการโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 24.30

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.38 ส่วนรายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว รายการประเภทความคิดเห็น และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 43.76, 42.53, 40.80 และ 40.46 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 28.00 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 26.20 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 48.60 ตามลำดับ

6. นิสิตชั้นปี 3 มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา รายการประเภทบันเทิง และรายการประเภทข่าว อยู่ใน

ระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 40.43, 33.64 และ 32.81 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.91 และ 26.63 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 23.40 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 22.30 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.04 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 56.38, 46.81, 43.23 และ 37.23 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือละคร คิดเป็นร้อยละ 23.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 21.30 และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง คิดเป็นร้อยละ 20.20 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้ และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 38.30 ตามลำดับ

7. นิสิตชั้นปี 4 มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 30.80 รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.43 ส่วน รายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ และรายการประเภทบันเทิง นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.06, 31.16 และ 24.14 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 27.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.80 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา รายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 48.93, 42.72, 40.20, 34.76 และ 30.64 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภท

บันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 และรายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 17.40 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.79 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด, เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อฆ่าเวลา คิดเป็นร้อยละ 28.30

8. สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 31.76 และ 25.88 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.30 และ 26.18 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทความคิดเห็น คือ การเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 24.70 และรายการประเภทบันเทิง คือ ปกิณกะ และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 23.20 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 28.12 ส่วนรายการโฆษณา รายการประเภทความรู้ รายการประเภทข่าว และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย (น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 43.80, 46.73, 46.05 และ 38.50 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 24.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 22.20 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 20.10 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 32.98 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 44.80 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 42.80 และเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 39.70 ตามลำดับ

9. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 28.82 รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรม

การชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 35.20 และ 27.50 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 29.33 และ 27.86 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 20.90 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 35.56 และ 34.10 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น รายการโฆษณา และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 39.60, 37.76 และ 34.63 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี และการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 31.90 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.40 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.57 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 45.10 รองลงมาคือ เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 39.60 และเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง คิดเป็นร้อยละ 38.50 ตามลำดับ

10. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการโฆษณา อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 33.56 และ 33.33 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 26.36 ส่วนรายการประเภทข่าว และรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 36.80 และ 28.55 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ การโฆษณา คือ โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 23.50 และรายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 21.70 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 26.78 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 42.75, 35.35, 33.93 และ 30.43 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 26.10 รองลงมา ได้แก่ การโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง

สินค้า คิดเป็นร้อยละ 25.20 และรายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 23.50 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ นิสิตมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.99 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 53.90 รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และเพื่อเป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 45.20

11. นิสิตที่มีที่พักอาศัยที่บ้านมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 32.40 และ 26.22 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 31.63 และ 25.06 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือดนตรี คิดเป็นร้อยละ 24.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ปกิณกะ และรายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ 23.70

ด้านความระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 32.42 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 43.21, 42.93, 39.90 และ 33.33 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทบันเทิง คือ ละคร คิดเป็นร้อยละ 28.20 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ สารคดีท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 22.60 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 36.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาคือ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ คิดเป็นร้อยละ 46.30 และเพื่อสำรวจความเป็นจริง คิดเป็นร้อยละ 44.10 ตามลำดับ

12. นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 25.00 รายการประเภทความคิดเห็น รายการโฆษณา และรายการประเภทความรู้ นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 34.90, 33.90 และ 28.76 ตามลำดับ ส่วนรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 30.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง คิดเป็นร้อยละ

28.10 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือละคร คิดเป็นร้อยละ 25.00 และรายการประเภทบันเทิง คือ ภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.40 ตามลำดับ

ด้านความระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการประเภทบันเทิง และรายการประเภทความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 33.76 และ 32.81 ส่วนรายการประเภทความคิดเห็น รายการประเภทข่าว และรายการโฆษณา นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 37.50, 35.43 และ 32.30 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 31.30 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทความรู้ คือ บรรยายการสอน และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 26.60 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมาคือเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง และเพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 40.60 ตามลำดับ

13. นิสิตที่มีที่พักอาศัยในหอพักเอกชนมีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมของรายการโฆษณา และรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับมากที่สุด(ทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 34.13 และ 33.08 ตามลำดับ รายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับปานกลาง(3-4 วัน) คิดเป็นร้อยละ 27.86 ส่วนรายการประเภทความรู้ และรายการประเภทข่าว นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(1-2 วัน) คิดเป็นร้อยละ 32.58 และ 31.88 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทข่าว คือ ข่าวสังคมและการเมือง และรายการประเภทความคิดเห็น คือการสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 22.00 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ การแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.40

ด้านความระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมรายการประเภทบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง(2-3 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 30.58 ส่วนรายการประเภทข่าว รายการประเภทความรู้ รายการโฆษณา และรายการประเภทความคิดเห็น นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับน้อย(น้อยกว่า 1 ชม.) คิดเป็นร้อยละ 44.53, 42.13, 42.13 และ 39.40 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 3 ลำดับแรกที่นิสิตมีพฤติกรรมการชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ เพลงหรือกีฬา คิดเป็นร้อยละ 21.40 รองลงมา ได้แก่ รายการประเภทบันเทิง คือ ละคร และรายการโฆษณา คือ โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง คิดเป็นร้อยละ 20.80 ตามลำดับ

ด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในระดับมาก 3 ลำดับแรก พบว่า นิสิตมีความสนใจในการชมเพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต คิดเป็นร้อยละ 42.10 รองลงมาคือ เพื่อเป็นการ

พักผ่อน คลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 40.90 และเพื่อความเพลิดเพลิน บันทึกลง และเพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 40.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามตัวแปรเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และที่พักอาศัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เพศต่างกัน พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1
2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 2
3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 3
4. นิสิตระดับปริญญาตรีที่ที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ข้อ 4

อภิปรายผล

จากที่ได้สรุปผลมาข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย เรื่องพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้ชมที่เป็นเพศชายจะไม่ค่อยอยู่บ้าน มักจะชอบออกไปทำกิจกรรมข้างนอก หรือสังสรรค์ในหมู่เพื่อนฝูงมากกว่าเพศหญิง และเนื่องมาจากความแตกต่างในพื้นฐานของเพศ เพศหญิงเป็นเพศที่ชอบในสิ่งสวยๆ งามๆ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่วนเพศชายนั้นมักจะชอบอะไรที่สนุกสนานและท้าทายมากกว่า จึงเป็นสาเหตุให้ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ ด้านความสนใจ และความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ของเพศหญิง สูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ วียดา เกียวกุล (2537) ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวสารทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกันมีการเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจแตกต่างกัน และสอดคล้องกับ ประมว สตะเวทิน (2538) กล่าวว่า จากการวิจัยทางจิตวิทยา แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของ ความคิด ค่านิยม และทัศนคติ เนื่องจากวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของทั้งสองเพศไว้ต่างกัน สำหรับพฤติกรรมการใช้สื่อบุคคล จะพบว่า เพศหญิงจะใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และชมภาพยนตร์มากกว่าเพศชาย ขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า

2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนต่างชั้นปี มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงระดับชั้นปีที่ 4 เป็นผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา ที่มีช่วงอายุที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันมาก ซึ่งเป็นไปได้ที่จะมีความต้องการหรือมีพฤติกรรมในหลายๆ ด้าน ใกล้เคียงกัน จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้พฤติกรรมในการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตในระดับชั้นปริญญาตรีไม่ต่างกัน แต่หากเปรียบเทียบในระดับชั้นการศึกษาที่แตกต่างกันมาก เช่น ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ดังเช่นงานวิจัยของ จุฬามาศ ตนเจริญสุข(2549) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมชมละครก่อนข่าว(18.45) ของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมชมละครก่อนข่าวในส่วนของความถี่ในการชม(ครั้ง/สัปดาห์) แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ และด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบและลักษณะช่วงเวลาของการเรียน และความจำเป็นในการเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละระดับชั้นแตกต่างกัน ซึ่งนิสิตบางชั้นปีจำเป็นต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม ภาระงาน หรือการออกปฏิบัติงานภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผลให้พฤติกรรมด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ และด้านระยะเวลาในการติดตามชมรายการโทรทัศน์มีความแตกต่างกัน

3. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับ จรสกาย ภายโรจน์(2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมชมภาพยนตร์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมชมภาพยนตร์ของนิสิตมากที่สุด คือ สาขาวิชาที่ศึกษา รองลงมา ได้แก่ ภาพยนตร์ตัวอย่าง ความสะดวกในการเดินทาง ที่จอดรถ การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ และ ภูมิสำเนา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ ของนิสิตที่ศึกษาสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตที่ศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ แตกต่างกับนิสิตที่ศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะของสาขาวิชาที่แตกต่างกันส่งผลให้นิสิตมีมุมมองทางความคิด หรือทัศนคติที่แตกต่างกัน

4. นิสิตระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยต่างกัน มีพฤติกรรมชมรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่พักอาศัยที่บ้าน 177 คน หอพักเอกชน 159 คน ซึ่งค่อนข้างมีความสะดวกในการเลือกชมและติดตามชมรายการโทรทัศน์ได้ จึงส่งผลให้พฤติกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ และด้านความสนใจในการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตที่พักอาศัยที่บ้าน กับนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชน แตกต่างกับนิสิตที่พักอาศัยอยู่ใน

หอพักมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ลักษณะของการพักอาศัยที่บ้านกับหอพักเอกชน มีความเป็นส่วนตัว สะดวก สามารถเลือกชมรายการโทรทัศน์ได้ตามความต้องการ แต่การพักอาศัยอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัย ลักษณะของการพักอาศัยเป็นแบบส่วนรวม ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถเลือกชมรายการโทรทัศน์ได้ตามความต้องการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กและเยาวชน ใช้เวลาว่างในการเลือกชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ และมีสาระมากกว่ารายการที่มุ่งเน้นแต่ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว
2. สร้างจิตสำนึกให้กับเด็กและเยาวชน ให้นำความรู้ที่ได้จากการชมรายการโทรทัศน์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในด้านความพึงพอใจหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้นิสิตเลือกชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่างๆ
3. ควรศึกษาถึงพฤติกรรมหลังการชมรายการโทรทัศน์ของรายการแต่ละประเภทของนิสิต หรือบุคคลทั่วไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบ และเนื้อหาของรายการให้เหมาะสม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จรัส กายโรจน์. (2543). พฤติกรรมการชมภาพยนตร์ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑามาศ ตนเจริญสุข. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครก่อนข่าว (18.45 น.)
ของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เจลิยว บุรีภักดี. (2520). เอกสารนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศึกษาธิการ.
- ขวรัตน์ เชิดชัย. (2527). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.
- ดุขฎิ พัทธพัชชवाल. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการชมละครโทรทัศน์เกาหลีของผู้ชม
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (สาขาวิชาการจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ตรีรัตน์ นิลรัตน์. (2536). การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้
เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนสิทธิ์ เตชรุ่งวณิชย์. (2549). การเปิดรับสื่อ และพฤติกรรมชมของผู้ชมรายการบิ๊ก บราเธอร์
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภาพรณ อัจฉริยะกุลและคณะ. (2535). หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- นันทวัฒน์ เพชรรักษ์. (2546). ความพึงพอใจของผู้รับชมภาพยนตร์ต่างประเทศ ผ่านยูบีซี
เคเบิลทีวีในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บำรุง สุขพรรณ. (2522). วิทยูและโทรทัศน์ในประเทศไทย กฎหมายและระเบียบว่าด้วยวิทยู
และโทรทัศน์ ปี 2498-2522. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปรมะ สตะเวทิน. (2540). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- พีระ จิระโสภณ. (2530). ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน หน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุบล เป็ญจรงค์กิจ. (2534). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- รักศักดิ์ วัฒนพานิชและคณะ. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชา หลักและทฤษฎีการสื่อสาร
หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- วัชรียา อานามวัฒน์. (2533). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อการใช้ประโยชน์ และการตอบสนองความต้องการ: ศึกษาเฉพาะกรณี รายการธรรมะพระพยอม กับนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิยดา เกียวกุล. (2537). การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลำยอง ดวงคำ. (2542). พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. ความหมายของนันทนาการ. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2549; จาก <http://www.brdp.osrd.go.th/>
- เสรี วงษ์มณฑา. (2523). จิตวิทยาในการสื่อสาร: วารสารศาสตร์ ปีที่ 9 เล่มที่ 4.
- อนันต์ธนา อังกินันท์และคณะ. (2525). สื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุนพินอักษรกิจ.
- อรุณีประภา หอมเศรษฐี. (2531). การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อานันท์ ปันยารชุน. (2541). มุมมองนานอานันท์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด.
- อุพาร เนืองจำนงค์. ศิลปะการผลิตรายการวิทยุ – โทรทัศน์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทดวงกมลสมัย จำกัด.
- _____. (2530). เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- David Miller, Jenney Kitzinger, Kevin Williams and Peter Beharrell. (1998). *The Circuit of Mass Communication*. London: Sage Publications.
- De Fleur Melvin L. and Ball-Rokeach Sandra J. (1983). *Theories of Mass Communication*. New York: David McKay.
- McQuail, D., Blumler, J.G. and Brown J. (1972). *The Television Audiences A revised Perspective*, in D. McQuail(ed.) *Sociological of Mass Communication*. Harmondsworth.
- Palmgreen P., and J.D. Rayburn. (1979). *Uses and Gratifications and Exposure to public television: a discrepancy approach*. *Communication Research* 6.

Schramm Wilbur. (1973). *Channels and Audience in Handbook of Communication*.

Chicago: Rand McNally Collage Publishing Company.

Wenner, Lawrence A. (1986). *Model Specification and Theoretical Development in Satisfactions Sought and Obtained Research: A Comparison of Discrepancy and Transactional Approach*. Communication Monographs

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง เกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์

คำชี้แจง ในแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาพฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งข้อมูลในการวิจัยนี้ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอนทุกข้อ เพราะข้อความจะมีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวนงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม

นิสิตปริญญาโท

สาขาการจัดการนันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม เรื่อง

พฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในหัวข้อที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดหรือตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. สาขาวิชาที่ศึกษา

() สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์)

() สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ (ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์
คณะเภสัชศาสตร์ คณะพลศึกษา)

() สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์)

3. ระดับชั้นปีการศึกษา

() ปี 1 () ปี 2 () ปี 3 () ปี 4

4. ที่พักอาศัย

() บ้าน () หอพักมหาวิทยาลัย () หอพักเอกชน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการชมรายการโทรทัศน์

1. ท่านชมรายการโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

() ทุกวัน () 5 – 6 วัน
() 3 – 4 วัน () 1 – 2 วัน

2. ท่านใช้ระยะเวลาในการชมรายการโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร

() มากกว่า 4 ชม./วัน () 3 – 4 ชม./วัน
() 1 – 2 ชม./วัน () น้อยกว่า 1 ชม./วัน

3. ช่วงเวลาที่ท่านชมรายการโทรทัศน์เป็นประจำคือช่วงเวลาใด

() 24:01 – 06:00 น. () 06:01 – 12:00 น.
() 12:01 – 18:00 น. () 18:01 – 24:00 น.

โปรดเครื่องหมาย **X** ในช่องคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของท่าน

4. ท่านชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ บ่อยเพียงใด ใน 1 สัปดาห์

ประเภท รายการโทรทัศน์	ทุกวัน	5-6 วัน	3-4 วัน	1-2 วัน	ไม่ชมเลย
รายการประเภทข่าว					
- ข่าวการเมือง					
- ข่าวเศรษฐกิจ					
- ข่าวกีฬา					
- ข่าวการศึกษา					
- ข่าวอาชญากรรม					
- ข่าวสังคมและบันเทิง					
รายการประเภทความรู้					
- บรรยายการสอน					
- สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน					
- การสอนทักษะต่างๆ					
- การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม					
- สารคดีท่องเที่ยว					
- สารคดีทั่วไป					
รายการประเภทความคิดเห็น					
- การสัมภาษณ์					
- การอภิปราย					
- การเล่าข่าว					
รายการประเภทบันเทิง					
- ละคร					
- ภาพยนตร์					
- เพลงหรือดนตรี					
- การแข่งขันกีฬา					
- ปกิณกะ (variety show)					
การโฆษณา					
- โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ					
- โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง					
- โฆษณาเพื่อสังคม					

5. ท่านชมรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าใด

ประเภท รายการโทรทัศน์	มากกว่า 4 ชม.	3-4 ชม.	2-3 ชม.	น้อยกว่า 1 ชม.	ไม่ชมเลย
รายการประเภทข่าว					
- ข่าวการเมือง					
- ข่าวเศรษฐกิจ					
- ข่าวกีฬา					
- ข่าวการศึกษา					
- ข่าวอาชญากรรม					
- ข่าวสังคมและบันเทิง					
รายการประเภทความรู้					
- บรรยายการสอน					
- สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน					
- การสอนทักษะต่างๆ					
- การแสดงที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม					
- สารคดีท่องเที่ยว					
- สารคดีทั่วไป					
รายการประเภทความคิดเห็น					
- การสัมภาษณ์					
- การอภิปราย					
- การเล่าข่าว					
รายการประเภทบันเทิง					
- ละคร					
- ภาพยนตร์					
- เพลงหรือดนตรี					
- การแข่งขันกีฬา					
- ปกิณกะ (variety show)					
การโฆษณา					
- โฆษณาสินค้าและบริการต่างๆ					
- โฆษณาเพื่อบอกเล่าหรือชี้แจง					
- โฆษณาเพื่อสังคม					

6. เหตุผลสำคัญที่ทำให้ท่านเลือกชมรายการโทรทัศน์

เหตุผลในการเลือกชมรายการโทรทัศน์	ระดับความสนใจในการเลือกชมรายการโทรทัศน์				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
- เพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิง					
- เพื่อเป็นการพักผ่อน คลายความเครียด					
- เพื่อเพิ่มพูนความรู้					
- เพื่อสำรวจความเป็นจริง					
- เพื่อหาคำแนะนำในการแก้ไขปัญหา					
- เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางสังคมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น					
- เพื่อความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน					
- เพื่อศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต					
- เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกซื้อสินค้าและบริการ					
- เพื่อเป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน					
- เพื่อตามแฟชั่น					
- เพื่อฆ่าเวลา					

~ ขอขอบคุณในความกรุณาที่เสียสละเวลาอันมีค่าของท่าน ~

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นางสุภารัตน์ วรทอง
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ชื่อ นายเทเวศร์ พิริยะพณท์
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ชื่อ นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ชื่อ นายอานนท์ รุ่งเรืองบางชัน
ตำแหน่ง อาร์ต ไดเรคเตอร์ (Art Director)
สถานที่ทำงาน บริษัทดูดิสก์(dodisc)
5. ชื่อ นางสาวรัสมิ์ สุขใส
ตำแหน่ง ผู้สื่อข่าว
สถานที่ทำงาน บริษัทไทเคไอ จำกัด (Thai Keizai Publishing co., LTD.)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนงเยาว์ เกียรติวิชัยงาม
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	นครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	295/1-2 ถ.บรรทัดทอง เพชรบุรีตัดใหม่ ราชเทวี กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม
พ.ศ. 2543	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2550	ปริญญาโท วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.ม) สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ